பராசரவிசிஷ்ட பரமத₄ர்ம சாஸ்த்ரம்

முன்னுரை

"ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" [தைத்திரீய ஆரண்யகம ப்ரஶ்நம்-1, அனுவாகம்-9] [*பராஶரரின் புததிரரான அப்படிப்பட்ட வியாஸரன்ரு சொன்ஞர்.*] எனறு வேத₃ம வேத₃வ்யாஸரைப் புகழும்போது அவரைப் *பராஶரரின் புததிரர் எனறு புகழ்நதது.* இவர் செய்தருளியவையாகப் பிரஸித்திபெற்றவை வேத₃பூர்வபா₄க₃விவரணமான பராஶர ஸ்மருதியும், வேத₃ததின் உத்தரபா₄க₃ விவரணமான ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணமும ஆகும். அத்தகைய ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தின முதல் அம்ஶம் முதல் அததியாயத்தில்,

"புராணஸம்ஹிதாகர்த்தா ப₄வாந் வத்ஸ ப₄விஷ்யதி।
தே₃வதாபாரமார்த்₂யம் ச யதா₂வத்₃வேத்ஸ்யதே ப₄வாந்॥"
[1-1-26]

[குழந்தாய் ! நீ புராண ஸம்ஹிதையைச செய்பவனுகக கடவாய். தே₃வதைகளில் எது பரம்பொருள் என்னும் உண்மையையும் நீ உள்ளபடி உணர்வாய்.] எனறு புலஸ்த்யராலும, பாட்டஞரான வஸிஷ்ட₂ராலும் வரமளிக்கபபட்ட பெருமையை உடையவராக இம்மஹர்ஷி காட்டப்படுகிருர். இங்கு 'புராண ஸமஹிதா' என்னும் பத₃த்தைக் கர்மதா₄ரயஸமாஸமாகக கொளளாமல், த்₃வந்த்₃வமாகக்கொண்டால் புராணம், ஸம்ஹிதை எனும் இரண்டுக்கும இவர் ஆசிரியராகக் கூறப்படுகிருர் என விளங்கும. பராஶரஸ்ம்ருதி என்றும், பராஶரஸம்ஹிதை என்றும வழங்கும் ஸ்ம்ருதியே இங்கு ஸம்ஹிதா ஶப்₃த₃த்தால் சொலலப்படுவதாகக் கொள்வதில் குறையிலலை. **"மந்வத்ரி விஷ்ணு"** [1-4] என்று யாஜ்ஞவல்கயரால் எடுக்கப்படும் ஸ்ம்ருதிகளில் பராஶர ஸ்ம்ருதியும காணப்

படுகிறது; பாத்₃மபுராண உத்தரகா₂ண்டம் 263ம் அத்தியாயத்தில எடுக்கப்பட்ட "**வாஸிஷ்ட₂ஞ் சைவ ஹாரீதம் வ்யாஸம் பாராஶரம் தத₂ா। ப₄ாரத்₃வாஜம் காஶ்யபம் ச ஸாத்விகா முக்திது₃ா: ஶுப₄ா:॥**" என்னும் வசனத்தில பராஶரஸ்ம்ருதியும் ஸாத்விகஸ்ம்ருதிகளில் ஒன்ருக எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பராஶர ஸம்ருதியின் கல்கத்தா, பமபாய், பூனு பதிப்புகளில பரம்பொருளைபபற்றிய குறிப்புகள இல்லாவிடினும், இபபராஶர ஸ்மருதியின் உத்தரப₄ாக₃மாக எண்ணப்படும் பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸத்ரத்தில் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணததிற்போலே பரதே₃வதாநிஷ்கர்ஷமும், விஷ்ணு ப₄கதர்கள கைககொள்ளவேணடிய பஞ்சஸம ஸ்காரம் முதலான விஶிஷ்டமான சிறநத த₄ர்மஙகளும், ப₄க₃வத₃ாராத₄ன ப்ரகாரங்களும், உதஸவபரகாரங்களும விரிவாக வர்ணிக்கப்படுவதைக காண்கிருேம. பூர்வாசார்யர்கள் பலரால இதில் உள்ள ஶ்லோகங்கள் ப்ரமாணமாக எடுக்கப்படடிருபபதையும காணகிருேம். துருஷ்கர்களின் படையெடுப்பால் விஶிஷ்டத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂பபாரில்லாமற்போனபடியால வடநாட்டில மற்ற பரமத₄ாம ஶாஸ்த்ரங்களுககுப்போலே இந்தப பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்திற்கும விஶேஷ ப்ரசாரமில்லாமற்போய்விட்டது என்று கருத இடமுள்ளது. தென்ஞட்டில இந்த விஶிஷ்ட பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன பஞ்சஸமஸ்காரம் முதலானவற்றை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள ஆயிரக்கணககான வருஷங்களாகக் கடைப்பிடித்து வருவதைக காணகிருேம். ஆகையால், இந்த ஶாஸ்த்ரத்தின் பராமாண்யத்தில் ஐயமுற இடமில்லை. இந்த த₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தை க₃ரந்த₂முத்₃ராபக ஸபை₄யார் கி. பி. 1901-ம் ஞு தமிழில் அர்த்த₂த்துடன் வெளியிட்டிருக்கிருர்கள்.

இதன் கர்த்தாவான பராஶருககு அப்பெயர் வந்ததின் காரணத்தை — "**பராந் - ப₃ாஹ்யகுத்₃ருஷ்டீந் ஸம்யக் ப்ரமாண தர்க்கை: ஆஶ்ருணதி இதி பராஶர:**" [வேத₃த்துக்

குப் புறம்பான பா₃ஹ்யர்களும், வேத₃த்திற்கு அபார்த்த₂ம் சொல்லும் குத்₃ருஷ்டிகளுமாகிற **பரர்களை** ப்ரமாண தர்க்கங்களாலே **நன்கு ஹிம்ஸிக்கிறராகையாலே** (ஶ்ரு-ஹிம்ஸாயாம் என்று த₄ாது) **பராஶரராகிறர்.**] என்னும் வ்யுத்பத்தியின் மூலம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண வ்யாக்₂யாதாவான ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தர் எனும் எங்களாழ்வானும், “(பராஶரம்) வைதி₃க பக்ஷத்துக்கு ஶத்ருக்களான பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகளை ப்ரமாண தாககங்களாகிற ஶரங்களாலே ஹிம்ஸியாநின்றுன என்றுகவுமாம்; அத₂வா; ஆந்தரஶத்ருக்களான ராக₃த்₃வேஷாதி₃களை ஶமத₃மாதி₃களாலே ஹிம்ஸியாநின்றுன் என்றுகவுமாம” என்று ப₄ாரதாதி₃ தனிஶ்லோகத்தில் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் காட்டிஞர்கள்.

இப்படிப் புராண ஸம்ஹிதைகளைச் செய்து வைதி₃க த₃ர்ஶனத்துக்குப் பரமோபகாரம் செய்ததாலேயே **“தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஶராய”** என்று ஆளவந்தாரால் இவர் மிக மதிக்கப்பட்டார். அவர் திருவுள்ளமறிந்த எம்பெருமாஞரது நியமனத்தாலே, கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரருககுப பராஶரப₄ட்டர் என்று இப்பராஶரரின் திருநாமம் வைக்கப்பட்டது. இத்தகைய பராஶர மஹர்ஷி அருளிய பரமத₄ாம ஶாஸ்த்ரத்தைத் தமிழில் பொருளோடு அளிக்கிறேம் இங்கு.

मुनय ऊचुः—

विस्तरेण समाख्याहि हरिसंश्रयणं परम् ।
कथमाश्रयणं नृणां कथमाराधनं विभोः ॥ १ ॥

முநய ஊசு:—

விஸ்தரேண ஸமாக்₂யாஹி ஹரிஸம்ஶ்ரயணம் பரம் ।
கத₂மாஶ்ரயணம் ந்ருணும் கத₂மாராத₄நம் விபே₄ா: ॥ 1.

மைத்ரேயர் முதலான முனிவர்கள் ஸ்ரீபராஶரமஹர்ஷியிடம் ஸாமாந்யத₄ர்மங்களைப் பராஶரஸ்ம்ருதியின் பூரவப₄ாக₃த்திலிருந்து கேட்டறிந்தபின், அவை நேரே மோக்ஷ

ஸாத₄நமல்லாமையாலே, நேரே மோக்ஷஸாத₄நமான ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணத்தையும், ப₄க₃வதா₃ராத₄னத்தையும பற்றி அறியவிரும்பியவர்களாய், பின்வருமாறு கேட்டார்கள்:-

நம் விரோதி₄களைப் போக்கி இஷ்டத்தை அளிக்கவல்ல ஹரியாகிற எம்பெருமானைச் சிறப்பாக ஆஶ்ரயிக்கும வித₄மும், அதற்கு உறுப்பாகச் செய்யவேண்டியவையும், ஆஶ்ரயித்தபின் அவனை ஆராதி₄க்கும வகைகளுமாகிற சிறந்த த₄ர்மங்களை விரிவாகச் சொல்லுவீர்.

श्रीपराशर उवाच—

वक्ष्यामि मुनयः सर्वे विष्णोराश्रयणक्रियाम्।
मन्त्रदीक्षाविधिश्चैव तस्य पूजाविधिं तथा॥ २॥

ஶ்ரீபராசர உவாச—

வக்ஷ்யாமி முநயஸ் ஸர்வே விஷ்ணோராஶ்ரயணக்ரியாம் ।
மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதி₄ஞ்சைவ தஸ்ய பூஜாவிதி₄ம் தத₂ா॥ 2.

ஶ்ரீபராஶர ப₄க₃வான் கூறலுற்றார்,—

முனிவர்களே! ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவை ஆஶ்ரயிக்கும் வழியையும, அதற்கு உறுப்பான மந்த்ரம், தீ₃க்ஷா விதி₄ ஆகியவற்றையும், அவனை ஆராதி₄க்கும் முறையையும் கூறப்போகிறேன; கேட்பீர்களாக.

आद्यं तु शङ्खचक्रादिधारणं वैष्णवं स्मृतम्।
पुण्ड्रं नामक्रिया चैव मन्त्रश्चैवार्चनं हरेः॥ ३॥
संस्काराः पञ्च कर्तव्या ब्राह्मणस्य विधानतः।

ஆத்₃யம் து ஶங்க₂சக்ராதி₃தா₄ரணம் வைஷ்ணவம் ஸ்ம்ருதம்।
புண்ட்₃ரம் நாமக்ரியா சைவ மந்த்ரஶ்சைவார்ச்சநம் ஹரே:॥ 3.
ஸம்ஸ்காரா: பஞ்ச கர்த்தவ்யா ப்₃ராஹ்மணஸ்ய விதா₄நத:॥

ப₄க₃வானை ஆஶ்ரயிப்பது பின்வரும் ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களடங்கியது:—(1) ஸ்வாமியான விஷ்ணுவின் அடையாளங்களாகிற ஶங்க₂சக்ரங்கள் முதலானவற்றை த₄ரிப்

பது (தாபஸம்ஸ்காரம்). (2) ஶேஷியான அவன் திருவடிகளின் ஆகாரமாயிருக்கும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பது (புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம்). (3) ஸ்வாமியான அவனது திருநாமத்தை அவனுககு அடியான் என விளங்கும்படி தா₃ஸபத₃த்தைச் சோதது த₄ரிததல் (நாமஸம்ஸ்காரம்). (4) அவனுக்கும் நமககும உண்டான உறவையும் உபாயோபேயங்களையும உணர்த்தும மந்தரத்தை அநுஸந்தி₄த்தல் (மந்த்ரஸம்ஸ்காரம). (5) தனது ஶேஷத்வம ஸித்₃தி₄ப்பதறகாக ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதி₄த்தல் (யாக₃ஸமஸ்காரம). இவை ஐந்தும (வேத₃ம் முதலான) ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்னபடி ப்₃ராஹ்மணன் முதலான அனைவர்க்கும் அவஶ்யம் அனுஷ்டி₂க்கவேண்டிய பஞ்சஸமஸ்காரங்களாகும்.

विना यज्ञोपवीतेन विना चक्रस्य धारणात् ॥ ४ ॥
विना द्वयेनैव विप्रः चण्डालत्वमवाप्नुयात् ।

விநா யஜ்ஞோபவீதேந விநா சக்ரஸ்ய த₄ாரணாத் ॥ 4.
விநா த்₃வயேந வை விப்ரஶ் சண்ட₃ாளத்வமவாப்நுயாத் ।

சக்ரத₄ாரணமாகிற தாபஸமஸ்காரமும், த்₃வயாநுஸந்த₄ாநமாகிற மந்த்ரஸமஸ்காரமும இலலாதவன், பூணூல் இல்லாத அந்தணன் போலே உடனே நீசனுவான்.

विधिना शङ्खचक्रादिधारणं चोर्ध्वपुण्ड्रकम् ॥ ५ ॥
उपवीतं शिखाबन्धं विप्रस्य सततं स्मृतम् ।
चक्रलाञ्छनहीनस्य विप्रत्वं निष्फलं भवेत् ॥ ६ ॥

விதி₄நா ஶங்க₂சக்ராதி₃த₄ாரணம் சோர்த்₄வபுண்ட்₃ரகம் ॥ 5.
உபவீதம் ஶிக₂ாப₃ந்த₄ம் விப்ரஸ்ய ஸததம் ஸ்ம்ருதம் ।
சக்ரலாஞ்ச₂நஹீநஸ்ய விப்ரத்வம் நிஷ்ப₂லம் ப₄வேத் ॥ 6.

சாஸ்திரங்களில் சொல்லிய கிரமப்படி ஶங்க₂ம், சக்ரம் முதலிய ஆயுத₄ங்களை த₄ரிக்கும் தாபஸம்ஸ்காரம், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணமாகிற புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம, பூணூலை த₄ரிப்பது, ஶிகை₂யை வைத்துக்கொள்வது ஆகியவை

எக்காலத்திலும் அந்தணனுக்கு அவஶ்யமானவை என்று த₄ர்மஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டது. திருவாழியின் சின்னமில்லாதவனுடைய ப்₃ராஹ்மணத்வம பயனற்றது.

अचक्रधारिणं विप्रं यः श्राद्धे भोजयेन्नरः।
रेतोमूत्रपुरीषादीन् स पितृभ्यः प्रयच्छति॥७॥

அசக்ரத₄ாரிணம் விப்ரம் யஶ்ஶ்ராத்₃தே₄ பே₄ாஜயேந்நர:।
ரேதோமூத்ரபுரீஷாதீ₃ந் ஸ பித்ருப்₄ய: ப்ரயச்ச₂தி॥ 7.

சக்ராங்கனமில்லாத அந்தணனை ஶ்ராத்₃த₄த்தில் நிமந்த்ரணம்செய்து பே₄ாஜனம் செய்விப்பவன், ஶுக்லம், மூத்ரம, மலம முதலானவற்றைத் தன் பிதருக்களுக்குக் கொடுத்தவனாகிறான.

शङ्खचक्रोर्ध्वपुण्ड्रादिरहितो ब्राह्मणाधमः।
स जीवन्नेव चण्डालः सर्वकर्मबहिष्कृतः॥८॥

ஶங்க₂சக்ரோர்த்₄வபுண்ட்₃ராதி₃ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணாத₄ம:।
ஸ ஜீவந்நேவ சண்ட₃ாளஸ் ஸர்வ கர்ம ப₃ஹிஷ்க்ருத:॥ 8.

ஶங்க₂சக்ரத₄ாரணம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம் முதலான பஞ்சஸம்ஸ்காரமில்லாதவன் அந்தணரிற்கடையோனாய், உயிரோடிருக்கும்போதே நீசனேயானவனாய், எல்லா வைதி₃ககர்மங்களுக்கும் புறம்பானவனாகிறான்.

तस्मात् चक्रादिसंस्काराः कर्तव्या मुनिसत्तमाः।
चक्रलाञ्छनहीनेन कृतं कर्म च निष्फलम्॥९॥

தஸ்மாத் சக்ராதி₃ஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா முநிஸத்தமா:।
சக்ர லாஞ்ச₂ந ஹீநேந க்ருதம் கர்ம ச நிஷ்ப₂லம்॥ 9.

முனிவர் தலைவர்களே! சக்ரம முதலான சின்னமற்றவன் செய்யும் காரியங்கள் பயனற்றவையாகையாலே, சக்ராதி₃த₄ாரணம் முதலான ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களையும் அவஶ்யம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

தாபஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

स्नात्वा शुभेऽह्नि पूर्वाह्णे सम्यगभ्यर्च्य केशवम्।
स्नातं शिष्यं समाहूय कृतकौतुकमङ्गलम्॥ १०॥
आचार्यो विधिवत्कुर्यात् चक्रपुण्ड्रादिसत्क्रियाम्।

ஸ்நாத்வா ஶுபே₄ऽஹ்நி பூர்வாஹ்ணே ஸம்யக₃ப்₄யர்ச்ய கேஶவம்।
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய க்ருதகௌதுக மங்க₃ளம் ॥ 10.
ஆசார்யோ விதி₄வத் குர்யாத் சக்ரபுண்ட்₃ராதி₃ஸத்க்ரியாம் ।

மங்க₃ளமான திதி₂ வாரம முதலானவற்றேடு கூடிய தி₃னத்தில், ஆசார்யன் முற்பகலில ஸ்நாநம் முதலான நிதயகர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்து, ப₄க₃வானுக்குத் திருவாராத₄னம ஸமர்ப்பிதது, ஸ்நாநம் செய்தவனும் பரிஶுத்₃த₄னுயிருக்கிற சிஷ்யனை அழைத்து, அவனுக்குக் கங்கணம் கட்டி, ஶாஸ்த்ரமுறைப்படி பஞ்சஸமஸ்காரங் களைச் செய்யககடவன.

कारयेत् शङ्खचक्रादिहेतिप्रतिकृतीः शुभाः॥ ११॥
स्वर्णराजतताम्रादिद्रव्यैः कुर्याद्यथोचितम्।

காரயேத் ஶங்க₂ சக்ராதி₃ ஹேதிப்ரதிக்ருதீஶ் ஶுப₄ா: ॥ 11.
ஸ்வர்ணராஜத தாம்ராதி₃த்₃ரவ்யை: குர்யாத் யதோ₂சிதம் ।

சக்ராங்கனத்திற்காக, பொனனுலாவது, வெள்ளியினு லாவது, தாம்ரத்தினுலாவது, தன் ஶகதிக்குத் தக்கபடி ஆசார்யன் ஶங்க₂ம, சக்ரம் முதலான ஆயுத₄ங்களின் ப்ரதிமைகளை அழகியவையாகச் செய்துவைக்கவேண்டும்.

शङ्खं चक्रं गदां खड्गं शार्ङ्गं पञ्चायुधं क्रमात्॥ १२॥
स्नाप्य पञ्चामृतैः शुद्धैः पूजयेत्पुरतो हरेः।
तत्तत्प्रकाशकैर्मन्त्रैः पूजयेत्कुसुमादिभिः॥ १३॥

ஶங்க₂ம் சக்ரம் க₃த₃ாம் க₂ட்₃க₃ம் ஶார்ங்க₃ம் பஞ்சாயுத₄ம் க்ரமாத் ॥ 12.
ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைஶ் ஶுத்₃தை₄: பூஜயேத் புரதோ ஹரே: ।
தத்தத்ப்ரகாஶகைர் மந்த்ரை: பூஜயேத் குஸுமாதி₃பி₄: ॥ 13.

(1) சங்கு (2) சக்ரம் (3) க₃தை₃ (4) வாள் (5) வில என்கிற ப₄க₃வானுடைய ஐந்து ஆயுத₄ங்களுக்கும, பரி ஶு₂த்₃த₄மான பஞ்சாம்ருததைதககொண்டு முறைப்படி திருமஞ்சனம் செயது, அந்தந்த ஆயுத₄ங்களின பெருமை களைச் சொல்லும மந்திரங்களை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, புஷ்பம், தூ₄பம், தீ₃பம முதலியவற்ருல் எமபெருமான் முன்னிலையிலே அவற்றுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்ய வேண்டும்.

पुरतोऽग्निं प्रतिष्ठाप्य स्वगृह्योक्तविधानतः।
इध्माधानादिपर्यन्तं ताम्बूलञ्च निवेदयेत् ॥ १४ ॥

புரதோऽக்₃நிம் ப்ரதிஷ்ட₂ாப்ய ஸ்வக்₃ருஹ்யோக்த வித₄ாநத: ।
இத்₄மாத₄ாநாதி₃ பர்யந்தம் தாம்பூ₃லஞ்ச நிவேத₃யேத் ॥ 14.

அதன்பின், தனக்கு முன்னே அக்₃னிப்ரதிஷ்டை₂யைச் செய்து, அந்த அக்னியில தததம் க்₃ருஹ்ய ஸூத்ரததில் சொனனமுறையில் ஸமித்துககளால் இத்₄மாத₄ாநஹோமம் வரையில செயது, தாம்பூ₃லத்தையும் நிவேத₃னம் செய்ய வேண்டும்.

पश्चात् पञ्चायुधान्यग्नौ प्रक्षिप्य च यथाविधि।
जुहुयात् हेतिमन्त्रैश्च शिष्येण सहितो गुरुः ॥ १५ ॥
नमस्कुर्यात् ततो भक्त्या देवदेवं जनार्दनम्।

பஶ்சாத் பஞ்சாயுத₄ாந்யக்₃நௌ ப்ரக்ஷிப்ய ச யதா₂விதி₄ ।
ஜுஹுயாத் ஹேதி மந்த்ரைஶ்ச ஶிஷ்யேண ஸஹிதோ கு₃ரு: ॥ 15.
நமஸ்குர்யாத் ததோ ப₄க்த்யா தே₃வதே₃வம் ஜநார்த்த₃நம் ।

பின்பு, அந்த அக்₃னியில் அந்த ஐந்து ஆயுத₄ங்களை யும் கிரமமாக இட்டு, அந்த ஆயுத₄ங்களின் பெருமையைச் சொல்லும் மந்திரங்களிஞல ஆசாரியன் முறைப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் ஶிஷ்யனேடு கூடியவனுய், தே₃வதே₃வனை ஸ்ரீமந் நாராயணனை ப₄க்தி யோடு நமஸ்கரிக்கக்கடவன.

प्राङ्मुखं तु समासीनं शिष्यं मन्त्रजलाप्लुतम्॥१६॥
प्रतपेच्छङ्खचक्रादिहेतिभिः प्रयतो गुरुः।
पवित्रेणाङ्कयेत् पूर्वं बाहुमूलं तु दक्षिणम्॥१७॥
शङ्खेन प्रतपेत् सव्यं गदया फालमध्यमम्।
तथा खड्गेन हृदयं शार्ङ्गेणैव तु मस्तकम्॥१८॥
प्रतप्य विमलाकारैः स्नाप्य पञ्चामृतैर्गुरुः।
संपूज्य पूर्ववत् पश्चात् होमशेषं समापयेत्॥१९॥

ப்ராங்முக2ந்து ஸமாஸீநம் ஶிஷ்யம் மந்த்ரஜலாப்லுதம் || 16.
ப்ரதபேச்ச2ங்க2 சக்ராதி3 ஹேதிபி4: ப்ரயதோ கு3ரு: |
பவித்ரேணாங்கயேத் பூர்வம் பா3ஹுமூலந்து த3க்ஷிணம் || 17.
ஶங்கே2ந ப்ரதபேத் ஸவ்யம் க3த3யா பா2லமத்4யமம் |
தத2ா க2ட்3கே3ந ஹ்ருத3யம் ஶார்ங்கே3ணைவ து மஸ்தகம் || 18.
ப்ரதப்ய விமலாகாரைஸ் ஸ்நாப்ய பஞ்சாம்ருதைர் கு3ரு: |
ஸம்பூஜ்ய பூர்வவத் பஶ்சாத்3தே4ாமஶேஷம் ஸமாபயேத் || 19.

குடம் முதலிய பாத்திரத்தில் நீரை நிறைத்து, அதை மந்திரங்களைக்கொண்டு பரிசுத்தமாக்கி, அந்நீரினால் சிஷ்யனை ஸ்நாநம செய்வித்து, கிழக்கு நோக்கி உட்காரச் செய்து, ஆசாரயன் நியமமுடையவனாய், அக்3னியில் காய்ச்சப்பட்ட பஞ்சாயுத4ங்களைக்கொணடு சிஷ்யனுக்கு அடையாளமிடவேண்டும. முதலில் சககரத்தினால் வலது தோளிலும், ஶங்க2த்தினால் இடது தோளிலும், க3தை3யினால நெற்றியிலும், கததியினால் மார்பிலும, வில்லினால் தலையிலும் அடையாளமிடவேண்டும். அஜ்ஞாநத்தை அழிககும் பரமபவித்ரமான இவ்வாயுத4ங்களாலே இவ்வண்ணம் அடையாளம் செய்தபின், அவைகளுககு ஆசாரயன் பஞ்சாம்ருதத்தினால் முனபோல் திருமஞ்சனமும், திருவாராத4னமும் செய்து, ஹோமத்தை முடிக்க வேணும்.

एवं तापक्रियां कुर्यात् शङ्खचक्रादिहेतिभिः।
प्रथमं तापसंस्कारस्तापसैर्मुनिभिः स्मृतः॥ २०॥
सर्वाश्रमेषु वसतां स्त्रीणां च द्विजसत्तमाः।

ஏவம் தாபக்ரியாம் குர்யாத் ஶங்க$_2$சக்ராதி$_3$ஹேதிபி$_4$: ।
ப்ரத$_2$மம் தாபஸம்ஸ்காரஸ்தாபஸைர் முநிபி$_4$ஸ்ஸ்ம்ருத: ॥ 20.
ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸதாம் ஸ்த்ரீணாஞ்ச த்$_3$விஜஸத்தமா: ।

இவ்வண்ணமாக ஶங்க$_2$ம் சக்ரம் முதலான பஞ்சாயுத$_4$ங்களாலே தாபம் என்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும். அந்தணர் தலைவர்களே! தபஸ்விகளான முனிவர்கள் இத்தாப ஸம்ஸ்காரத்தைப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களில் முதலாவதாக எண்ணுகிறார்கள். இதை எந்த ஆஶ்ரமத்திலுள்ளவர்களும், ஸ்த்ரீகளுங்கூடச் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

कर्मसंस्कारसिद्धयर्थं जातकर्मादि कारयेत्॥ २१॥
मन्त्रसंस्कारसिद्धयर्थं मन्त्रदीक्षाविधिं तथा।

கர்மஸம்ஸ்காரஸித்$_3$த்$_4$யர்த்த$_2$ம் ஜாதகர்மாதி$_3$ காரயேத் ॥ 21.
மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்$_3$த்$_4$யர்த்த$_2$ம் மந்த்ரதீ$_3$க்ஷாவிதி$_4$ம் தத$_2$ா ।

ஜாதகர்மம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களில்லாதவன் செய்யும் யாக$_3$ம் முதலானவை பலனளிக்கமாட்டாவாகையால், முதலில் அந்த ஸம்ஸ்காரங்களை செய்யப்பெற்றவனுக்கே யாக$_3$ம் முதலான கர்மங்களைச்செய்ய அதி$_4$காரமுண்டு. அதுபோலவே, இந்தப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பெறாதவனுக்கு, திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மந்த்ரங்கள மோக்ஷத்தை அளிக்கமாட்டாவாகையால், இந்த ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றவனுக்கே அம்மந்திரங்களைப் பெற்று அநுஸந்தி$_4$க்க அதி$_4$காரமுண்டு.

उद्वाहसमये स्त्रीणां पुंसां चैवोपनायने॥ २२॥
चक्रादिधारणं प्रोक्तं मन्त्रैः पञ्चायुधस्य च।

உத்₃வாஹஸமயே ஸ்த்ரீணும் பும்ஸாஞ்சைவோபநாயநே ॥ 22.
சக்ராதி₃த₄ாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை: பஞ்சாயுத₄ஸ்ய ச ।

இதி ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃ விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே, தாபஸம்ஸ்கார வர்ணநம் நாம ப்ரத₂மாத்₄யாய: ॥

பெண்களுக்கு விவாஹமானவுடனும், ஆண்களுக்கு உபநயனமானவுடனும, அந்தந்த மந்த்ரங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு பஞ்சாயுத₄ங்களை த₄ரிப்பது விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரதில் தாபஸம்ஸ்கார வர்ணனம் என்கிற
முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்

1. புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रधारणमुत्तमम् ।
यस्य धारणमात्रेण सर्वतीर्थफलं लभेत् ॥ १ ॥

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

அத:பரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி புண்ட்₃ரத₄ாரணமுத்தமம் ।
யஸ்ய த₄ாரணமாத்ரேண ஸர்வதீர்த்த₂ப₂லம் லபே₄த் ॥ 1.

தாபஸம்ஸ்காரத்தை நிரூபித்தபின்பு, மிகச்சிறந்த புண்ட்₃ரத₄ாரணமாகிற ஸம்ஸ்காரம் பற்றிக் கூறுகிறேன். இந்த ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவன், க₃ங்கை₃முதலான எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும நீராடியதாலுண்டாகும ப₂லனைப்பெறுவான்.

पूर्वाह्णे पूर्ववत् स्नात्वा संपूज्य मधुसूदनम् ।
शिष्यं स्नातमलङ्कृत्य पुण्ड्रधारणमादिशेत् ॥ २ ॥

பூர்வாஹ்ணே பூர்வவத் ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜ்ய மது₄ஸூத₃நம் ।
ஶிஷ்யம் ஸ்நாதமலங்க்ருத்ய புண்ட்₃ரத₄ாரணமாதி₃ஶேத் ॥ 2.

முதல் அத்தியாயத்தில் சொல்லியதுபோல் காலையில் நீராடி எம்பெருமானை ஆராதி₄த்து, நீராடியவனாய், நல்ல வஸ்த்ரம் ஆப₄ரணங்கள் முதலானவற்றால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவனாயுள்ள சிஷ்யனைப் புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி நியமிக்கவேண்டியது.

स्थण्डिले सैकते वाऽपि ह्युपलिप्य ततो गुरुः ।
द्वादशैतानि पुण्ड्राणि लिखेत् तस्मिन् यथाक्रमम् ।। ३ ।।

ஸ்த₂ண்டி₃லே ஸைகதே வாபி ஹ்யுபலிப்ய ததோ கு₃ரு: ।
த்₃வாத₃ஶைதாநி புண்ட்₃ராணி லிகே₂த் தஸ்மிந் யதா₂க்ரமம்।।3.

புல் பூண்டுகளில்லாத தரையிலாவது, மணற்பிரதேசத்திலாவது, கோ₃மயத்தினால் (பசுஞ்சாணியினால்) மெழுகிய இடத்தில், கிழக்கு முதலான தி₃க்குகளில் முறையே கேசவன் முதலான பனிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் எழுதவேண்டியது.

अष्टपुण्ड्राण्यष्टदिक्षु मध्ये चत्वारि विन्यसेत् ।
व्याहरन् सर्वपुण्ड्रेषु केशवादीन् यथाक्रमम् ।। ४ ।।
आवाहनार्घ्यपाद्यैश्च धूपदीपनिवेदनैः ।
संपूज्याग्निं प्रतिष्ठाप्य होमं पूर्ववदाचरेत् ।। ५ ।।
पौरुषेण च सूक्तेन केशवाद्यैश्च नामभिः ।
मूलमन्त्रेण वै हुत्वा होमशेषं समापयेत् ।। ६ ।।

அஷ்டபுண்ட்₃ராண்யஷ்டதி₃க்ஷு மத்₄யே சத்வாரி விந்யஸேத் ।
வ்யாஹரந் ஸர்வபுண்ட்₃ரேஷு கேஶவாதீ₃ந் யதா₂க்ரமம் ।। 4.
ஆவாஹநார்க்₄யபாத்₃யைஶ்ச தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை: ।
ஸம்பூஜ்யாக்₃நிம் ப்ரதிஷ்டா₂ப்ய ஹோமம் பூர்வவதா₃சரேத் ।। 5.
பௌருஷேண து ஸூக்தேந கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: ।
மூலமந்த்ரேண வை ஹுத்வா ஹோமஶேஷம் ஸமாபயேத் ।। 6.

அதில், கிழக்கு தென்கிழக்கு முதலான எட்டு தி₃க்குகளில் எட்டு புண்ட்₃ரங்களையும், நடுவில் (விதி₃க்குகளை

விட்டு) கிழக்கு முதலான நாலு தி₃க்குகளில் நாலு புண்ட்₃ரங்களையும ஆகப் பனிரண்டு ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை எழுதி, அவறறில் எழுதிய முறையிலேயே கேசவன் முதலாக தா₃மோத₃ரனீருகப் பனிரண்டு திருநாமங்களை ஆவாஹநம்பண்ணி, அவர்கள திருநாமங்களைக்கொண்டே அர்க்₄யம், பாத₃யம், ஆசமநீயம, தூ₄பம, தீ₃பம் முதலியவைகளால் ஆராதி₄த்து, பழம முதலாகத் தாமபூ₃லமீருகக் கண்டருளபபணணி, அதன்பின் முன் அத்₄யாயத்தில் சொன்னபடி அவரவர் க்₃ருஹ்ய ஸூத்ரததின்படி அகூ₃நிப்ரதிஷ்டைபண்ணி, புருஷஸூக்த மந்திரங்களாலும், கேஶவன் முதலான பன்னிருநாமங்களாலும், திருமந்திரத்திஞலும் ஹோமததை ஸமபூர்ணமாகச் செய்துமுடிக்க வேண்டும்.

प्रदक्षिणं ततः कुर्यात् नमस्कुर्याच्च भक्तितः।
पुण्ड्राणि धारयेच्छिष्यमासीनं विनयान्वितम्॥ ७॥
नमस्कृत्य ततः शिष्यो गुरुं सर्वगुणान्वितम्।
तदाप्रभृति पुण्ड्राणि मृदा धार्याणि नित्यशः॥८॥

ப்ரத₃க்ஷிணம் தத: குர்யாந் நமஸ்குர்யாச்ச ப₄க்தித:।
புண்ட்₃ராணி த₄ாரயேச்சி₂ஷ்யமாஸீநம் விநயாந்விதம்॥ 7.
நமஸ்க்ருத்ய ததஶ்ஶிஷ்யோ கு₃ரும் ஸர்வகு₃ணாந்விதம்।
தத₃ாப்ரப்₄ருதி புண்ட்₃ராணி ம்ருத₃ா த₄ார்யாணி நித்யஶ:॥ 8.

அதற்குப்பின், ஆசார்யன் ப₄கதியுடன் அக்₃னிககு ப்ரத₃க்ஷிண நமஸகாரங்களைபபண்ணி, வணக்கத்துடன் தன் அருகில உட்கார்ந்திருக்கும் சிஷ்யனுககு, மேலே சொல்லப்போகிற முறையில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம் செய்விக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும், தனககு அறிவளித்தவனை, ஆசார்யகு₃ணங்களனைத்தும நிறைந்தவனை கு₃ருவுக்கு தண்டன் ஸமர்பபித்து, அன்றுமுதல வெள்ளை மண்ணுல் ஊர்த்₄வபுண்ட₃ரங்களை த₄ரிக்கக்கடவன்.

आदाय वैष्णवे क्षेत्रे मृत्तिकां विमलां शुभाम्।
मूलमन्त्रेणाभिमन्त्र्य चोर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्॥ ९ ॥
ललाटादिषु चाङ्गेषु केशवादीन् यथाक्रमम्।

ஆதா3ய வைஷ்ணவே க்ஷேத்ரே ம்ருத்திகாம் விமலாம் ஶுபா4ம்।
மூலமந்த்ரேணாபி4மந்த்ர்ய சோர்த்4வபுண்ட்3ராணி தா4ரயேத் ॥ 9.
லலாடாதி3ஷு சாங்கே3ஷு கேஶவாதீ3ந்ய தா2க்ரமம் ।

அந்த மண்ணை எம்பெருமான் உகந்த தி3வ்யதே3ஶங்களிலிருந்து எடுதது, வெண்மையாய், ம்ருது3வாய், மணமுடையதாம்படி பக்குவம்செய்து, திருமந்திரத்திஞல் அபி4மந்த்ரணம்செய்து, நெற்றி முதலான அவயவங்களில அதைககொண்டு ஊர்த்4வபுண்ட்3ரமாக தா4ரித்து, அவைகளில் கேஶவன் முதலான பன்னிருமூர்த்திகளை முறையே ஆவாஹனம செய்யவேண்டும்.

ஊர்த்4வபுண்ட்3ரலக்ஷணம்

द्व्यङ्गुलं त्र्यङ्गुलं वापि ह्यन्तरालं प्रकल्पयेत्॥ १० ॥
पार्श्वमङ्गुलमात्रं स्यादूर्ध्वपुण्ड्रस्य लक्षणम्।

த்3வ்யங்கு3லம் த்ர்யங்கு3லம் வாபி ஹ்யந்தராளம் ப்ரகல்பயேத்॥ 10.
பார்ஶ்வமங்கு3லமாத்ரம் ஸ்யாதூ3ர்த்4வபுண்ட்3ரஸ்ய லக்ஷணம் ।

இடையில் இரண்டு அங்கு3லமாவது, மூன்ருங்குலமாவது இடைவெளிவிட்டு, இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வோரங்கு3லம் அகலமுடையதாய் தா4ரிக்கப்பட்டது ஊர்த்4வபுண்ட்3ரம் எனப்படும்.

हरेः पादाकृतिं रम्यं सुपार्श्वं सुमनोहरम्॥ ११ ॥
नासिकामूलमारभ्य ललाटान्तञ्च विन्यसेत्।
एवं सर्वाणि पुण्ड्राणि सच्छिद्राण्येव धारयेत्॥ १२ ॥

ஹரே: பாதா3க்ருதிம் ரம்யம் ஸுபார்ஶ்வம் ஸுமநோஹரம்॥ 11.
நாஸிகாமூலமாரப்4ய லலாடாந்தஞ்ச விந்யஸேத் ।
ஏவம் ஸர்வாணி புண்ட்3ராணி ஸச்சி2த்3ராண்யேவ தா4ரயேத்॥ 12.

ஹரிபாத₃ாக்ருதியாய், அழகியதாய், ஒழுங்கான பக்கங்களை உடையதாய், நெஞ்சுக்கு மிகவினியதான ஊர்த்₄வபுண்ட₃ரததை, நாஸிகாமூலம என்று ஸாஸ்த்ர ஸித்₃த₄மான மூககின மூன்ருவது ப₄ாக₃த்தில் தொடங்கி, நெற்றிககட்டு வரையில அழகாக த₄ரிககவேண்டும். இப்படியே மறற ஊர்த்₄வபுணட்₃ரங்களையும் இடைவெளி யுடையதாகவே த₄ரிக்கவேணடும்.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்துக்கு நிஷேத₄ம்

प्रमाणहीनं बद्धाग्रमच्छिद्रं च विवर्जयेत्।
अच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्रं तु यः करोति विमूढधीः॥१३॥
तेनैव हि धृतः संयक् शुनः पादो न संशयः।
तस्मात् छिद्रान्वितं पुण्ड्रं ब्राह्मणः सततं धरेत्॥१४॥

ப்ரமாணஹீநம் ப₃த்₃த₄ாக்₃ரமச்சி₂த்₃ரஞ்ச விவர்ஜயேத்।
அச்சி₂த்₃ரமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரந்து ய: கரோதி விமூட₄தீ₄:॥ 13.
தேநைவ ஹி த்₄ருதஸ் ஸம்யக் ஶுந: பாதோ₃ ந ஸம்ஶய:।
தஸ்மாச்சி₂த்₃ராந்விதம் புண்ட்₃ரம் ப்₃ராஹ்மணஸ் ஸததம் த₄ரேத்॥ 14.

கீழ்ச்சொன்ன அளவுகளில மாறுபட்டதாகவோ, நுனி சேர்ந்ததாகவோ, இடைவெளியில்லாததாகவோ ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரததை த₄ரிககக்கூடாது. இநத லக்ஷண மறியாத அறிவிலி, இப்படித் தவருன முறையில அதை த₄ரித்தாஞகில், அவன் நாயின் காலையே நன்கு த₄ரிததுக் கொண்டவஞவான் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகையால, அந்தணன் எப்போதும் ஊர்த₄வபுண்ட்₃ரத்தை முற்கூறிய படி இடைவெளி முதலான லக்ஷணங்கள உடையதாகவே த₄ரிககவேண்டும்.

வைதி₃ககர்மங்களில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணவிதி₄

सन्ध्याकाले जपे होमे स्वाध्याये पितृतर्पणे।
श्राद्धे दाने च यज्ञे च धारयेदूर्ध्वपुण्ड्रकम्॥१५॥

ஸந்த்₄யாகாலே ஜபே·ஹோமே ஸ்வாத்₄யாயே பித்ருதர்ப்பணே।
ஶ்ராத்₃தே₄ தா₃நே ச யஜ்ஞே ச தா₄ரயேதூ₃ர்த்₄வ-
புண்ட்₃ரகம் || 15.

தினந்தோறும் முக்காலங்களிலும் அனுஷ்டி₂க்க வேண்டிய ஸந்த்₄யாவந்த₃னத்தின்போதும், ஜபம், ஹோமம், வேதா₃த்₄யயநம பாவகாலங்களில செய்யவேண்டிய பிதருதர்ப்பணம, ஶ்ராத்₃த₄ம, தா₃நம், ப₂லனை உத்₃தே₃ஶித்துச்செய்யும யாக₃ம் முதலான நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களை, ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமணிந்தபினபே அநுஷ்டி₂ககவேண்டும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல் செய்யும் கர்மம் ப₂லமின்றியொழிகை

ऊर्ध्वपुण्ड्रं तु विप्राणां सन्ध्यानुष्ठानकर्मवत् ।
श्राद्धकाले विशेषेण कर्ता भोक्ता च न त्यजेत् ॥ १६ ॥
ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्तु कर्म यत्किञ्चिदाचरेत् ।
तत्सर्वं विफलं यायादिष्टापूर्तमपि द्विजाः ॥ १७ ॥

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரந்து விப்ராணும் ஸந்த்₄யாநுஷ்ட₂ாந கர்மவத்।
ஶ்ராத்₃த₄காலே விஶேஷேண கர்த்தா போ₄க்தா ச ந
த்யஜேத் ॥ 16.
ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிஹீநஸ்து கர்ம யத்கிஞ்சித₃ாசரேத் ।
தத் ஸர்வம் விப₂லம் யாயாதி₃ஷ்டாபூர்த்தமபி த்₃விஜா: ॥ 17.

அந்தணனுககு, ஸந்த₄யாவந்த₄னம்போலே ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரதா₄ரணமும மிகவும அவஶ்யமானது. அதிலும், ஶ்ராத்₃த₄காலத்தில், ஶ்ராத்₃த₄த்தைச் செய்பவனும், அதில் பு₄ஜிக்கிறவனும், ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை விடாமல் தா₄ரிக்கவேணடும். ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாதவன் செய்த நித்யநைமித்திகாதி₃ கர்மங்களும், யாகம் முதலான காம்ய கர்மஙகளும், குளம்வெட்டுதல் முதலான புண்யகர்மங்களும் ப₂லமில்லாமற்போய்விடும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமற்ற ஶரீரத்தைக் காணலாகாது

यच्छरीरं मनुष्याणां ऊर्ध्वपुण्ड्रविवर्जितम् ।
द्रष्टव्यं नैव तत् गात्रं श्मशानसदृशं हि तत् ॥ १८ ॥

யச்ச₂ரீரம் மநுஷ்யாணும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரவிவர்ஜிதம் ।
த்₃ரஷ்டவ்யம் நைவ தத் கா₃த்ரம் ஶ்மஶாநஸத்₃ருஶம் ஹி தத் ॥ 18.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாத ஶரீரம் சுடுகாட்டை ஒத்ததாகையாலே அதைப் பார்க்கவே கூடாது.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரண ப₂லம்

मृदमादाय कृष्णायास्तुलस्या मूलसंभवाम् ।
धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि तस्याः फलमनन्तकम् ॥ १९ ॥
यत्तु दिव्यं हरेः क्षेत्रं मृदमादाय तत्र वै ।
धारयेदूर्ध्वपुण्ड्राणि त्रिसन्ध्यासु द्विजोत्तमाः ॥ २० ॥

ம்ருத₃மாத₃ாய க்ருஷ்ணுயாஸ் துலஸ்யா மூலஸம்ப₄வாம் ।
த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி தஸ்யா: ப₂லமநந்தகம் ॥ 19.
யத்து தி₃வ்யம் ஹரே: க்ஷேத்ரம் ம்ருத₃மாத₃ாய தத்ர வை ।
த₄ாரயேதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ராணி த்ரிஸந்த்₄யாஸு த்₃விஜோத்தமா: ॥ 20.

அந்தணர் தலைவர்களே! க்ருஷ்ணதுளஸியின் வேர்ப்பற்றிலிருக்கும மண்ணையாவது, கோயில, திருமலை, பெருமாள கோயில, திருநாராயணபுரம முதலான தி₃வ்ய தே₃ஶங்களிலுள்ள மண்ணையாவது கொண்டு காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய மூன்று ஸந்த்₄யாகாலங்களிலும் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பவன் அநந்தமான ப₂லனை அடைவான்.

மற்ற புண்ட்₃ரங்களை த₄ரிப்பதின் ப₂லன்

अच्छिद्रमूर्ध्वपुण्ड्रं वा त्रिपुण्ड्रं यस्तु धारयेत् ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छत्यसंशयम् ॥ २१ ॥

அச்சி₂த்₃ரமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் வா த்ரிபுண்ட்₃ரம் யஸ்து
தா₄ரயேத் ।
ஸ ஜீவந்நேவ ஶூத்₃ரத்வமாஶு க₃ச்ச₂த்யஸம்ஶயம் ॥ 21.

இடைவெளியில்லாத ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்தையோ, திரி (திர்யக்) புண்ட்₃ரத்தையோ த₄ரிப்பவன் (அந்தணப்பிறப்புடையவனுயினும்) இந்த ஜன்மத்திலேயே வைதி₃க கர்மங்களுக்குத் தகுதியற்ற ஶூத்₃ரனுகிவிடுவான் என்பது உறுதி.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியோடு ஸஹவாஸம் கூடாது

कपालदेहभस्मास्थिशुक्तिपाषाणधारिणम् ।
त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चण्डालमिव संत्यजेत् ॥ २२ ॥

கபாலதே₃ஹப₄ஸ்மாஸ்தி₂ ஶுக்திபாஷாணத₄ாரிணம் ।
த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிணம் விப்ரம் சண்டா₃ளமிவ ஸந்த்யஜேத் ॥ 22.

மண்டையோடு, பிணச்சாமபல், எலும்பு, சங்கு, சிவலிங்க₃க்கல் இவைகளையோ, த்ரிபுண்ட்₃ரத்தையோ த₄ரிப்பவனை, சண்டாளனைப்போலே விலக்கவேணடும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணன் தே₃ஶப்₄ரஷ்டம் செய்யத்தக்கவன்

अग्निदं गरदं चैव लिङ्गपाषाणधारिणम् ।
तिर्यक्पुण्ड्रधरं विप्रं राजा राष्ट्रात् प्रवासयेत् ॥ २३ ॥

அக்₃நித₃ம் க₃ரத₃ஞ்சைவ லிங்க₃பாஷாணத₄ாரிணம் ।
திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரம் விப்ரம் ராஜா ராஷ்ட்ராத்
ப்ரவாஸயேத் ॥ 23.

வீட்டில் நெருப்பு வைப்பவன், உணவிலும் நீரிலும் விஷத்தைக் கலப்பவன், சிவலிங்க₃த்தை த₄ரிப்பவன், திரிபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரிப்பவன் ஏனும் இத்தகைய அந்தணர்களை அரசன் தன் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிக்கு கோ₃ஷ்டி₂யில் நிஷேத₄ம்

तिर्यक्पुण्ड्रधरो विप्रः पङ्क्तिमध्ये स्थितो यदि।
सा पङ्क्तिर्ब्रह्महत्यायां युज्यते नात्र संशयः॥ २४॥
तिर्यक्पुण्ड्रधरो विप्रो यत्र तिष्ठति दुर्मतिः।
स देशः पापसंभूतिः श्मशानसदृशो भवेत्॥ २५॥

திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ விப்ர: பங்க்திமத்₄யே ஸ்தி₂தோ யதி₃।
ஸா பங்க்திர் ப்₃ரஹ்மஹத்யாயாம் யுஜ்யதே நாத்ர
ஸம்ஶய: ॥ 24.
திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ விப்ரோ யத்ர திஷ்ட₂தி து₃ர்மதி:।
ஸ தே₃ஶ: பாபஸம்பூ₄திஶ் ஶ்மஶாநஸத்₃ருஶோ ப₄வேத்॥ 25.

திரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணனோடே ஒரு வரிசை யில நின்றவர்கள் அனைவரும் ப்₃ரஹ்மஹத்தி தோ₃ஷத்தை அடைவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. தன் த₄ர்மததை விட்டுத தீயறிவுடையவனாய் த்ரிபுண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்த அந்தணன் வாழும் தேஶம பாபமுடையதாய், சுடு காட்டை ஒத்ததாகும்.

த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரித்₃விஜனுக்கு த₃ண்ட₃னை

ब्राह्मणः कुलजो विद्वान् तिर्यक्पुण्ड्रधरो यदि।
तं गर्दभं समारोप्य राजा राष्ट्रात् प्रवासयेत्॥ २६॥

ப்₃ராஹ்மண: குலஜோ வித்₃வாந் திர்யக்புண்ட்₃ரத₄ரோ யதி₃।
தம் க₃ர்த்த₃ப₄ம் ஸமாரோப்ய ராஜா ராஷ்ட்ராத்
ப்ரவாஸயேத்॥ 26.

நற்குலத்தில், கல்வியுடையவனாகப் பிறந்த அந்தண னும் திர்யக்புண்ட்₃ரத்தை த₄ரித்தானாகில், அரசன், அவனைக் கழுதையின்மேல் ஏற்றி தே₃ஶப்₄ரஷ்டம செய்யவேண்டும்.

तस्मात्तु ब्राह्मणो नित्यमूर्ध्वपुण्ड्रं हि धारयेत्।
ऊर्ध्वपुण्ड्रेण संसिद्धिं लभते नात्र संशयः॥ २७॥

தஸ்மாத்து ப்3ராஹ்மணோ நித்யமூர்த்4வபுண்ட்3ரம் ஹி
த4ாரயேத் ।
ஊர்த்4வபுண்ட்3ரேண ஸம்ஸித்3தி4ம் லப4தே நாத்ர
ஸம்ஶய: ॥ 27.

ஆகையால், ப்3ராஹ்மணன் ஊர்த்4வபுண்ட்3ரத்தையே த4ரிக்கவேண்டும். அதனால எல்லா ஸித்3தி4யையும அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஊர்த்4வபுண்ட்3ரங்களின் ஸ்தா2நமும், அளவும்,
தே3வதைகளும் (28-41)

ऊर्ध्वपुण्ड्रप्रमाणानि स्थानानि मुनिसत्तमाः।
व्यूहभेदेन नामानि वक्ष्यामि च पृथक् पृथक्॥ २८॥

ஊர்த்4வபுண்ட்3ரப்ரமாணாநி ஸ்தா2நாநி முநிஸத்தமா: ।
வ்யூஹபே4தே3ந நாமாநி வக்ஷ்யாமி ச ப்ருத2க் ப்ருத2க் ॥ 28

முனிவர்களே! இனி, ஊர்த்4வபுண்ட்3ரங்களின் அளவுகளையும், இடங்களையும், அவைகளின் நாமங்களையும் தனித் தனியாகச் சொல்லுகிறேன்.

चतुस्त्रिद्व्यङ्गुलं वापि विस्तारं परिकल्पयेत्।

சதுஸ்த்ரித்3வ்யங்கு3லம் வாபி விஸ்தாரம் பரிகல்பயேத் ।

நாலு அங்கு3லமாவது, மூன்று அங்கு3லமாவது, இரண்டு அங்கு3லமாவது, அவரவர் ஶரீரம், அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி உயரமுள்ளவையாக ஊர்த்4வ புண்ட்3ரங்களை த4ரிக்கவேண்டும்.

ललाटे केशवायेति चतुरङ्गुलमायतम्॥ २९॥
चतुश्चक्रधरं देवं शुद्धजाम्बूनदप्रभम्।

லலாடே கேஶவாயேதி சதுரங்கு3லமாயதம் ॥ 29.
சதுஶ்சக்ரத4ரம் தே3வம் ஶுத்3த4ஜாம்பூ3நத3ப்ரப4ம் ।

நெற்றியில் நாலு அங்குலம் உயரமுள்ளதாக ஊர்த்வ புண்ட்ரத்தை தரித்து, அதில்—(நாலு கைகளில்) நாலு சககரங்களையுடையவனாய், அழுக்கற்ற தங்கமபோல் ஒளியுள்ளவனான கேஶவனை "கேஶவாய நம:" என்னும் மந்திரத்தினால் ஆவாஹநம செய்யவேண்டும். (இத்திருமண் காப்பிற்குக் கேஶவன் என்றே பெயர். மற்ற திருமண் காப்புகளும அவ்வவவிடங்களில ஆவாஹநம் செய்யபபடும் நாராயணன் முதலானாரின் பெயரையே உடையவை.)

नाभौ नारायणायेति धारयेत्तु दशाङ्गुलम्॥ ३०॥
चतुःशङ्खधरं देवं इन्दीवरदलप्रभम्।

நாபௌ நாராயணாயேதி தாரயேத் து தஶாங்குலம் ॥ 30.
சதுஶ்ஶங்கதரம் தேவம் நீலஜீமூதஸந்நிபம் ।

கொப்பூழின் மேலே, நடு வயிற்றில, (நாலு கைகளில்,) நாலு ஶங்கங்களையும், நீலமேகம்போன்ற காந்தியையும் உடைய நாராயணனை "நாராயணாய நம:" என்னும் மந்திரத்தினால் பத்து அங்குலம் உயரமுள்ளதாக தரிகக வேண்டும்.

हृदये माधवायेति न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा॥ ३१॥
चतुर्गदाधरं देवमिन्दीवरदलप्रभम्।

ஹ்ருதயே மாதவாயேதி ந்யஸேதஷ்டாங்குலம் ததா ॥ 31.
சதுர்க்கதாதரம் தேவமிந்தீவரதளப்ரபம் ।

மார்பில்—கருநெய்தல் போன்ற ஒளியையும்,(கைகளில்) நாலு கதைகளையும் உடைய மாதவனை "மாதவாய நம:" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, எட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளதாக தரிக்கவேண்டும்.

गोविन्दायेति कण्ठे च धारयेत् चतुरङ्गुलम्॥ ३२॥
चतुर्धनुर्धरं देवं कोटिचन्द्रसमप्रभम्।

கோ₃விந்த₃ாயேதி கண்டே₂ ச த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் || 32.
சதுர்த்த₄நுர்த்த₄ரம் தே₃வம் கோடிசந்த்₃ரஸமப்ரப₄ம் |

கோடிசந்திரர்களை ஒத்த ஒளியையும், கைகளில் நாலு வில்களையும உடைய கோ₃விந்த₃னை "கோ₃விந்த₃ாய நம:" என்னும மந்திரததினல் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுள்ள தாகக் கழுத்தில் த₄ரிக்கவேண்டும்.

विष्णुं च दक्षिणे कुक्षौ धारयेत्तु दशाङ्गुलम् ।। ३३ ।।
चतुर्हलधरं देवं पद्मकिञ्जल्कसन्निभम् ।

விஷ்ணுஞ்ச த₃க்ஷிணே குக்ஷௌ த₄ாரயேத்து த₃ஶாங்கு₃லம் || 33.
சதுர்ஹலத₄ரம் தே₃வம் பத்₃மகிஞ்சல்கஸந்நிப₄ம் |

தாமரைப்பூவின் தாதுவைப்போன்ற நிறத்தையும், கைகளில் நாலு கலப்பைகளையும் உடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவை "ஸ்ரீவிஷ்ணவே நம:" என்னும மந்திரத்தைச்சொல்லி, பத்து அங்கு₃லம உயரமுளளதாக வயிற்றின் வலது பக்கத்தில் த₄ரிக்கவேண்டும்.

मधुसूदनं बाहुमध्ये न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा ।। ३४ ।।
चतुर्मुसलभृद्देवं अरविन्दाभमेव च ।

மது₄ஸூத₃நம் பா₃ஹுமத்₄யே ந்யஸேத₃ஷ்டாங்கு₃லம் தத₂ா || 34.
சதுர்முஸலப்₄ருத்₃தே₃வம் அரவிந்த₃ாப₄மேவ ச |

தாமரைப்பூவைப்போன்ற ஒளியையும், கைகளில் நாலு உலக்கைகளையும உடைய மது₄ஸூத₃னனை, "மது₄ஸூத₃நாய நம:" என்னும் மந்திரத்தை அநுஸந்தி₄த்து, எட்டு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக வலது பு₄ஜத்தில் த₄ரிக்க வேண்டும்.

त्रिविक्रमायेति चांसे धारयेच्चतुरङ्गुलं ।। ३५ ।।
चतुःखड्गधरं देवं ज्वलदग्निसमप्रभम् ।

த்ரிவிக்ரமாயேதி சாம்ஸே த$_4$ாரயேச்சதுரங்கு$_3$லம் || 35.
சது:க$_2$ட்$_3$க$_3$த$_4$ரம் தே$_3$வம் ஜ்வலத$_3$க்$_3$நிஸமப்ரப$_4$ம் |

ஒளிவீசும் அக்$_3$னியை ஒத்த தேஜஸ்ஸையும், கைகளில் நாலு கததிகளையும உடைய திரிவிக்கிரமனை "தரி விகரமாய நம:" என்னும் மந்திரத்தால் வலது தோளில் நாலு அங்கு$_3$லம் உயரமுளளதாக த$_4$ரிக்கவேண்டும்.

वामनं वामकुक्षौ तु धारयेत्तु दशाङ्गुलम् ।। ३६ ।।
चतुर्वज्रधरं देवं तरुणादित्यसन्निभम् ।

வாமநம் வாமகுக்ஷௌ து த$_4$ாரயேத் து த$_3$ஶாங்கு$_3$லம் || 36.
சதுர்வஜ்ரத$_4$ரம் தே$_3$வம் தருணாதி$_3$த்யஸந்நிப$_4$ம் |

இளஞ்சூரியன் போன்ற ஒளியையும், கைகளில் நாலு வஜ்ரங்களையும உடைய வாமநனை "வாமநாய நம:" என்னும மந்திரத்தினல் வயிற்றின் இடது புறத்தில் பத்து அங்கு$_3$லம் உயரமுளளதாக த$_4$ரிக்கவேணடும.

श्रीधरं बाहुमध्ये तु न्यसेदष्टाङ्गुलं तथा ।। ३७ ।।
पट्टसायसभृद्देवं पुण्डरीकाभमेव च ।

ஶ்ரீத$_4$ரம் ப$_3$ாஹுமத்$_4$யே து ந்யஸேத$_3$ஷ்டாங்கு$_3$லம் தத$_2$ா || 37.
பட்டஸாயுத$_4$ப்$_4$ருத்$_3$தே$_3$வம் புண்ட$_3$ரீகாப$_4$மேவ ச |

வெண் தாமரையை ஒத்த ஒளியையும், கைகளில் நாலு பட்டஸம் என்னும் ஆயுத$_4$ங்களையும் உடைய ஶ்ரீத$_4$ரனை "ஶ்ரீத$_4$ராய நம:" என்னும மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டு அங்கு$_3$லம் உயரமுள்ளதாக இடது பு$_4$ஜத்தில் த$_4$ரிக்க வேண்டும்.

हृषीकेशं तु वामांसे धारयेत् चतुरङ्गुलम् ।। ३८ ।।
चतुर्मुद्गरभृद्देवं विद्युद्गणसमप्रभम् ।

ஹ்ருஷீகேஶம் து வாமாம்ஸே த$_4$ாரயேச்சதுரங்கு$_3$லம் || 38.
சதுர்முத்$_3$க$_3$ரப்$_4$ருத்$_3$தே$_3$வம் வித்$_3$யுத்$_3$க$_2$ணஸமப்ரப$_4$ம் |

மின்னற்கூட்டம் போன்ற ஒளியையும், கைகளில் நாலு உழல்தடிகளையும் உடைய ஹ்ருஷீகேஶனை "ஹ்ருஷீகேஶாய நம:" என்னும மந்திரத்தைக்கொண்டு வலது தோளில் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக த₄ரிக்க வேண்டும.

पृष्ठे तु पद्मनाभेति धारयेच्चतुरङ्गुलम् ॥ ३९ ॥
सर्वायुधधरं देवं कोटिसूर्यसमप्रभम् ।

ப்ருஷ்டே₂ து பத்₃மநாபே₄தி த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் ॥ 39.
ஸர்வாயுத₄த₄ரம் தே₃வம் கோடி ஸூர்யஸமப்ரப₄ம் ।

கோடி ஸூர்யர்களை ஒதத ஒளியையும், கைகளில் எலலா ஆயுத₄ங்களையும் உடைய பத்₃மநாப₄னை "பத்₃மநாப₄ாய நம:" என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, முதுகின் கீழே நடுவில் நாலு அங்கு₃லம உயரமுளளதாக த₄ரிக்க வேண்டும்.

ककुदे दामोदरेति धारयेत् चतुरङ्गुलम् ॥ ४० ॥
चतुष्पाशधरं देवं इन्द्रगोपसमप्रभम् ।

ககுதே₃ த₃ாமோத₃ரேதி த₄ாரயேச்சதுரங்கு₃லம் ॥ 40.
சதுஷ்பாஶத₄ரம் தே₃வமிந்த்₃ரகோ₃பஸமப்ரப₄ம் ।

பட்டுப்பூச்சியை ஒத்த நிறத்தையும், கைகளில் நாலு பாஶாயுத₄ங்களையும் உடைய த₃ாமோத₃ரனை "த₃ாமோத₃ராய நம:" என்னும் மந்திரத்தை அநுஸந்தி₄த்து, கழுத்துப் பிடரியில் நாலு அங்கு₃லம் உயரமுள்ளதாக த₄ரிக்க வேண்டும்.

नमोऽस्तु वासुदेवाय मूर्ध्नि चैवं त्रयोदशम् ॥ ४१ ॥

நமோऽஸ்து வாஸுதே₃வாய மூர்த்₄நி சைவம் த்ரயோத₃ஶம் ॥41.

இப்படி த₄ரித்து மிகுந்த திருமண் காப்பை "வாஸுதே₃வாய நம:" என்று அநுஸந்தி₄த்து சிரஸ்ஸில் த₄ரிக்க வேண்டும்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் அணிந்த சரீரத்தின் பெருமை

धारणादूर्ध्वपुण्ड्रस्य शरीरं मन्दिरं हरेः।
तस्मात्तु सततं धार्यं ऊर्ध्वपुण्ड्रं द्विजोत्तमैः॥४२॥

த₄ாரணாதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரஸ்ய ஶரீரம் மந்தி₃ரம் ஹரே:।
தஸ்மாத்து ஸததம் தா₄ர்யமூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம்
த்₃விஜோத்தமை:॥ 42.

(கேஶவன் முதலான பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடைய) இந்த ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை அணிந்துள்ள ஶரீரம், அக்காரணத்தாலேயே ஸர்வேஶ்வரனுக்குக் கோயிலாயுள்ளது. ஆகையால் சிறப்புற்ற அந்தணர் முதலானோர் ஊர்த்₄வபுணட்₃ரங்களையே அணியக்கடவர்கள்.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாவிடில் தோ₃ஷம்

ऊर्ध्वपुण्ड्रं विना यस्तु सन्ध्याकर्मादिकं चरेत्।
तत् सर्वं राक्षसैर्नीतं जपहोमादिकं तथा॥४३॥

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் விநா யஸ்து ஸந்த்₄யாகர்மாதி₃கம் சரேத்।
தத் ஸர்வம் ராக்ஷஸைர் நீதம் ஜபஹோமாதி₃கம் தத₂ா॥ 43.

ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம த₄ரிக்காமல, ஸந்த்₄யாவந்த₃னம், மந்த்ர ஜபம, ஹோமம் முதலான நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்தாலும், அவற்றை ராக்ஷஸர்கள் கொண்டு போவார்கள். (அவை ராக்ஷஸர்களையே சேருமாகையால, தே₃வர்கள் அவற்றால் திருப்தியடையமாட்டார்கள் என்றபடி.)

ते शवाः पुरुषा लोके येषां हृदि न केशवः।
केशवार्पितचित्ता ये न शवा न पुनर्भवाः॥४४॥

தே ஶவா: புருஷா லோகே யேஷாம் ஹ்ருதி₃ ந கேஶவ:।
கேஶவார்ப்பிதசித்தா யே ந ஶவா ந புநர்ப்ப₄வா:॥ 44.

கேமுவனை நெஞ்சிற்கொள்ளாத மனிதர்கள் (பரமாத்மாவாகிற உயிர் இல்லாத) முவங்களே (பிணங்களே) யாவர்கள். கேமுவனை நெஞ்சிற்கொண்டவர்களோவெனில் (பரமாத்மாவாகிற உயிரை உடையவர்களாகையால்) முவங்களல்லர். மோக்ஷமடைபவர்களாகையாலே, இவ்வுலகில் மறுபடியும் பிறப்பை அடையார்கள்.

2. நாமஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

नामकर्म प्रवक्ष्यामि पापनाशनमुत्तमम्।
जातकर्मणि वा क्षौरे तथा मौञ्जीनिबन्धने ॥ ४५ ॥
मन्त्राध्ययनकाले वा नाम कुर्याद्विधानतः।

நாமகர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி பாபநாமுநமுத்தமம் ।
ஜாதகர்மணி வா க்ஷௌரே தத₂ா மௌஞ்ஜீநிப₃ந்த₄நே ॥ 45.
மந்த்ராத்₄யயநகாலே வா நாம குர்யாத்₃ வித₄ாநத: ।

பஞ்சஸமஸ்காரங்களில மூன்ருவதான நாமஸம்ஸகாரத்தைப்பற்றி இனிக் கூறுகிறேன். அது எல்லாப்பாபங்களேயும் போக்கக்கூடியது. எல்லாவற்றிலும சிறந்தது. இந்த ஸமஸகாரத்தை, ஜாதகர்மம் செயயும்போதாவது, சௌளம் (குடுமிவைத்தல்) செய்யுமபோதாவது, உபநயநகாலத்திலாவது, இககாலங்கள் தபபிஞல் மந்தரோபதேமுகாலத்திலாவது, மேலே சொல்லப்போகிற முறைப்படி செய்யவேண்டும.

वासुदेवादयो ये च मूर्तयः केशवादयः ॥ ४६ ॥
मत्स्यकूर्मादयो व्यूहाः विभवाश्च तथाऽपरे।
तेषामन्यतमं नाम दद्याद्वाऽन्यं शुभाह्वयम् ॥ ४७ ॥

வாஸுதே₃வாத₃யோ யே ச மூர்த்தய: கேமுவாத₃ய: ॥ 46.
மத்ஸ்யகூர்மாத₃யோ வ்யூஹா வி₄பவாமுச தத₂ாऽபரே ।
தேஷாமந்யதமம் நாம த₃த்₃யாத்₃வாऽந்யம் முப₄ாஹ்வயம் ॥ 47.

நாமஸம்ஸ்காரமாவது பெயரிடுதல். அப்படிப்பெயரிடும்போது, வாஸுதே$_3$வன் முதலான வ்யூஹமூர்த்திகளென்ன, கேஶவன் நாராயணன் முதலான வ்யூஹாந்தர மூர்த்திகளென்ன. மத்ஸயம, கூர்மம், வராஹம முதலான விப$_4$வாவதாரமூர்த்திகளெனன, ஸ்ரீ ரங்க$_3$நாத$_2$ன், ஸ்ரீநிவாஸன், வரத$_3$ராஜன் முதலான அர்ச்சாவதாரமூர்த்திகளென்ன இவர்களில் தான் விரும்பிய ஒரு மூர்த்தியின் திருநாமத்தையாவது, வேறு மங்க$_3$ளமான (ஶட$_2$கோபன் ராமாநுஜன் முதலான ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்களுடைய) திருநாமத்தையாவது இடவேண்டும.

अभ्यर्च्य विधिवद्विष्णुं नाममूर्तिमनुस्मरन्।
आवाहनार्घ्यपाद्यैश्च धूपदीपादिभिस्तथा॥ ४८॥
गन्धपुष्पादिनाभ्यर्च्य जुहुयाच्च विधानतः।

அப்$_4$யர்ச்ய விதி$_4$வத்$_3$ விஷ்ணும் நாமமூர்த்திமநுஸ்மரந்।
ஆவாஹநார்க்$_4$யபாத்$_3$யைஶ்ச தூ$_4$பதீ$_3$பாதி$_3$பி$_4$ஸ்தத$_2$ா॥ 48.
க$_3$ந்த$_4$புஷ்பாதி$_3$நாப்$_4$யர்ச்ய ஜுஹுயாச்ச வித$_4$ாநத:।

ஆசார்யன முதலில் எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத$_4$னம ஸமாப்பிதது, அடுத்தபடியாக சிஷ்யனுக்கு இடப்போகிற திருநாமத்தை உடைய மூர்த்தியை தியானிதது, அந்த மூர்ததியைக் கலஶததிலாவது கூர்ச்சத்திலாவது ஆவாஹநம் செயது, அர்க்$_4$யம், பாத்$_3$யம், ஆசமநீயம் ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பித்து, தூ$_4$பம, தீ$_3$பம், ச$_2$தரம் (குடை), சாமரம ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பிதது, திருமாலை, சந்த$_3$னம், திருவாப$_4$ரணம் முதலானவைகளால் அலங்கரித்து, இவவண்ணம் ஷோட$_3$ஶோபசாரங்களைக்கொணடு ஆராதி$_4$தது, நாமகரணத்திற்சொல்லிய முறைப்படி அக$_2$னியில் ஹோமம் செய்யவேண்டும.

चक्रादिधारणं यत्र यत्र वा नामकर्म च ॥ ४९ ॥
तन्मासाधिपतेर्नाम मासपेषु प्रशस्यते ।
मूर्तयः केशवाद्याश्च मार्गशीर्षादिमासपाः ॥ ५० ॥

சக்ராதி₃த₄ாரணம் யத்ர யத்ர வா நாமகர்ம ச ॥ 49.
தந்மாஸாதி₄பதேர் நாம மாஸபேஷு ப்ரஶஸ்யதே ।
மூர்த்தய: கேஶவாத்₃யாஶ்ச மார்க்க₃ஶீர்ஷாதி₃மாஸபா: ॥ 50.

கேஶவன் முதலாக தா₃மோத₃ரனீருகவுள்ள பன்னிரு மூர்த்திகளும, மார்கழி முதல் கார்த்திகை ஈருகவுள்ள பன்னிரு மாதங்களுக்கும் தே₃வதைகள. ஆகையால் அந்த மூர்த்திகளின் திருநாமங்களை இடும்போது, எந்த மாஸத்தில் தாபஸமஸகாரம் அல்லது நாமகரணம் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த மாஸத்திறகு தே₃வதையான மூர்த்தி யின் திருநாமத்தை இடுவது மிகச்சிறந்தது.

या तन्मासपतेर्मूर्तिः तत्र तां देशिकः स्वयम् ।
परिक्रम्य नमस्कृत्य ह्यावाह्य पुरतो हरेः ॥ ५१ ॥
तन्मूर्तिं मनसा ध्यात्वा नाम तस्याः प्रचोदयेत् ।

யா தந்மாஸபதேர் மூர்த்திஸ் தத்ர தாம் தே₃ஶிகஸ் ஸ்வயம் ।
பரிக்ரம்ய நமஸ்க்ருத்ய ஹ்யாவாஹ்ய புரதோ ஹரே: ॥ 51.
தந்மூர்த்திம் மநஸா த்₄யாத்வா நாம தஸ்யா: ப்ரசோத₃யேத் ।

கேஶவன் முதலான திருநாமங்களை இடும்போதும, அந்த மாஸத்திற்கு அதி₄பதியின் மூர்த்தியை ப₄க₃வத் ஸந்நிதி₄க்கு எதிரில் ஆவாஹநம் செய்து, முன் சொன்ன எல்லா உபசாரங்களையும, ப்ரத₃க்ஷிண நமஸகாரங்களையும் செய்து, அந்த மூர்த்தியை நெஞ்சில் தியானித்து, ஆசாரி யன் அத்திருநாமத்தை சிஷ்யனுக்கு இடவேண்டும்.

नाम वैष्णवताहेतुः मुख्य इत्युच्यते बुधैः ॥ ५२ ॥
योजयेन्नाम दासान्तं भगवन्नामपूर्वकम् ।
तथा भागवतानां च नाम स्यात् नामपूर्वकम् ॥ ५३ ॥

நாம வைஷ்ணவதாஹேதுர் முக்₂ய இத்யுச்யதே பு₃தை₄: || 52.
யோஜயேந்நாம த₃ாஸாந்தம் ப₄க₃வந்நாமபூர்வகம் |
தத₂ா ப₄ாக₃வதாநாஞ்ச நாம ஸ்யாந்நாமபூர்வகம் || 53.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே.
புண்ட்₃ர நாம ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம த்₃விதீயோऽத்₄யாய: ||

நாமமிடும்போது, முதலில் ப₄க₃வந்நாமத்தையும் கடைசியில த₃ாஸபத₃த்தையும் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணத₃ாஸன் என்பதுபோலே) சேர்க்கவேண்டும். ப₄ாக₃வதர்களுடைய நாமத்தை இடும்போதும், முதலில் அவர்களுடைய திருநாமத்தையும், கடைசியில் த₃ாஸபத₃த்தையும் (ஸ்ரீராமாநுஜத₃ாஸன் என்பதுபோலே) சேர்க்கவேண்டும. ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் பெற்று வைஷ்ணவனுவதற்கு இந்த நாமஸமஸ்காரம் முக்கியமான காரணமாகும். (இது இல்லாவிடில் வைஷ்ணவத்வம் கிடையாது). இவ்விஷயத்தை ஸ்வரூபஜ்ஞானமுள்ள அறிவாளிகள் கூறுகிருர்கள்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் புண்ட்₃ர நாம ஸம்ஸ்காரவர்ணநம்
என்கிற இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்

மந்த்ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

अथातः संप्रवक्ष्यामि मन्त्रदीक्षाविधिं परम् ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

அத₂ாதஸ் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி மந்த்ரதீ₃க்ஷாவிதி₄ம் பரம் |

ஸ்ரீபராஶரப₄க₃வான் ரிஷிகளைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர்,—நாமஸம்ஸ்காரத்தைச் சொன்னபிறகு, அதற்குப் பின் செய்யவேண்டிய மந்த்ரஸம்ஸ்காரம் செய்யும் முறையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

पूर्वाह्णे विधिवत् स्नात्वा अर्चयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥
स्नातं शिष्यं समाहूय होमं कुर्याद्विधानतः ।
मन्त्रद्वयेन जुहुयात् आज्यमष्टोत्तरं शतम् ॥ २ ॥
वैष्णव्या चैव गायत्र्या मूलमन्त्रेण देशिकः ।
तथा पुरुषसूक्तेन विष्णुमन्त्रेण देशिकः ॥ ३ ॥
हुत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा सशिष्यः प्रणमेद्गुरुः ।

பூர்வாஹ்ணே விதி₄வத் ஸ்நாத்வா அர்ச்சயேத் புருஷோத்தமம் ॥ 1.
ஸ்நாதம் ஶிஷ்யம் ஸமாஹூய ஹோமம் குர்யாத் விதா₄நத: ।
மந்த்ரத்₃வயேந ஜுஹுயாத₃ாஜ்யமஷ்டோத்தரம் ஶதம் ॥ 2.
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா மூலமந்த்ரேண தே₃ஶிக: ।
தத₂ா புருஷஸூக்தேந விஷ்ணுமந்த்ரேண தே₃ஶிக: ॥ 3.
ஹுத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா ஸஶிஷ்ய: ப்ரணமேத்₃ கு₃ரு: ।

உத₃யத்திலிருந்து 6 நாழிகை வரையில் உள்ள காலம் பூர்வாஹ்ணம் எனப்படும். மந்திரோபதே₃ஶம் செய்யும் ஆசார்யன், தான் காலையில் எழுந்திருந்து, (ப₄க₃வந்நாம ஸ்மரணம், பல் துலக்குதல் தொடக்கமாக) ஸ்நாநம், ஸந்த்₄யா வந்த₃னமிருகவுள்ள காலைக்கடன்களைப் பூர்வாஹ்ணத்தில் முடித்துக்கொண்டு, பின்பு புருஷோத்தமனை ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்யவேணடும். அதற்குப்பின் முற்கூறிய காலைக்கடன்களைச் செய்து முடித்த சிஷ்யனை அழைத்துத் தன் ஸமீபத்தில் வைததுக் கொணடு, பாஞ்சராத்ரம் முதலான ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய விதி₄ப்படி ப்ரதிஷ்டை₂ செய்யப்பட்ட அக்₃னியில், திருமந்திரம், த்₃வயம, விஷ்ணு கா₃யத்ரி ஆகிய மந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றுலும் 108 தரமும், புருஷஸூக்தத்தின் ருக்குக்களாலும், விஷ்ணு ஷட₃க்ஷரி முதலான வைஷ்ணவ மந்திரங்களாலும் நெய்யினுல் இயன்றவரையில் ஹோமம் செய்து, பின்பு அவ்வக்₃னியை சிஷ்யனும தானுமாக ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்டன் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது.

ततः कलश आधाय पवित्रजलसंभृते ॥ ४ ॥
तुलसीं गन्धदूर्वाग्रे कौशेयं गौरसर्षपम् ।
अभिमन्त्र्य द्वयेनाथ मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ५ ॥
तेन संमार्जयेत् शिष्यं मन्त्ररत्नेन देशिकः ।
संमार्जयेच्च तं शिष्यं मूलमन्त्रमनुस्मरन् ॥ ६ ॥
प्राशयेत्सलिलं पश्चात् त्रिवारं मन्त्रविच्च तम् ।

தத: கலஶ ஆத₄ாய பவித்ரஜலஸம்ப்₄ருதே ॥ 4.
துளஸீம் க₃ந்த₄தூ₃ர்வாக்₃ரே கௌஶேயம் கௌ₃ரஸர்ஷபம் ।
அபி₄மந்த்ர்ய த்₃வயேநாத₂ மூலமந்த்ரேண மந்த்ரவித் ॥ 5.
தேந ஸம்மார்ஜயேச்சி₂ஷ்யம் மந்த்ரரத்நேந தே₃ஶிக: ।
ஸம்மார்ஜயேச்ச தம் ஶிஷ்யம் மூலமந்த்ரமநுஸ்மரந் ॥ 6.
ப்ராஶயேத் ஸலிலம் பஶ்சாத் த்ரிவாரம் மந்தரவிச்ச தம் ।

அடுத்தபடியாக, மந்திரமறிந்த ஆசாரியன், பரிஶுத்₃த₄மான ஒரு கலஶத்தில், காவேரி முதலான புண்யதீர்த்த₂ங்களின் ஜலத்தை நிறைத்து, அதில் திருத்துழாய், சந்தனம், அருகமபுல்நுனி வெண்கடுகு ஆகியவற்றைச் சேர்த்து,பட்டு வஸ்திரத்தைச் சுற்றி, திருமந்திரத்தாலும், த்₃வயமந்திரத்தாலும் அபி₄மந்திரித்து, அந்த ஜலத்தால அம்மந்திரங்களை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு சிஷ்யனை ப்ரோக்ஷித்து, அந்த ஜலத்தை மூன்று தரம் ப்ராஶநம் பண்ணிவைககவேண்டும்.

मूर्ध्नि हस्तं विनिक्षिप्य दक्षिणं ज्ञानदक्षिणम् ॥ ७ ॥
सव्यं च हृदये न्यस्य कृपया वीक्षयेद्गुरुः ।

மூர்த்₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய த₃க்ஷிணம் ஜ்ஞாநத₃க்ஷிணம் ॥ 7.
ஸவ்யஞ்ச ஹ்ருத₃யே ந்யஸ்ய க்ருபயா வீக்ஷயேத்₃ கு₃ரு: ।

ஆசார்யன் ஜ்ஞானமளிக்கும் தனது வலது கையை சிஷ்யனுடைய தலையில் பொருந்தும்படி வைத்து, இடது கையை அவன் மார்பில் வைத்து, த₃யையுடையவனாய சிஷ்யனைப் பார்ககவேணும்.

स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा जप्त्वा गुरुपरंपराम् ॥ ८ ॥
ततः संप्रार्थयेत् देवीं सर्वलोकेश्वरीं प्रियाम् ।

ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா ஜப்த்வா கு₃ருபரம்பராம் ॥ 8.
தத꞉ ஸம்ப்ரார்த்த₂யேத்₃தே₃வீம் ஸர்வலோகேஶ்வரீம் ப்ரியாம் ।

அதன்பிறகு, ஆசார்யன் தனக்கு மந்திரோபதே₃ஶம் செய்த ஆசார்யனை நெஞ்சில் தியானித்து, ஸ்ரீ த₄ரன் ஈருகவுள்ள கு₃ருபரம்பரையை அநுஸந்தி₄த்து, பின்பு— எல்லாவுலகங்களுக்கும் ஸ்வாமினியாய், சேதனர் விஷயத்தில் இனியதையே செய்பவளான பெரியபிராட்டியாரைப் பின்வருமாறு பிரார்த்தி₂க்கக்கடவன்.

माता त्वं सर्वलोकानां सर्वलोकेश्वरप्रिये ॥ ९ ॥
श्रायस्वैनमद्येमं अपराधशतैर्वृतम् ।
एवं रमां पुरस्कृत्य पश्चात् देवं समाश्रयेत् ॥ १० ॥

மாதா த்வம் ஸர்வலோகாநாம் ஸர்வலோகேஶ்வரப்ரியே ॥ 9.
ஶ்ராயஸ்வைநமத்₃யேமம் அபராத₄ஶதைர்வ்ருதம் ।
ஏவம் ரமாம் புரஸ்க்ருத்ய பஶ்சாத் தே₃வம் ஸமாஶ்ரயேத் ॥ 10.

"ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியே! ஸர்வேஶ்வரன் சேதனருடைய பாபங்களைப்பார்த்து, அவர்களை த₃ண்டி₃க்க முற்படும்போது, இச்சேதனன் பல குற்றங்களைச்செய்து அவனுக்கு அருகில் வரவும் தகுதியில்லாதவனாயிருக்கிறான். தேவரீர்— யாரேனும், எவ்விதமான பிழையைச் செய்தபோதிலும், அவற்றைப் பொறுத்து, அவர்கள் அனைவர்க்கும் எவரானும் ஒரு தீங்கும் வாராதபடி காக்கும் மாதாவாயிருக்கிறீர். ஸர்வலோகேஶ்வரனை அவனுக்கும், தாம் சொன்னதை மறுக்கவொண்ணாதபடி நெஞ்சுக்கு இனியவளாயிருக்கிறீர். ஆகையால், இவனுடைய குற்றங்களைப் பொறுப்பித்து, இவனை இன்று ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிப்பிக்க வேணும்" என்று ஆசார்யன் பிராட்டியை முன்னிட்டுக் கொண்டு, பிறகு ஸர்வேஶ்வரனைப் பற்றக்கடவன்.

த்₃வய மந்த்ரோபதே₃ஶம்

नारायण दयासिन्धो वात्सल्यगुणसागर।
त्राह्येनं पापिनं देव कृपया समुपागतम्॥ ११ ॥
एवं प्रपद्य देवेशं आचार्यकृपया स्वयम्।
स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा मन्त्रमध्यापयेद्गुरुः॥ १२ ॥

நாராயண த₃யாஸிந்தே₄ா வாத்ஸல்யகு₃ணஸாக₃ர।
த்ராஹ்யேநம் பாபிநம் தே₃வ க்ருபயா ஸமுபாக₃தம் ॥ 11.
ஏவம் ப்ரபத்₃ய தே₃வேஶம் ஆசார்யக்ருபயா ஸ்வயம்।
ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா மந்த்ரமத்₄யாபயேத்
கு₃ரு: ॥ 12.

"எல்லா ஜனங்களுக்கும் தாய் தந்தை முதலான எல்லா உறவினரையுமிருக்கும ஶ்ரிய:பதியான நாராயணனே! கருணைப்பெருங்கடலே! வாத்ஸல்யகு₃ணக்கடலே! எப்போதும் பாவமே செய்து பாவியான இவன் தேவரீருடைய கருணையால் இப்போது திருமுன்பே வந்திருக்கிறன்; இவனைக்காத்தருள்வீர்!" என்று தனது ஆசார்யனுடைய க்ருபையைப் பற்றுசாகக்கொண்டு தான் ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் ப்ரபததிபண்ணி, தன்னுடைய ஆசார்யனை நெஞ்சில் தியானித்துக்கொண்டு, ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு மந்திரததை உபதே₃ஶம் செய்யவேண்டும்.

த்₃வய மாஹாத்ம்யம்

समानोत्कृष्टरहितं संसारोच्छेदनं परम्।
सर्वदं सर्वपापघ्नं महाप्रियतमं विभोः॥ १३ ॥
अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्षिच्छन्दोधिदैवतम्।
सन्यासञ्च समुद्रञ्च सार्थमध्यापयेत् स्वयम्॥ १४ ॥
विनापि न्यासमुद्रे च विना छन्दोधिदैवते।
यस्योच्चारणमात्रेण सर्वसिद्धिफलं लभेत्॥ १५ ॥

ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ஸம்ஸாரோச்சே₂த₃நம் பரம் ।
ஸர்வத₃ம் ஸர்வபாபக்₄நம் மஹாப்ரியதமம் விபே₄ா: ॥ 13.
அத்₄யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்ச₂ந்தே₃ாதி₄தை₃வதம் ।
ஸந்யாஸஞ்ச ஸமுத்₃ரஞ்ச ஸார்த்த₂மத்₄யாபயேத் ஸ்வயம் ॥ 14.
விநாபி ந்யாஸமுத்₃ரே ச விநா ச₂ந்தே₃ாதி₄தை₃வதே ।
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்₃தி₄ப₂லம் லபே₄த் ॥ 15.

இந்த த்₃வயமந்திரமானது தனக்கு ஒத்ததும் மிக்கதுமான மந்திரம எதுவுமில்லாமையால் மந்தரரத்னம் எனப் படுவது. இதை ஒருகால் உச்சரித்தவனுககு ஸம்ஸாரத்தை அடியோடு அறுத்துவிடும்; எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கும். எலலாப் பாபங்களையும் போக்கிவிடும். இம்மந்திரம் எம்பெருமானுக்கு மிகவும் இனியது. இம்மந்திரத்தை ரிஷி, ச₂ந்த₃ஸ்ஸு, தே₃வதை, அங்க₃ந்யாஸகரந்யாஸங்கள், முத்₃ரை ஆகியவற்றுடன் அர்தத₂த்தோடு ஆசார்யன் உபதே₃ஶிக்கவேண்டும். அங்க₃ந்யாஸம, கரந்யாஸம், முத்₃ரை, ச₂ந்த₃ஸ்ஸு, தே₃வதை ஆகியவைகளில்லாமல் வெறும் மந்திரததை மாத்திரம் உச்சரித்தாலுங்கூட எல்லாப் ப₂லன்களையும் அடைவான்.

த்₃வயம் ஓதாதவன் வைதி₃கனுகான்

अनधीत्य द्वयं मन्त्रं न विप्रो वैदिको भवेत्।
मन्त्ररत्नेन रहितं ब्राह्मणं दूरतस्त्यजेत्॥ १६॥

அநதீ₄த்ய த்₃வயம் மந்த்ரம் ந விப்ரோ வைதி₃கோ ப₄வேத் ।
மந்த்ரரத்நேந ரஹிதம் ப்₃ராஹ்மணம் தூ₃ரதஸ் த்யஜேத் ॥ 16.

த்₃வயமந்திரத்தை நியமத்துடன் ஆசார்யனிடமிருந்து எவன் ஓதவில்லையோ, அவன் ப்₃ராஹ்மணகுலத்தில் பிறந்தவனுனாலும், வேத₃த்தில் சொல்லப்பட்ட எந்தக் கர்மத்துக்கும அதி₄காரமில்லாத அவைதி₃கனுவான். ஆகையால், அத்தகையவனை தூ₂ரத்தில் விட்டு விலகிச்செலல வேண்டும்.

த்₃வயமும் திருமந்திரமும் உபதேசிக்கவேண்டும்

अध्यापयेत् द्वयं मन्त्रमाचार्यः शिष्यवत्सलः।
अध्यापयेत् ततः पश्चात् मन्त्रमष्टाक्षरं तथा॥१७॥

அத்₄யாபயேத் த்₃வயம் மந்த்ரமாசார்யஶ்ஶிஷ்யவத்ஸல:।
அத்₄யாபயேத் தத: பஶ்சாத் மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் தத₂ா॥ 17.

ஆசார்யன் சிஷ்யனிடத்தில் பிரீதியுடையவனாய், த்₃வயமந்திரத்தை முதலில உபதே₃ஶித்து, அதற்குப்பின் அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உபதே₃ஶிக்கவேண்டும்.

தாபஸம்ஸ்காரமில்லாமல் மந்த்ரோபதே₃ஶம் கூடாது

अचक्रधारिणं विप्रं योऽध्यापयति देशिकः।
स गुरुर्नरकं याति कल्पकोटिशतं द्विजाः॥१८॥

அசக்ரத₄ாரிணம் விப்ரம் யோऽத்₄யாபயதி தே₃ஶிக:।
ஸ கு₃ருர் நரகம் யாதி கல்பகோடிஶதம் த்₃விஜா:॥ 18.

ரிஷிகளே! எந்த ஆசார்யன் தாபஸம்ஸ்காரமில்லாத அந்தணனுக்கு மந்திரத்தை உபதே₃ஶிக்கிருனே, அவன் நரகத்தை அடைந்து, பல கல்பங்கள் அங்கேயே உழல்வான்.

तस्मात् तापादिसंस्काराः सर्वमन्त्रेषु सत्तमाः।
अध्यापयेत् ततः पश्चात् अन्यथा नरकं व्रजेत्॥१९॥

தஸ்மாத் தாபாதி₃ஸம்ஸ்காராஸ் ஸர்வமந்த்ரேஷு ஸத்தமா:।
அத்₄யாபயேத் தத: பஶ்சாத் அந்யத₂ா நரகம் வ்ரஜேத்॥ 19.

ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்களே! ஆகையால், தாபம், புண்ட்₃ரம் முதலான கீழ்ச்சொன்ன ஸமஸ்காரங்கள் செய்தபின்பே திருமந்த்ரம் த்₃வயம் முதலான எல்லா மந்திரங்களையும் உபதே₃ஶிக்கவேண்டும். இல்லையேல் நரகத்தை அடைவான்.

ஒரே நாளில் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள்

एकस्मिन् दिवसे वापि कृत्वा तापादिसंस्क्रियाः ।
पृथक् पृथक् चानुपूर्व्या सर्वं कुर्यादतन्द्रितः ॥ २० ॥

ஏகஸ்மிந் தி₃வஸே வாऽபி க்ருத்வா தாபாதி₃ஸம்ஸ்க்ரியா: |
ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் சாநுபூர்வ்யா ஸர்வம் குர்யாத₃தந்த்₃ரித: || 20.

தாபம் முதலிய எல்லா ஸம்ஸ்காரங்களையும் ஒரே தினத்திலாவது முற்கூறிய கிரமப்படி தனித்தனியே ஒன்றும் விடாமல் சோம்பலில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

சிஷ்யனிருக்கவேண்டிய முறை

अधीत्य मन्त्रमाचार्यं पूजयेद् भक्तितो द्विजः ।
आचार्याधीनवृत्तिस्तु यावज्जीवं भवेत् सदा ॥ २१ ॥

அதீ₄த்ய மந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத் ப₄க்திதோ த்₃விஜ: |
ஆசார்யாதீ₄நவ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ப₄வேத் ஸதா₃ || 21.

சிஷ்யன் மந்திரத்தை நியமத்துடன் கற்றபின்பு, ஆசார்யனை ப₄க்தியோடு ஆராதி₄க்கக்கடவன். பிறகு, ஆயுளுள்ளவரையில் எப்போதும் ஆசார்யனுக்குப் பரதந்த்ரமானவனாகவே இருக்கக்கடவன.

होमशेषं समाप्याथ ब्राह्मणान् भोजयेत् शुभान् ।
यावच्छरीरपातं तु द्वयमावर्तयेन्मनुम् ॥ २२ ॥

ஹோமஶேஷம் ஸமாப்யாத₂ ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் ஶுப₄ாந் |
யாவச்ச₂ரீரபாதம் து த்₃வயமாவர்த்தயேந் மநும் || 22.

இதி ஶ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே,
மந்த்ர ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம த்ருதீயோऽத்₄யாய: ||

சிஷ்யனுக்கு மந்திரோபதே₃ஶம் செய்தபின்பு ஹோம ஶேஷத்தை ஆசார்யன் செய்துமுடித்து, நல்லொழுக்க முள்ள அந்தணர்களுக்கு அமுது செய்விக்கவேண்டியது. சிஷ்யனும சரீரமுள்ளவரையில் எப்போதும் த்₃வயமந்தி ரத்தை அநுஸந்த₄ாநம் செய்யக்கடவன்.

ஶ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் மந்த்ர ஸம்ஸ்கார வர்ணநம்
என்கிற மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

4-வது அத்தியாயம்

யாக₃ஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

शुभकाले विधानेन प्रणिपत्य ततो गुरुम्।
अस्य प्रसादलब्धं तु गृहीत्वा विग्रहं हरेः॥१॥
श्रीभूमिनीलासहितं सायुधं सपरिच्छदम्।
अर्चयेद्विग्रहं नित्यं यावत्कालमतन्द्रितः॥२॥

ஶ்ரீ பராசர உவாச—

ஶுப₄காலே வித₄ாநேந ப்ரணிபத்ய ததோ கு₃ரும்।
அஸ்ய ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ம் து க்₃ருஹீத்வா விக்₃ரஹம் ஹரே:॥ 1.
ஶ்ரீபூ₄மிநீளாஸஹிதம் ஸாயுத₄ம் ஸபரிச்ச₂த₃ம்।
அர்ச்சயேத் விக்₃ரஹம் நித்யம் யாவத்காலமதந்த்₃ரித:॥ 2.

ஸ்ரீபராஶரர் சொல்லுகிறார்:— தாபம் முதல் மந்த்ரம் ஈறுகவுள்ள நாலு ஸம்ஸ்காரங்களும் ஆனபிறகு, சுப₄ மான திதி₂ வார நக்ஷத்திரங்கள கூடிய தி₃னத்தில் காலை யில் நிதயகர்மங்களை அனுஷ்டி₂த்த பின்பு ஆசார்ய ஸந்நிதி₄யில் த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அவன் அநுக்₃ர ஹித்துத் தந்த ப₄க₃வானுடைய அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்தை,— ஸ்ரீ பூ₄மிநீளாதே₃விகளென்ன, ஶங்க₂சக்ரங்கள் முதலான ஆயுத₄ங்களென்ன, அநந்தன் முதலான பரிஜனங்க ளென்ன, ச₂த்ரம், சாமரம் முதலான பரிச்ச₂த₃ங்களென்ன.

இவற்றுடன் கூட எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, ஆயு ளுள்ளவரையிலும் சோம்பலில்லாமல திருவாராத₄னம் செய்யக்கடவன். (ப₄க₃வானுடைய திருவாராத₄னமே யாக₃ம் எனப்படுகிறது.)

श्रौतस्मार्तागमोक्तानां गृहीत्वा संमतं गुरोः।
अर्चयेत् श्रद्धया नित्यं देवं दहरवासिनम्॥ ३॥

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாநாம் க்₃ருஹீத்வா ஸம்மதம் கு₃ரோ:।
அர்ச்சயேச்ச்₂ரத்₃த₄யா நித்யம் தே₃வம் த₃ஹரவாஸிநம்॥ 3.

வேத₃ங்களிலும், த₄ர்மஶாஸ்தரங்களிலும், ஸ்ரீ பாஞ்ச ராத்ர வைக₂ாநஸாக₃மங்களிலும் சொலலப்பட்ட திருவாரா த₄னக்ரமங்களில், தன் ஆசார்யன் உகந்ததொரு க்ரமத் தினல் ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஶ்ரத்₃தை₄ யுடன் தினந்தோறும் அந்த அர்ச்சையில் ஆராதி₄ககக் கடவன்.

अर्चयेत् पूर्ववत्स्नात्वा हरेः संपूज्य विग्रहम्।
होमं कुर्यात् विधानेन श्रीमदष्टाक्षरेण वै॥ ४॥
मन्त्रद्वयेन च तथा होतव्यं विधिना हविः।
सूक्तेन च तथा होमः पौरुषेण विधीयते॥ ५॥
शतमष्टाक्षरात् होमः मन्त्राभ्याञ्च तथोदितः।
सूक्तेन प्रत्यृचं होमः होतव्यं विधिना हविः॥ ६॥
तत्तन्नाम्ना तथैवैकमुद्दिश्यावरणान् सुरान्।
हुत्वा प्रदक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्य जनार्दनम्॥ ७॥
तस्मै तद्विग्रहं दत्वा वृत्तिं संयक् प्रचोदयेत्।

அர்ச்சயேத் பூர்வவத் ஸ்நாத்வா ஹரேஸ் ஸம்பூஜ்ய விக்₃ரஹம்।
ஹோமம் குர்யாத் வித₄ாநேந ஶ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரேண வை॥ 4.
மந்த்ரத்₃வயேந ச தத₂ா ஹோதவ்யம் விதி₄நா ஹவி:।
ஸூக்தேந ச தத₂ா ஹோம: பௌருஷேண விதீ₄யதே॥ 5.

ஶதமஷ்டாக்ஷராத் ஹோமோ மந்த்ராப்₄யாஞ்ச தத₂ாதி₃த: ।
ஸூக்தேந ப்ரத்ய்ருசம் ஹோமோ ஹோதவ்யம் விதி₄நா ஹவி:॥ 6.
தத்தந்நாம்நா ததை₂வைகம் உத்₃தி₃ஶ்யாவரணாந் ஸுராந் ।
ஹுத்வா ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த்த₃நம் ॥ 7.
தஸ்மை தத்₃விக்₃ரஹம் த₃த்வா வ்ருத்திம் ஸம்யக் ப்ரசோத₃யேத்।

ஆசார்யன் காலைக் கடன்களை அநுஷ்டி₂த்தபின்பு, சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிகொடுக்கவேண்டிய விக்₃ரஹத்துக்குத் திருவாராத₄னம் கண்டருளப்பண்ணி, விதி₄பூர்வகமாக ப்ரதிஷ்டை₂ பண்ணப்பட்ட அக்₃னியில், ஸ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரத்தினுலும், ஷட₃க்ஷர த்₃வாத₃ஶாக்ஷரங்களாலும், புருஷஸூக்தத்தினுலும் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டியது. அதில் திருவஷ்டாக்ஷரத்தினுலும், ஷட₃க்ஷரத்₃வாத₃ஶாக்ஷரங்களாலும் நூறு நூறு தடவையும, புருஷஸூக்தத்தினுடைய பதினறு ருக்குகளினல் பதினறு தடவையும் நியமத்துடன் ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்யவேண்டும. விமானபாலகர்கள், ஸுத₃ர்ஶநாநந்த க₃ருட₃ாதி₃கள் ஆகிய ஆவரணதே₃வதைகளைக குறித்து ஒவ்வொருதடவை அவர்கள் திருநாமத்தைச் சொல்லி ஹோமம செய்யவேண்டும். ஹோமம் முடிந்த பின்பு அர்ச்சாமூர்த்தியையும, அக₃னியையும ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அந்த தி₃வ்யமங்க₃ள விக₃ரஹத்தை சிஷ்யனுக்கு எழுந்தருளப பண்ணிக் கொடுத்து, எப்போதும ஆராதி₄க்கும்படி நன்ருக உபதே₃ஶிக்கக்கடவன்.

यज्ञकर्मविधानेन संयक् स्नात्वा गुरुस्तथा ॥८॥
याजयेत् वैष्णवं भक्त्या वैष्णवान् परितोषयेत् ।

யஜ்ஞகர்மவித₄ாநேந ஸம்யக் ஸ்நாத்வா கு₃ருஸ்தத₂ா ॥ 8.
யாஜயேத் வைஷ்ணவம் ப₄க்த்யா வைஷ்ணவாந் பரிதோஷயேத் ।

ஆசார்யன். மாத்₄யாஹ்நிக ஸ்நானத்தைச்செய்து, அப்போதே முற்கூறியபடி வைஷ்ணவனை சிஷ்யனைக் கொண்டு ப₄க₃வதா₃ராத₄னமாகிற யாக₃த்தைச் செய்விக்க

வேண்டும். அதன்பின் ப₄க்தியோடு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை அமுது செய்விக்கவேண்டியது.

एवं यागान्तसंस्काराः कर्तव्या विधिवत् द्विजाः ॥ ९ ॥
ब्राह्मणानां विशेषेण पारमैकान्त्यसिद्धये ॥ ९½ ॥

ஏவம் யாக₃ாந்தஸம்ஸ்காரா: கர்த்தவ்யா விதி₄வத் த்₃விஜா: ॥ 9.
ப்₃ராஹ்மணாநாம் விஶேஷேண பாரமைகாந்த்யஸித்₃த₄யே ॥9½॥

இதி.........யாக₃ ஸம்ஸ்காரவர்ணநம் நாம சதுர்த்தோ₂ऽத்₄யாய: ॥

மஹர்ஷிகளே! இவ்வணணமாகத் தாபம் முதல் யாக₃ம் வரையிலுமான ஸம்ஸ்காரங்களை அனைவரும் முறைப்படி செய்துகொள்ளவேணும். ப₄க₃வானுக்கு மிக நெருங்கிய பரமைகாந்தியாவதற்காக அந்தணர்களும் இதை விஶேஷித்துச் செய்துகொள்ளவேணும்.

ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் யாக₃ ஸம்ஸ்காரவர்ணநம்
என்னும் நாலாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

5-வது அத்தியாயம்

பகவத₃ாராத₄னமும் ஆஶ்ரமத₄ர்மமும்

श्रीपराशर उवाच—

नित्यमभ्यर्चयेद्विष्णुं पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
अप्सु व्योम्नि तथार्चायां वह्नौ हृदि तथा गुरौ ॥ १ ॥
त्रिकालमर्चयेत् देवं प्रीतिमान् सुविशेषतः ।

ஶ்ரீபராஶர உவாச—

நித்யமப்₄யர்ச்சயேத்₃ விஷ்ணும் புராணம் புருஷோத்தமம் ।
அப்ஸு வ்யோம்நி தத₂ார்ச்சாயாம் வஹ்நௌ ஹ்ருதி₃
தத₂ா கு₃ரௌ ॥ 1.
த்ரிகாலமர்ச்சயேத் தே₃வம் ப்ரீதிமாந் ஸுவிஶேஷத: ।

ஸர்வவ்யாபியாய், புருஷோத்தமனாய், அநாதி₃யான வனை ஸ்ரீமந் நாராயணனை, ஜலத்திலும், ஆகாயத்திலும், அர்ச்சாவிக்₃ரஹத்திலும, அக₃னியிலும், ஹ்ருத₃யத்திலும, ஆசார்யனிடத்திலும் தினந்தோறும் மூன்று காலங்களிலும் அன்போடு திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

स्नानकाले हरिं सम्यक् पूजयेत् जलशायिनम् ॥ २ ॥
सन्ध्याकाले तथा व्योम्नि पूजयेत् रविमण्डले ।
प्रतिमास्वर्चयेत् देवं अग्नौ होमैस्तथा प्रभुम् ॥ ३ ॥
प्राणाग्निहोत्रसमये जपेदष्टाक्षरं बुधः ।
अष्टोत्तरशतं वापि ह्यष्टाविंशतिमेव वा ॥ ४ ॥
यथाशक्ति जपेन्मन्त्रं नित्यमेवमतन्द्रितः ।
तदर्थं चिन्तयेन्नित्यं यावद्देहनिपातनम् ॥ ५ ॥

ஸ்நாநகாலே ஹரிம் ஸம்யக் பூஜயேஜ்ஜலஶாயிநம் || 2.
ஸந்த்யாகாலே ததா வ்யோம்நி பூஜயேத் ரவிமண்டலே |
ப்ரதிமாஸ்வர்ச்சயேத் தேவமக்நௌ ஹோமைஸ் ததா
ப்ரபும் || 3.
ப்ராணாக்நிஹோத்ரஸமயே ஜபேதஷ்டாக்ஷரம் புதா: |
அஷ்டோத்தரஶதம் வாபி ஹ்யஷ்டாவிம்ஶதிமேவ வா || 4.
யதாஶக்தி ஜபேந்மந்த்ரம் நித்யமேவமதந்த்ரித: |
ததர்த்தம் சிந்தயேந்நித்யம் யாவத்தேஹநிபாதநம் || 5.

ஜலத்தில் திருவாராதனமாவது:— ஸ்நான காலத்தில், ஜலத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் பெருமாளை நன்கு ஆராதிப்பதேயாகும். ஆகாயத்தில் திருவாராதனமாவது:— ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யும்போது ஆகாயத்தில் ஸூர்ய மண்டலத்தில் ஆராதிப்பதேயாகும். அர்ச்சாவிக்ரஹத்தில் திருவாராதனம் செய்வதாவது:— அவ்விக்ரஹத்தில் அர்ச்சனம் முதலானவற்றைச் செய்வது. அக்னியில் திருவாராதனம் செய்வதாவது:— அக்னியில் ஸர்வேஶ்வரனைக் குறித்து ஹோமம் செய்வதேயாகும். ஹ்ருதயத்தில் திருவாராதனம் செய்வதாவது:— உண்ணத் தொடங்குகையில் "ப்ராணாய ஸ்வாஹா" என்று தொடங்கும் மந்திரங்களைச் சொல்லி ப்ராணாஹுதி செய்யும் ஸமயத்தில் ஹ்ருதயத்திலுள்ள எம்பெருமானுக்கு அன்னமிடுவதன்மூலம் அவனை ஆராதிப்பதேயாகும். சரீரம் விடுமவரையில்

தினந்தோறும் திருவஷ்டாக்ஷரத்தை நூற்றெட்டு தரமாவது, (இயலாவிடில்) இருபத்தெட்டு தரமாவது தன் ஶக்திக்கு ஏற்றவாறு சோமபலில்லாமல் ஜபித்து, அதன் அர்த்த₂த்தைச் சிந்திக்கக்கடவன்.

अलाभे प्रतिमायां तु शुचौ देशे मनोहरे।
स्थण्डिले पुरुषं ध्यात्वा पूजयेन्मनसैव तु ॥ ६ ॥

அலாபே₄ ப்ரதிமாயாம் து ஶுசௌ தே₃ஶே மநோஹரே।
ஸ்த₂ண்டி₃லே புருஷம் த்₄யாத்வா பூஜயேந்மநஸைவ து ॥ 6.

அர்ச்சாவிக்₃ரஹம் கிடைக்காவிடில், பரிசுத்தமாய், அழகான இடத்தில் பரமபுருஷ சித்திரத்தை எழுதி, அதில் அவனை மனத்தால் தியானிக்கவேண்டும்.

जपेत् द्वयं मन्त्ररत्नं ध्यायन् सर्वगतं हरिम्।

ஜபேத் த்₃வயம் மந்த்ரரத்நம் த்₄யாயந் ஸர்வக₃தம் ஹரிம்।

ஸர்வவ்யாபியான பரமாத்மாவை தியானித்துக் கொண்டு, மந்திரங்களிற் சிறந்த த்₃வயமந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும்.

விலக்கப்படவேண்டியவர்கள்

पाषण्डिनः पाशुपतान् विकर्मस्थान् अनीश्वरान् ॥ ७ ॥
न संभाषेत सततं वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत्।

பாஷண்டி₃ந: பாஶுபதாந் விகர்மஸ்த₂ாநநீஶ்வராந் ॥ 7.
ந ஸம்பா₄ஷேத ஸததம் வாங்மாத்ரேணாபி நார்ச்சயேத்।

ப₄க₃வானையும், பா₄க₃வதர்களையும் த்₃வேஷிக்கும் பாஷண்டி₃களோடும், பஶுபதி மதத்தைச் சேர்ந்த சைவர்களோடும், கர்மப்₄ரஷ்டர்களோடும், தெய்வம் இல்லை என்னும் நாஸ்திகர்களோடும் எப்போதும் பேசவே கூடாது. அவர்களை ஏற்றிச் சொல்லவும் கூடாது.

அந்தணனின் லக்ஷணம்

उपवीतं शिखाबन्धं ऊर्ध्वपुण्ड्रं तथैव च॥८॥
पद्माक्षमालां कौशेयं सततं धारयेत् द्विजः।

உபவீதம் ஶிக₂ாப₃ந்த₄மூர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் ததை₂வ ச ॥ 8.
பத்₃மாக்ஷமாலாம் கௌஶேயம் ஸததம் தா₄ரயேத் த்₃விஜ: ।

அந்தணனாயிருப்பவன் பூணூலும், குடுமியும், ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரமும, தாமரைமணிமாலையும், வெள்ளை வஸ்திரமும் எப்போதும் த₄ரிக்கவேண்டும்.

நாலு ஆஶ்ரமங்களின் லக்ஷணம்

एकोपवीतं धार्यं स्यात् यतीनां ब्रह्मचारिणाम्॥९॥
गृहस्थानां वनस्थानां उपवीतद्वयं विदुः।

ஏகோபவீதம் தா₄ர்யம் ஸ்யாத் யதீநாம் ப்₃ரஹ்மசாரிணாம் ॥ 9.
க்₃ருஹஸ்த₂ாநாம் வநஸ்த₂ாநாமுபவீதத்₃வயம் விது₃: ।

ஸந்யாஸிகளும், ப்₃ரஹ்மசாரிகளும் ஒரு பூணூலும், க்₃ருஹஸ்த₂ர்களும் வாநப்ரஸ்த₂ர்களும் இரு பூணூல்களும் த₄ரிக்கவேண்டும்.

मौञ्जीमजिनदण्डौ च ब्रह्मचारी धरेत् सदा॥१०॥

மௌஞ்ஜீமஜிநத₃ண்டௌ₃ ச ப்₃ரஹ்மசாரீ த₄ரேத் ஸதா₃ ॥ 10.

முஞ்ஜம் என்னும் புல்லினல் பின்னப்பட்ட மௌஞ்ஜீ என்பதை அரையிலும், க்ருஷ்ணஜினத்தை மார்பிலும், பலாஶம் முதலான வ்ருக்ஷங்களிலிருந்து எடுத்த த₃ண்ட₃த்தைக் கையிலும் ப்₃ரஹ்மசாரி எப்போதும் த₄ரிக்க வேண்டும்.

कटिसूत्रं च कौपीनं शुक्लवस्त्रद्वयं शुभम्।
वलयाद्यङ्गुलीयादि गृहस्थानां विधीयते॥११॥

கடிஸூத்ரஞ்ச கௌபீநம் ஶுக்லவஸ்த்ரத்₃வயம் ஶுப₄ம் ।
வலயாத்₃யங்கு₃லீயாதி₃ க்₃ருஹஸ்த₂நாம் விதீ₄யதே ॥ 11.

அரைநாண், கௌபீநம் (கோவணம்), அழகான இரண்டு வெள்ளை வேஷ்டிகள், கைவளை, மோதிரம் முதலான ஆப₄ரணங்கள் ஆகியவை க்₃ருஹஸ்த₂ர்களால த₄ரிக்கத்தக்கவையாக விதி₄க்கப்பட்டன.

श्मश्रुलोम जटा चैव तथा वल्कलधारणम्।
चीराजिनतपोऽरण्यं वनस्थस्य विधीयते॥ १२॥

ஶ்மஶ்ருலோம ஜடா சைவ தத₂ா வல்கலத₄ாரணம் ।
சீராஜிநதபோऽரண்யம் வநஸ்த₂ஸ்ய விதீ₄யதே ॥ 12.

மீசை மயிர், ஜடை ஆகியவற்றை க்ஷவரம் செய்யாமல் வளர்ததல, அரையில் மரவுரியை த₄ரித்தல், உத்தரீயத்திற்கு மரவுரியாவது, மான்தோலாவது த₄ரித்தல், தவம் புரிதல், காட்டில் வஸித்தல் ஆகியவை வாநப்ரஸ்த₂னுக்கு விதி₄க்கப்பட்டது.

त्रिदण्डमुपवीतं च शिक्यं काषायमम्बरम्।
कमण्डलुर्भैक्ष्यचर्या यतीनां तु विधीयते॥ १३॥

த்ரித₃ண்ட₃முபவீதஞ்ச ஶிக்யம் காஷாயமம்ப₃ரம் ।
கமண்ட₃லுர் பை₄க்ஷசர்யா யதீநாம் து விதீ₄யதே ॥ 13.

த்ரித₃ண்ட₃ம், பூணூல், வஸ்த்ரத்தாலான பி₄க்ஷா பாத்ரம், காஷாயவஸ்த்ரம, கமண்ட₃லு, பி₄க்ஷையெடுத்தல் ஆகியவை ஸந்யாஸிகளுக்கு விதி₄க்கப்பட்டது.

விலக்கப்படவேண்டியவை

साधारणं तु सर्वेषां धर्मं तु मुनिभिः स्मृतम्।
अभक्ष्यभक्षणं हिंसा परस्त्रीष्वभिलाषिता॥ १४॥
परेषां दोषकथनं अनर्थाय प्रकल्पते।

ஸாத₄ாரணம் து ஸர்வேஷாம் த₄ர்மம் து முநிபி₄ஸ்ஸ்ம்ருதம்।
அப₄க்ஷ்யப₄க்ஷணம் ஹிம்ஸா பரஸ்த்ரீஷ்வபி₄லாஷிதா ॥ 14.
பரேஷாம் தோ₃ஷகத₂நமநர்த்த₂ாய ப்ரகல்பதே।

இவர்கள் அனைவர்க்குமே நிஷித்₃த₄கர்மங்களைச் செய்யாதொழிவது பொதுவான த₄ர்மம். அவையாவன:- புசிக்கத்தகாதவற்றைப் புசிப்பது, பிறரை நலிவது, பிறர் மனைவியரை விரும்புவது, பிறர் குற்றங்களைச் சொல்லுவது ஆகியவை என முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவை அனைவர்க்குமே அநர்த்த₂த்தை விளைப்பவை.

पूर्वाश्रमात् तुरीयस्तु नारीसङ्गं विसर्जयेत् ॥ १५ ॥
गृहस्थश्च वनस्थश्च स्वदारनिरतावुभौ ।

பூர்வாஶ்ரமாத் துரீயஸ்து நாரீஸங்க₃ம் விஸர்ஜயேத் ॥ 15.
க்₃ருஹஸ்த₂ஶ்ச வநஸ்த₂ஶ்ச ஸ்வதா₃ரநிரதாவுபௌ₄।

முன் இரு ஆஶ்ரமங்களிலிருந்து ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தை ஏற்கும்போது தனது மனைவியையும் விட்டுவிடவேண்டும். க்₃ருஹஸ்த₂னும், வாநப்ரஸ்த₂னும் தங்கள் மனைவியரிடம் மாததிரம் ஈடுபட்டிருககவேண்டும்.

வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂த்தே தீரவேண்டும்

श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यक् नित्यमाचारमाचरेत् ॥ १६ ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி₃தம் ஸம்யக் நித்யமாசாரமாசரேத் ॥ 16.

அந்தந்த வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொலலப்பட்டிருககும ஆசாரங்களை அவரவர் எப்போதும் அநுஷ்டி₂க்கவேண்டும்.

பாஷண்டி₃லக்ஷணம்

श्रुतिस्मृत्युदितं नित्यं यस्तु नाचरति द्विजः ।
स पाषण्डीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः ॥ १७ ॥

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுதி₃தம் நித்யம் யஸ்து நாசரதி த்₃விஜ: ।
ஸ பாஷண்டீ₃தி விஜ்ஞேயஸ் ஸர்வகர்மஸு ³ க₃ர்ஹித: ॥ 17.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் அவரவர்க்கு விதி₄க்கப்பட்ட கர்மங்களை எந்த த்₃விஜன் அநுஷ்டி₂க்கவில்லையோ, அவன் பாஷண்டி₃யெனப்படுகிறுன். அவன் எககர்மத்திலும் கலந்துகொள்ளத் தகுதியில்லாதவன்.

ப்₃ரஹ்மசாரி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

सायं प्रातः समिद्धोमः स्वाध्यायाध्ययनं जपः ।
गृहस्थानां गृहे भैक्षविधिस्तु ब्रह्मचारिणाम् ॥ १८ ॥

ஸாயம் ப்ராதஸ் ஸமித்₃தே₄ாமஸ் ஸ்வாத்₄யாயாத்₄யயநம் ஜப: ।
க்₃ருஹஸ்தா₂நாம் க்₃ருஹே பை₄க்ஷவிதி₄ஸ்து
ப்₃ரஹ்மசாரிணும் ॥ 18.

காலையிலும், மாலையிலும் பலாஶஸமித்திஞல் ஹோமம் செய்வதாகிற ஸமிதா₃தா₄நம், வேதா₃த்₄யயனம், கா₃யத்ரீ, திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலான மஹாமந்திரங்களின் ஜபம், க்₃ருஹஸ்த₂ர்களின் க்₃ருஹங்களிலே யாசித்து அன்னம் பெறுதல் ஆகியவற்றை ப்₃ரஹ்மசாரிகள் தினந்தோறும் செய்யவேண்டும்.

க்₃ருஹஸ்த₂ன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

सायं प्रातश्च जुहुयात् अग्निहोत्रं सदा गृही ।
तथैव पञ्चयज्ञादि यज्ञहोमं समाचरेत् ॥ १९ ॥

ஸாயம் ப்ராதஶ்ச ஜுஹுயாத₃க்₃நிஹோத்ரம் ஸதா₃ க்₃ருஹீ ।
ததை₂வ பஞ்சயஜ்ஞாதி₃ யஜ்ஞஹோமம் ஸமாசரேத் ॥ 19.

க்₃ருஹஸ்த₂ன் தினந்தோறும காலையிலும் மாலையிலும் அக்₃நிஹோத்ரம செய்யக்கடவன். தினந்தோறும் (1) ப்₃ரஹ்மயஜ்ஞம், (2) தே₃வயஜ்ஞம், (3) பித்ருயஜ்ஞம், (4) பூ₄தயஜ்ஞம், (5) மனுஷ்யயஜ்ஞம என்னும் பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்களையும் செய்யக்கடவன். (1) ப்₃ரஹ்மயஜ்ஞமாவது—

'ப்₃ரஹ்ம' எனப்படும் வேத₃த்தை ஓதுதல். (2) தே₃வ யஜ்ஞமாவது–ஔபாஸநஹோமம. (3) பித்ருயஜ்ஞமாவது– பிதருதர்ப்பணம். (4) பூ₄தயஜ்ஞமாவது–காக்கை முதலிய ஜீவராசிகளுககு அன்னமாகிற ப₃லியிடுதல். (5) மநுஷ்ய யஜ்ஞமாவது – அதிதி₂யை (விருந்தாளியைப்) பூஜித்தல். அப்படியே த₃ர்ஶபூர்ணமாஸம் முதலான யஜ்ஞங்களையும் செய்யக்கடவன்.

ஸந்யாஸி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கர்மம்

स्नानं त्रिसन्ध्यमपि हि यतीनां तु विधीयते।
जपमौनतपोयोगब्रह्मचर्यदमास्तथा॥ २० ॥
कामक्रोधौ तथा लोभमोहमानमदांस्त्यजेत्।
मत्सरद्वेषरूक्षोक्तिनिद्रालस्यादि वर्जयेत्॥ २१ ॥

ஸ்நாநம் த்ரிஸந்த்₄யமபி ஹி யதீநாம் து விதீ₄யதே।
ஜபமௌநதபோயோக₃ ப்ரஹ்மசர்யத₃மாஸ் தத₂ா॥ 20.
காமக்ரோதௌ₄ தத₂ா லோப₄மோஹமாநமத₃ாம்ஸ்த்யஜேத்।
மத்ஸரத்₃வேஷரூக்ஷோக்தி நித்₃ராலஸ்யாதி₃ வர்ஜயேத்॥ 21.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ ...... ப₄க₃வத₃ாராத₄நாஶ்ரமத₄ர்மவர்ணநம் நாம பஞ்சமோऽத்₄யாய: ॥

ஸந்யாஸியானவன் — காலை, நடுப்பகல், மாலை ஆகிய மூன்றுவேளைகளிலும் ஸ் நா ன ம் செய்யவேணும். திரு வஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மஹாமந்திரங்களை ஜபிக்கவேணும. வீண் வார்த்தை பேசலாகாது. ஶரீரம் இளைக்கும்படி உபவாஸம் முதலானவற்றைச் செய்யவேணும். பரமாத்மா வினிடத்தில் ப₄க்தி செய்யவேண்டும. ஸதரீகளோடு எவ் விதமாகவும் பழகக்கூடாது. இந்திரியங்களை அவற்றின் வழியில் செல்லாமல் அடக்கவேண்டும். உறவினர்களிட மும், பணம் முதலானவற்றிலும் பற்று வைக்கக்கூடாது. எவரையும் கோபிக்கக்கூடாது. பிறர் பொருளை விரும்ப லாகாது. அழியும் உலகை நிலையாக எண்ணி மயங்க லாகாது. பிறர் பரிஹஸிப்பதால் வெட்கப்படக்கூடாது.

பிறர் மேன்மையில் பொறுமைப்படக்கூடாது. எவரிடமும் த்₃வேஷம் கொள்ளக்கூடாது. பிறர் மனம நோவ வார்த்தை சொல்லக்கூடாது. தகாத காலத்தில் தூக்கத்தையும, சோம்பலையும் விட்டுவிடவேண்டும.

ஸ்ரீ பராஶர ஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் 'ப₄க₃வத₃ாராத₄னமும் ஆஶ்ரமத₄ர்மமும்' என்னும் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

6-வது அத்தியாயம்

விரிவான திருவாராத₄ன க்ரமம்

श्रीपराशर उवाच—

विस्तरेण ब्रवीम्यत्र विष्णोराश्रयणक्रियाम् ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

விஸ்தரேண ப்₃ரவீம்யத்ர விஷ்ணோராஶ்ரயணக்ரியாம் ।

ஸ்ரீபராஶர மஹர்ஷி கூறுகிறார்:— ரிஷிகளே! யாக₃ ஸம்ஸ்காரத்தைப் பற்றிய நாலாம அத்தியாயத்தில் சுருகக மாகச் சொன்ன திருவாராத₄ன கரமத்தை இவ்வத்தி யாயத்தில் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்.

उत्थाय पश्चिमे याम आचम्य प्रयतात्मवान् ॥ १ ॥
निवेशिते शुचौ देशे समासीनः सुखासने ।
आत्मानं स्वशरीरं च परेशमनुचिन्तयेत् ॥ २ ॥

உத்த₂ாய பஶ்சிமே யாம ஆசம்ய ப்ரயதாத்மவாந் । 1.
நிவேஶிதே ஶுசௌ தே₃ஶே ஸமாஸீந: ஸுகா₂ஸநே ।
ஆத்மாநம் ஸ்வஶரீரம் ச பரேஶமநுசிந்தயேத் ॥ 2.

இரவின் நான்காவது யாமமான ப்₃ராஹ்ம முஹூர்த் தத்தில் எழுந்திருந்து, கைகால்களை சுத்திசெய்துகொண்டு ஆசமனம்செய்து, எறும்பு முதலான புழு பூச்சிகள் இல்லாத பரிஶுத்₃த₄மான இடத்தில் மென்மையான ஆஸனத்தை இட்டு, அதில் வீற்றிருந்து, மனத்தை இதர விஷயங்களில் செல்லாதபடி அடக்கி, பிறகு தன்னையும், தன் ஶரீரத்தையும், தனக்கு ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையம் பற்றிச் சிந்திக்கக்கடவன்.

ஶரீரத்தைச் சிந்திக்கும் வித₄ம்

शुक्रशोणितसंभूतं शरीरं पाञ्चभौतिकम्।
शब्दादिविषयोपेतैः युतं एकादशेन्द्रियैः॥ ३॥
अव्यक्तबुद्ध्यहङ्कारदशकार्यगुणैर्युतम्।
वसामूत्रपुरीषास्थिचर्ममांससिरायुतम्॥ ४॥
द्विषद्भिः कामकाराद्यैरनिशं पीडितान्तरम्।
तापत्रयमहाज्वालवह्निभिः परिवेष्टितम्॥ ५॥
ईषणात्रयतृष्णाभिर्निबद्धं मलपूरितम्।
द्विसप्ततिसहस्राभिर्नाडीभिः परिवेष्टितम्॥ ६॥

ஶுக்ரஶோணிதஸம்பூ₄தம் ஶரீரம் பாஞ்சபௌ₄திகம் ।
ஶப்₃தா₃தி₃விஷயோபேதைர் யுதமேகாத₃ஶேந்த்₃ரியை: ॥ 3.
அவ்யக்தபு₃த்₃த்₄யஹங்காரத₃ஶகார்யகு₃ணைர்யுதம் ।
வஸாமூத்ரபுரீஷாஸ்தி₂சர்மமாம்ஸஸிராயுதம் ॥ 4.
த்₃விஷத்₃பி₄: காமகாராத்₃யைரநிஶம் பீடி₃தாந்தரம் ।
தாபத்ரயமஹாஜ்வாலவஹ்நிபி₄: பரிவேஷ்டிதம் ॥ 5.
ஈஷணாத்ரயத்ருஷ்ணாபி₄ர்நிப₃த்₃த₄ம் மலபூரிதம் ।
த்₃விஸப்ததிஸஹஸ்ராபி₄ர் நாடீ₃பி₄: பரிவேஷ்டிதம் ॥ 6.

இந்த ஶரீரமானது 'ஶுக்லம்' என்கிற புருஷனுடைய வீர்யத்தினுலும், 'ஶோணிதம்' என்கிற ஸ்த்ரீயினுடைய ரஜஸ்ஸினுலும் உண்டானது; ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாஶம ஆகிய ஐந்து பூதங்களின் பரிணமமாயிருப்பது. ஸ்பர்ஶம், ரஸம், ரூபம், க₃ந்த₄ம, ஶப்₃த₃ம் எனும் விஷயங்களை (முறையே) அறியும் மெய், வாய்(நா), கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், வாக்கு, கை, கால், மலவிஸர்ஜநேந்த்₃ரியம், மூத்ரவிஸர்ஜநேந்த்₃ரியம் என்னும ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், இவற்றை நியமிக்கும மனம் ஆகிய பதினெரு இந்திரியங்களோடும் கூடியிருப்பது. மூலப்ரக்ருதி, அதிலிருந்து தோன்றும் பு₃த்₃தி₄ எனப்படும

மஹான், அதிலிருந்து தோன்றும் அஹங்காரம, ஶப்₃த₃ ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ க₃ந்த₄ தன்மாத்ரைகளைந்து, அத்தன்மை களைந்து ஆகிய அஹங்காரகார்யங்களான பத்து,ஸத்வரஜஸ் தமஸஸுககளாகிற முக்குணங்கள் ஆகியவற்ருேடு கூடியது. வஸை (சவுர்நீர்), மூத்ரம், மலம், எலும்பு, தோல, மாம் ஸம், நரம்பு ஆகியவற்ருேடும் கூடியது. ஆத்மாவுக்கு எதிரிகளான காம க்ரோத₄ லோப₄ மோஹ மத₃ மாத்ஸர்யங் களாகிற அரிஷட்₃வர்க₃ங்களால் எப்போதும் பீடிககப் பட்ட நெஞ்சையுடையது. ஆத்₄யாத்மிகம், ஆதி₄ தை₃விகம், ஆதி₄பெ₄ளதிகம எனனும் தாபத்ரயங்களாகிற பெரியசோதியைக்கொணட நெருப்புகளாலே சூழப் பெற்றது. புத்ரேஷணை (மககள்மேல் பாசம்), வித்தேஷணை (பணத்தின்மேல் பாசம), தா₃ரேஷணை (மனைவியின்மேல பாசம்) என்னும் ஈஷணைத்ரயங்களாகிற ஆஶாபாஶங் களாலே கட்டப்பட்டிருககிறது; தோ₃ஷங்கள் நிறைந் திருப்பது. எழுபத்தீராயிரம நாடிகளாலே சுற்றப்பட்டிருக் கிறது—என்று இவவணணமாக ஶரீரத்தின் தாழ்வையும, நிலையின்மையையும, இதன தொடர்பினல் ஆதமாவுக்கு ஏற்படக்கூடிய கேட்டையும் சிந்திககக்கடவன்.

ஆத்மாவைச் சிந்திக்கும் வித₄ம்

हृत्पुण्डरीकमध्येऽत्र वसामि प्रभया ज्वलन् ।
देहेन्द्रियमनःप्राणधीभ्योऽन्योऽनन्यसाधनः ॥ ७ ॥
पञ्चविंशात्मको नित्यो मकारार्थः समाधिमान् ।
भगवच्छेषभूतोऽहमनन्यार्होऽचितः परः ॥ ८ ॥
निर्विकारो ह्यणुर्नित्यः प्रकृतेरव्ययः परः ।
अजडोऽव्यक्तरूपश्च ज्ञानानन्दस्वरूपभाक् ॥ ९ ॥
एकरूपो व्याप्तिशीलः क्षेत्री क्षेत्रज्ञ एव च ।
ज्ञाता कर्ता च भोक्ता च अहंप्रत्ययगोचरः ॥ १० ॥

अदाह्योऽक्लेद्यकोऽच्छेद्यो ह्यशोष्योऽक्षर एव च।
एवं देहेन्द्रियाद्यन्यमात्मानं सततं स्मरेत्॥ ११॥

ஹ்ருத்புண்ட₃ரீகமத்₄யேऽத்ர வஸாமி ப்ரப₄யா ஜ்வலந்।
தே₃ஹேந்த்₃ரியமந:ப்ராணதீ₄ப்₄யோऽந்யோऽநந்யஸாத₄ந: ॥ 7.
பஞ்சவிம்ஶாத்மகோ நித்யோ மகாரார்த்த₂ஸ் ஸமாதி₄மாந்।
ப₄க₃வச்சே₂ஷபூ₄தோऽஹமநந்யார்ஹோऽசித: பர: ॥ 8.
நிர்விகாரோ ஹ்யணுர் நித்ய: ப்ரக்ருதேரவ்யய: பர:।
அஜடோ₃ऽவ்யக்தரூபஶ்ச ஜ்ஞாநாநந்த₃ஸ்வரூபப₄ாக் ॥ 9.
ஏகரூபோ வ்யாப்திஶீல: க்ஷேத்ரீ க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏவ ச।
ஜ்ஞாதா கர்த்தா ச போ₄க்தா ச அஹம்ப்ரத்யயகோ₃சர: ॥ 10.
அதா₃ஹ்யோऽக்லேத்₃யகோऽச்சே₂த்₃யோ
ஹ்யஶோஷ்யோऽக்ஷர ஏவ ச।
ஏவம் தே₃ஹேந்த்₃ரியாத்₃யந்யமாத்மாநம் ஸததம் ஸ்மரேத் ॥11.

மிகத்தாழ்ந்த இந்த ஶரீரத்தில் ஹ்ருத₃ய கமலத்தின் நடுவில் ஞானரூபமான ஒளியாலே விளங்காநிற்பவனுய் நான் வாழ்கிறேன். மிகத்தாழ்ந்ததாய், ஸ்தூ₂லமாகக்காண் கிற முற்கூறிய ஶரீரம, இதைக்காட்டிலும நுண்ணிய இந்திரியங்கள், இவற்றை நியமிககும் மனம, இவை ஓய்ந்த போதும் காணபபடும மனம், இவற்றைக்காட்டிலும் சிறந்த தாய், ஆத்மாவிற்கு த₄ர்மமாயிருப்பதான அறிவு ஆகிய அனைத்தைக்காட்டிலும் வேருய், வேறெதையும் எதிர் பாராமல் (விளக்கைப்போல்) தானே பிரகாசிப்பவனுயிருக் கிறேன். ப்ரக்ருதி மஹத₃ஹங்காரங்கள் மூன்று, ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ஐந்து பூ₄தங்கள, பதினெரு இந்திரியங்கள் ஆகிய இருபத்துநாலு அசேதந தத்துவங்களுக்கும் மேற் பட்ட இருபத்தைந்தாவது சேதந தத்துவமாயிருப்பவன். இருபத்தைந்தாம அக்ஷரமான மகாரத்திற்குப் பொருளா யிருக்கும் ஞானஸ்வரூபி. தோற்றமும, அழிவுமில்லாத நித்யன். ஸமாதி₄யில் காணத்தக்கவன். ப₄க₃வானுக்கே அடிமைப்பட்டிருபபவன். வேறு எவர்க்கும் அடிமையா

யிருக்கத் தகாதவன். அறிவற்ற அசேதனத்தைக காட்டிலும் வேறுபட்டவன். அது எப்படியெனில்: விகாரமுள்ளதாய், பெரிதாய், ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவ நாஶமுள்ளதாகக் காணப்படும் அசேதன தத்துவங்கள் அனைத்தைக் காட்டிலும வேறுபட்டு, விகாரமற்றவனுய், அணுவாய், ஸ்வரூப ஸ்வப₄ாவநாஶமில்லாமலிருப்பவன். ஜட₃மாகையால் தானே பிரகாசியாத அசேதனததைப்போலேயல்லாமல் தானே பிரகாஶிககும் அஜட₃மாயிருப்பவன். அசித்தைக் காண்பது போலே இந்திரியங்களால் காணமுடியாதவன்; ஜ்ஞானம், ஆனந்த₃ம் ஆகியவற்றையே ஸவரூபமாகப்பெற்றவன. பலவித₄மாயிருக்கும அசிததைப் போலல்லாமல் எப்போதும் ஒருவித₄மாகவே இருப்பவன். அசேதனங்கள் அனைத்திலும் உள்நுழைந்து வியாபிக்க வலலவன். ஶரீரததை உடையவன்; ஶரீரத்தை அறிபவன். ப₂லன்களை அறிபவனுகவும், அவற்றை அடைவதற்கான உபாயங்களை அநுஷ்டி₂ப்பவனுகவும, அப்ப₂லன்களை அடைந்து அனுப₄விபபவனுகவும இருப்பவன். "அஹம்" என்று தோற்றுவதால அச்சொல்லுக்கு பொருளாயிருப்பவன். நெருப்பால் எரிககவும், நீரினுல் நனைக்கவும், ஆயுத₄ங்களால் பிளக்கவும, காற்றினுல் உலர்ததவும் தகாதவனுய், அதனுலேயே எதனுலும அழிக்கமுடியாதவன். இவ்வண்ணமாக தே₃ஹம் இந்த்₃ரியம முதலானவற்றைக் காட்டிலும வேறுபட்டவனுகத் தன ஆத்மாவை எப்போதும் சிந்திக்கவேண்டும்.

ஈஶ்வர சிந்தனத் தொடக்கம்

इत्यात्मानं दृढं ज्ञात्वा स्वात्मेशमनुचिन्तयेत् ।
परे व्योम्नि परेशानं तथा व्यूहादिभेदतः ॥ १२ ॥

இத்யாத்மாநம் த்₃ருட₄ம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாத்மேஶமநுசிந்தயேத் ।
பரே வ்யோம்நி பரேஶாநம் தத₂ா வ்யூஹாதி₃பே₄த₃த: ॥ 12.

இவ்வண்ணமாக ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்கு அறிந்து, அதற்குப்பின் தனக்கு ஸ்வாமியாய், பரமபத₃த்தில பரரூபததுடனும், திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யூஹ ஸத₂ானங்களில வ்யூஹரூபங்களுடனும, மற்றும் விப₄வம், அநதர்யாமி, அர்ச்சை என்னும ரூபங்களுடன் கூடியவனாய் எழுந்தருளியிருக்கிறவனாய், எல்லாவுயிர்கட்கும் நாத₂னான பரமாத்மாவைச் சிந்திக்கக்கடவன்.

லீலாவிபூ₄தி சிந்தநம்

अण्डमण्डगतान् लोकान् तदन्तर्गतविग्रहान् ।
तदंशांशसमूहं तदन्तर्यामित्वमात्मनः ॥ १३ ॥
दशोत्तरानावरणान् तदन्तस्थचराचरान् ।
प्रधानं पुरुषं चैव त्रिगुणं तत्र संभवम् ॥ १४ ॥

அண்ட₃மண்ட₃க₃தாந் லோகாந் தத₃ந்தர்க₃தவிக்₃ரஹாந் ।
தத₃ம்ஶாம்ஶஸமூஹம் தத₃ந்தர்யாமித்வமாத்மந: ॥ 13.
த₃ஶோத்தராநாவரணாந் தத₃ந்தஸ்த₂சராசராந் ।
ப்ரத₄ாநம் புருஷம் சைவ த்ரிகு₃ணம் தத்ர ஸம்ப₄வம் ॥ 14.

எம்பெருமானுடைய லீலாவிபூ₄தியான (விளையாட்டுக்கு உறுப்பாயிருககும செல்வமான) ப்₃ரஹ்மாண்ட₃த்தையும், அதிலுள்ள எல்லா உலகங்களையும், அடியாரை ரக்ஷிப்பதற்காக அங்கங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் அவதாரங்களையும், அவ்வவதாரங்களின் அமஶபூ₄தரான அம்ஶ ஆவேஶ அவதாரங்களையும், தனது ஹ்ருத₃யகமலத்தில எழுந்தருளியிருககும அந்தர்யாமியையும, ஒனறைக் காட்டிலும் ஒன்று பதது மடஙகு அதிகமாயிருப்பதாய் அண்ட₃த்தைச் சூழ்ந்து கொண்டிருககும் ப்ருதி₂வீ, ஜலம், அக்₃னி, வாயு, ஆகாஶம, அஹங்காரம், மஹான் என்னும் ஏழு ஆவரணங்களையும், அவ்வண்ட₃த்திலுள்ள பஶு, பக்ஷி முதலான அசையும் பொருள்களையும, மரம், செடி முதலான அசையாப் பொருளகளையும, இவை எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான

மூலப்ரக்ருதியையும், அதிலுள்ள ஸத்வரஜஸ்தமோகு₃ணங்களையும், அதில அழுந்தியிருக்கும ஜீவஸமூஹததையும சிந்திக்கக்கடவன்.

நித்யவிபூ₄தி சிந்தனம்

तमसस्तत् परं शुद्धं हिरण्मयमनामयम्।
परमं वैष्णवं लोकं नित्यानन्दसुखावहम्॥ १५॥
तत्र संवाहिनीं दिव्यां विरजां वेदसंभवाम्।
तत्र शुद्धं परं व्योम ह्यनन्तममृताह्वयम्॥ १६॥
निर्मलं नित्यमजडं अनन्तसुखदं सुखम्।
तत्र स्थितान्यनेकानि स्थानानि सुखवन्ति च॥ १७॥
तत्र जानपदग्रामनगराणि महान्त्यपि।
सर्वे हिरण्मयास्तत्र सर्वे वेदमयाः शुभाः॥ १८॥
अप्राकृततया नित्याः पुनरावृत्तिवर्जिताः।

தமஸஸ் தத் பரம் ஶுத்₃த₄ம் ஹிரண்மயமநாமயம் ।
பரமம் வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்த₃ஸுக₂ாவஹம் ॥ 15.
தத்ர ஸம்வாஹிநீம் தி₃வ்யாம் விரஜாம் வேத₃ஸம்ப₄வாம் ।
தத்ர ஶுத்₃த₄ம் பரம் வ்யோம ஹ்யநந்தமம்ருதாஹ்வயம் ॥ 16.
நிர்மலம் நித்யமஜட₃மநந்தஸுக₂த₃ம் ஸுக₂ம் ।
தத்ர ஸ்தி₂தாந்யநேகாநி ஸ்த₂ாநாநி ஸுக₂வந்தி ச ॥ 17.
தத்ர ஜாநபத₃க்₃ராமநக₃ராணி மஹாந்த்யபி ।
ஸர்வே ஹிரண்மயாஸ் தத்ர ஸர்வே வேத₃மயாஶ் ஶுப₄ா: ॥ 18.
அப்ராக்ருததயா நித்யா: புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா: ।

'தமஸ்' எனப்படும முற்கூறிய மூலப்ரக்ருதிக்குமேல், ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், பொன்போலே மிகவழகியதாக விளங்குவதாய், ப்ரளயம் முதலான தொல்லைகள் அற்றதாய், அனைத்திலும் உயர்ந்ததாய், எப்போதும் பேரானந்த₃த்தை விளைப்பதான பரமபத₃ம் என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகத்தைச் சிந்திக்கக்கடவன். அவ்வுலகில், வேத₃பர்வதத்தினின்றும் பெருகுகிற விரஜை என்னும்

பெயரையுடைய மிகச்சிறந்த நதியைச் சிந்திக்கக்கடவன். அதன் கரையில்,—தேஜோமயமாய், அளவில்லாமல் பரந்திருப்பதாய், மோக்ஷம் என்று சொல்லப்படுகிற பரமாகாஶம் உள்ளது. அதற்கு உத்பத்தி, விநாஶம் முதலிய தோ₃ஷங்களில்லை; அது ஸ்வயம ப்ரகாஶமாய், அங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லையற்ற இன்பத்தைக் கொடுப்பதாய், மிக அனுகூலமாயிருக்கும. அங்கு, மிகவும் ஸௌக₂த்தை விளக்கும் பல ஸ்த₂ானங்கள் உள்ளன. அங்கு பல தே₃ஶங்களும, க்₃ராமங்களும்,பெரிய நக₃ரங்களும் உள்ளன. அங்குளள புருஷர்கள் அனைவரும பொன்போல் அழகு மிககவர்களாய், எப்போதும் வேத₃மோதும் ஶாந்தமூர்த்திகளாய், ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄மற்றிருக்கையாலே பிறப்பிறப்பு அற்றவர்களாய், இந்த ப்ரக்ருதி மண்ட₃லத்திற்குத் திரும்பி வராதவர்களாய் அங்கேயே இருந்துகொண்டு ப₄க₃வத₃னுப₄வம் செயதுகொண்டிருக்கிறார்கள் — இவ்வனைத்தையும் சிந்திககக்கடவன்.

ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நக₃ர சிந்தநம்

तन्मध्ये नगरं दिव्यं वैकुण्ठं नाम नामतः ॥ १९ ॥
चन्द्रकान्तमयैर्नित्यैः विमानैर्बहुभिर्वृतम् ।
सर्ववर्णमयैः सौधैः नानारत्नैश्च शोभितम् ॥ २० ॥
दिव्यरत्नमयैः शुभ्रैः प्राकारैर्गोपुरैर्युतम् ।
नानामणिमयैर्दीप्रगृहपङ्क्तिभिरावृतम् ॥ २१ ॥
शक्रचापौघसङ्काशैः प्रांशुभिः सौधैः समुच्छ्रितम् ।
विवस्वत्कोटिसङ्काशैः तोरणैरुपशोभितम् ॥ २२ ॥
सुधाकरसहस्राभैः पुरुषैरुपशोभितम् ।
सर्वे चतुर्भुजाः शुद्धाः स्वात्मेशसमविग्रहाः ॥ २३ ॥
शङ्खचक्रधराः सर्वे स्रग्विणः पीतवाससः ।
अनुरज्यन्ति देवेशं भक्त्या भृत्यरसेन वै ॥ २४ ॥

प्रातरुद्यत्सहस्रांशुकोटीशतसमप्रभाः ।
सर्वे लक्षणसंपन्नाः पद्महस्ताः चतुर्भुजाः ॥ २५ ॥
अनिशं भक्तिभिः श्रीशमर्चयन्ति च केशवम् ।
आरूढयौवनाः सर्वे नार्यश्च पुरुषास्तथा ॥ २६ ॥

தந்மத்4யே நக3ரம் தி3வ்யம் வைகுண்ட2ம் நாம நாமத:॥ 19.
சந்த்3ரகாந்தமயைர் நித்யைர் விமாநைர் ப3ஹுபி4ர் வ்ருதம்।
ஸர்வவர்ணமயைஸ் ஸௌதை4ர் நாநாரத்நைஶ்ச
ஶோபி4தம் ॥ 20.
தி3வ்யரத்நமயைஶ் ஶுப்4ரை: ப்ராகாரைர் கோ3புரைர் யுதம்।
நாநாமணிமயைர் தீ3ப்ரக்3ருஹபங்க்திபி4ராவ்ருதம்॥ 21.
ஶக்ரசாபௌக4ஸங்காஶை: ப்ராக்3ரைஸ் ஸௌதை4ஸ்
ஸமுச்ச்2ரிதம்।
விவஸ்வத்கோடிஸங்காஶைஸ் தோரணைருபஶோபி4தம்॥ 22.
ஸுதா4கரஸஹஸ்ராபை4: புருஷைருபஶோபி4தம்।
ஸர்வே சதுர்பு4ஜாஶ் ஶுத்3த4ாஸ் ஸ்வாத்மேஶ
ஸமவிக்3ரஹா:॥ 23.
ஶங்க2சக்ரத4ராஸ் ஸர்வே ஸ்ரக்3விண: பீதவாஸஸ:।
அநுரஜ்யந்தி தே3வேஶம் ப4க்த்யா ப்4ருத்யரஸேந வை॥ 24.
ப்ராதருத்3யத்ஸஹஸ்ராம்ஶுகோடீஶதஸமப்ரப4ா:।
ஸர்வே லக்ஷணஸம்பந்நா: பத்3மஹஸ்தாஶ் சதுர்பு4ஜா:॥ 25.
அநிஶம் ப4க்திபி4ஶ் ஶ்ரீஶமர்ச்சயந்தி ச கேஶவம்।
ஆரூட4யௌவநாஸ் ஸர்வே நார்யஶ்ச புருஷாஸ் தத2ா॥ 26.

அந்த விபூ4தியின் நடுவில் 'ஶ்ரீவைகுண்ட2ம்' என்னும் நக3ரம் உண்டு. அது — சந்த்3ரகாந்தமணிகள் இழைத்த அழிவற்ற பல விமானங்கள் நிறைந்துள்ளது. பல ரத்னங்களிழைத்த பலநிறமுடைய மாடமாளிகைகள் கூடியது. அத்தகைய கோ3புர ப்ராகாரங்களையும் உடையது. பல மணிகளிழைக்கப்பெற்று விளங்கும் வரிசையான வீடுகள் உடையது. இந்திரன் வில்போன்ற மிகவுயர்ந்த உப்பரிகைகளால் உயர்ந்து விளங்குவது. கோடி ஸூர்யப்ரகாஶமுள்ள தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றது.

ஆயிரக்கணக்கான சந்திரர்களின் ஒளியுள்ள புருஷர்கள் நிறைந்தது. அங்குள்ளாரனைவரும பரமாத்மாவைப்போன்ற திருமேனியுடையவர்களாய், நாலு கைகளை உடையவர்களாய், பரிஶுத்₃த₄ராய், ஶங்க₂சக்ரங்கள், வனமாலை, பீதாமபரம் ஆகியவற்றை அணிந்தவர்களாய், ப₄க்தியுடன் கைங்காயம செய்து எம்பெருமானை உகப்பிக்கின்றனர். நூறு கோடி உத₃யஸூர்யன்போல் ஒளியுள்ளவர்களாய், ஸர்வலக்ஷணமும உடையவர்களாய், தாமரையேந்திய நாலு திருக்கைகளையுடையவர்களாய், ஶ்ரிய:பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பேரன்பு கொண்டவர்களாய் ஆராதி₄க்கிருர்கள். அங்குள்ள ஸ்த்ரீபுருஷர்கள் அனைவரும் நித்யயௌவனமுடையவர்களாய் ஶாஶ்வதமான அப்பரமபத₃த்தில் ப₄க₃வத் கைங்கர்யம்செய்து உகக்கின்றனர். இவவனைத்தையும சிந்திக்கக்கடவன்.

வைகுண்ட₂ மந்தி₃ர (கோயில்) வர்ணநம்

मोदन्ते परमे व्योम्नि शाश्वते प्रभुकिङ्कराः ।
तन्मध्ये मन्दिरं दिव्यं प्रासादशतसङ्कुलम् ॥ २७ ॥
मणिप्राकारसंशोभि चतुर्द्वारसमन्वितम् ।
चण्डादिद्वारपालैश्च कुमुदाद्यैश्च रक्षितम् ॥ २८ ॥
नानारत्नमयैर्दिव्यैः गृहमुख्यैश्च शोभितम् ।

மோத₃ந்தே பரமே வ்யோம்நி ஶாஶ்வதே ப்ரபு₄கிங்கரா: ।
தந்மத்₄யே மந்தி₃ரம் தி₃வ்யம் ப்ராஸாத₃ஶதஸங்குலம் ॥ 27.
மணிப்ராகாரஸம்ஶோபி₄ சதுர்த்₃வாரஸமந்விதம் ।
சண்ட₃ாதி₃த்₃வாரபாலைஶ்ச குமுத₃ாத்₃யைஶ்ச ரக்ஷிதம் ॥ 28.
நாநாரத்நமயைர் தி₃வ்யைர் க்₃ருஹமுக்₂யைஶ்ச ஶோபி₄தம் ।

அந்த வைகுண்ட₂நக₃ரத்தின் நடுவில், அநேக மண்டபங்கள், ரத்தினங்களிழைத்த ப்ராகாரங்கள் ஆகியவற்ருேடு கூடியதாய், நாலு கோபுரவாசல்களையுடையதான கோயில்

இருக்கிறது. சண்டன் ப்ரசண்டன், பத்ரன் ஸுபத்ரன், ஜயன் விஜயன், தாதா விதாதா ஆகிய எண்மரும (இருவரிருவராக நாலு வாசல்களிலும) த்வாரபாலகர் களாகவும், குமுதன், குமுதாக்ஷன், புண்டரீகன், வாமனன், ஶங்குகர்ணன், ஸர்வநேத்ரன், ஸுமுகன், ஸுப்ரதிஷ்டன் ஆகிய எண்மரும் கஜாதிபாகளாகவுமிருந்து அககோயிலை ரக்ஷிக்கின்றனர். அககோயில் பல ரத்தினங்களிழைதத பல மாளிகைகளாலும் விளங்காநிற்கிறது.

திருமாமணி மண்டப வர்ணநம்

मध्ये मणिमयं दिव्यं सहस्रस्तम्भसंयुतम् ॥ २९ ॥
नानारत्नवितानौघैः चित्रितं सुसुखास्पदम् ।
दिव्यचन्दनकर्पूरैः कुङ्कुमाद्यैः सुशोभितम् ॥ ३० ॥
दिव्याप्सरोगणैर्नित्यैः सेवितं सततं शुभैः ।

மத்யே மணிமயம் திவ்யம் ஸஹஸ்ரஸ்தம்பஸம்யுதம் ॥ 29.
நாநாரத்நவிதாநௌகைஶ் சித்ரிதம் ஸுஸுகாஸ்பதம் ।
திவ்யசந்தநகர்ப்பூரை: குங்குமாத்யைஸ் ஸுஶோபிதம் ॥ 30.
திவ்யாப்ஸரோகணைர் நித்யைஸ் ஸேவிதம் ஸததம் ஶுபை: ।

அந்தககோயிலின் நடுவில் ஒரு திருமாமணி மண்டபம் உள்ளது. அது ஆயிரம தூணகளைக்கொணடது. பல விதமான ரத்தினங்களால் இழைக்கப்பெற்ற மேற்கட்டி களால் விசித்திரமாயுள்ளது. பேரானந்தத்திற்கு இருப் பிடமாயிருப்பது. அப்ராக்ருதமான சந்தனம், பச்சைக் கர்ப்பூரம், குங்குமம முதலான வாஸனை திரவியங்களால் நறுமணம் மிக்கது. மிக அழகானவராய், அப்ராக்ருதராய், அழிவற்றவரான அப்ஸரஸ்ஸுககளாலே அலங்கரிக்கப் பெற்றது.

திவ்ய ஸிம்ஹாஸந வர்ணநம்

मध्ये सिंहासनं दिव्यं धर्माद्यैः सूरिभिर्वृतम् ॥ ३१ ॥
वेदत्रयमयं दिव्यं साङ्गोपाङ्गपरिच्छदम् ।

तन्मध्येऽष्टदलं पद्मं अष्टाक्षरमयं परम् ॥ ३२ ॥
अकारः कर्णिका तत्र स्वरव्यञ्जनसंयुतः ।

மத்₄யே ஸிம்ஹாஸநம் தி₃வ்யம் த₄ர்மாத்₃யைஸ்
ஸூரிபி₄ர்வ்ருதம் ॥ 31.
வேத₃த்ரயமயம் தி₃வ்யம் ஸாங்கே₃ாபாங்க₃பரிச்ச₂த₃ம் ।
தந்மத்₄யேऽஷ்டத₃ளம் பத்₃மம் அஷ்டாக்ஷரமயம் பரம் ॥ 32.
அகார: கர்ணிகா தத்ர ஸ்வரவ்யஞ்ஜநஸம்யுத: ।

அந்தத் திருமாமணிமண்டபத்தின் நடுவில் தி₃வ்ய ஸிம்ஹாஸனமொன்று உள்ளது. த₄ர்மம், ஜ்ஞானம், வைராக்₃யம, ஐஶ்வர்யம், அத₄ர்மம், அஜ்ஞானம், அவைராக்₃யம், அனைஶ்வர்யம என்னும் (எட்டுக்கும் அபி₄மானி தே₃வதைகளாகையாலே அவவெட்டுப்) பெயர்களைக் கொண்ட நித்யஸூரிகளாகிற காலகளை உடையது அது; மூன்றுவேத₃மயமாய், அப்ராக்ருதமாயிருப்பது; வேத₃த்தின் அங்கே₃ாபாங்க₃ங்களை அலங்காரமாகக்கொண்டது. அந்த ஸிமஹாஸனத்தின் நடுவில், அஷ்டாக்ஷர ஸ்வரூபமாய், மிகச்சிறந்ததாய், எட்டு இதழ்களைக்கொண்ட தாமரை இருக்கிறது. உயிரெழுத்துக்களோடும், மெய்யெழுத்துக்களோடும கூடிய அகாரம் அத்தாமரையின் கர்ணிகையாய் (கொட்டையாய்) விளங்குகிறது.

பரவாஸுதே₃வ வர்ணநம்

तस्मिन् अनन्तपर्यङ्के फणारत्नविचित्रिते ॥ ३३ ॥
ध्यायेत् निविष्टमात्मेशं ईश्वर्या जगतः श्रिया ।
इन्दीवरदलश्यामं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ ३४॥
श्लक्ष्णनासं लसद्गण्डसुभ्रूवल्लियुगान्वितम् ।
प्रातरुद्यत्सहस्रांशुप्रायकुण्डलशोभितम् ॥ ३५ ॥
संपूर्णचन्द्रप्रतिमस्मितयुक्तशुभाननम् ।
महाहनुं प्रोन्नतांसं दीर्घबाहुचतुष्टयम् ॥ ३६ ॥

महोरस्कं स्निग्धवर्णं कोमलावयवोज्ज्वलम् ।
सुस्निग्धनीलकेशान्तमन्तराकबरीकृतम् ॥ ३७ ॥
शङ्खचक्रगदाखङ्गशार्ङ्गाद्यैरायुधैर्युतम्।
अर्कबिम्बसहस्राभकिरीटेन विराजितम् ॥ ३८ ॥
दिव्यचन्दनलिप्ताङ्गं पीतवस्त्रं शुभाह्वयम् ।
युवाकुमारं दिव्याङ्गं शुद्धसत्त्वमनोहरम् ॥ ३९ ॥
कौस्तुभोद्भासितोरस्कं वनमालाविभूषितम् ।
केयूरहारकटकनूपुराद्यैरलङ्कृतम् ॥ ४० ॥
स्निग्धरक्तारविन्दाभपादहस्ताम्बुजान्वितम् ।
कन्दर्पकोटिलावण्यजगन्मोहनविग्रहम् ॥ ४१ ॥
समानोत्कृष्टरहितं रूपौदार्यगुणादिभिः ।
प्रातरुद्यत्सहस्रांशुसदृशा स्वेन तेजसा ॥ ४२ ॥
तस्यैव सदृशी देवी शीलरूपगुणादिभिः ।
सर्वलक्षणसंपन्ना सर्वाभरणभूषिता ॥ ४३ ॥
सुधाब्धिफेनसङ्काशदिव्यवस्त्रेण शोभिता ।
सुस्निग्धनीलकुटिलकेशभारैः सुशोभिता ॥ ४४ ॥
चतुर्भुजैर्विराजन्ती केयूराङ्गदभूषणैः ।
हेमपद्मं मातुलिङ्गं उद्वहन्ती करद्वये ॥ ४५ ॥
इतराभ्यां वहन्ती सा भर्तुः पादाम्बुजद्वयम् ।
एवं भूमिश्च नीला च पार्श्वयोः समुपस्थिते ॥ ४६ ॥
गृहीतचामरा दिव्याः शक्तयोऽष्टदलेषु च ।
विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया योगा तथैव च ॥ ४७ ॥
प्रह्वी सत्या तथेशाना महिष्यः समुपस्थिताः ।
एवं वैकुण्ठनाथोऽसौ राजते परमे पदे ॥ ४८ ॥

सेव्यमानः सदा नित्यैः मुक्तैः भोगपरायणैः ।
एवं विचिन्तयेन्नित्यं परे व्योम्नि महेश्वरम् ॥ ४९ ॥

தஸ்மிந் அநந்தபர்யங்கே ப2ஹுரத்நவிசித்ரிதே || 33.
த்4யாயேந்நிவிஷ்டமாத்மேஶம் ஈஶ்வர்யா ஜக3த: ஶ்ரியா |
இந்தீ3வரத3ளஶ்யாமம் பத்3மபத்ரநிபே4க்ஷணம் || 34.
ஶ்லக்ஷ்ணநாஸம் லஸத்க3ண்ட3ம் ஸுப்4ரூவல்லியுகா3ந்விதம் |
ப்ராதருத்3யத்ஸஹஸ்ராம்ஶு ப்ராயகுண்ட3ல ஶோபி4தம் || 35.
ஸம்பூர்ணசந்த்3ரப்ரதிம ஸ்மிதயுக்தஶுபா4நநம் |
மஹாஹநும் ப்ரோந்நதாம்ஸம் தீ3ர்க்க4பா3ஹுசதுஷ்டயம் || 36.
மஹோரஸ்கம் ஸ்நிக்3த4வர்ணம் கோமலாவயவோஜ்ஜ்வலம் |
ஸுஸ்நிக்3த4நீலகேஶாந்த மந்தராகப3ரீக்ருதம் || 37.
ஶங்க2சக்ரக3தா3க2ட்3க3 ஶார்ங்கா3த்3யைராயுதை4ர்யுதம் |
அர்க்கபி3ம்ப3ஸஹஸ்ராப4 கிரீடேந விராஜிதம் || 38.
தி3வ்யசந்த3நலிப்தாங்க3ம் பீதவஸ்த்ரம் ஶுபா4ஹ்வயம் |
யுவாகுமாரம் தி3வ்யாங்க3ம் ஶுத்3த4ஸத்த்வமநோஹரம் || 39.
கௌஸ்துபோ4த்3பா4ஸிதோரஸ்கம் வநமாலாவிபூ4ஷிதம் |
கேயூரஹாரகடக நூபுராத்3யைரலங்க்ருதம் || 40.
ஸ்நிக்3த4ரக்தாரவிந்தா3ப4 பாத3ஹஸ்தாம்பு3ஜாந்விதம் |
கந்த3ர்ப்பகோடிலாவண்ய ஜக3ந்மோஹநவிக்3ரஹம் || 41.
ஸமாநோத்க்ருஷ்டரஹிதம் ரூபௌதா3ர்யகு3ணாதி3பி4: |
ப்ராதருத்3யத்ஸஹஸ்ராம்ஶு ஸத்3ருஶா ஸ்வேந தேஜஸா || 42.
தஸ்யைவ ஸத்3ருஶீ தே3வீ ஶீலரூபகு3ணாதி3பி4: |
ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதா || 43.
ஸுதா4ப்3தி4பே2நஸங்காஶ தி3வ்யவஸ்த்ரேண ஶோபி4தா |
ஸுஸ்நிக்3த4நீலகுடில கேஶபா4ரைஸ் ஸுஶோபி4தா || 44.
சதுர்பு4ஜைர் விராஜந்தீ கேயூராங்க3த3பூ4ஷணை: |
ஹேமபத்3மம் மாதுலிங்க3முத்3வஹந்தீ கரத்3வயே || 45.
இதராப்4யாம் வஹந்தீ ஸா ப4ர்த்து: பாதா3ம்பு3ஜத்3வயம் |
ஏவம் பூ4மிஶ்ச நீளா ச பார்ஶ்வயோஸ் ஸமுபஸ்தி2தே || 46.
க்3ருஹீதசாமரா தி3வ்யாஶ் ஶக்தயோऽஷ்டத3ளேஷு ச |
விமலோத்கர்ஷிணீ ஜ்ஞாநா க்ரியா யோகா3 ததை2வ ச || 47.

ப்ரஹ்வீ ஸத்யா ததே₂ஶாநா மஹிஷ்யஸ் ஸமுபஸ்தி₂தா: |
ஏவம் வைகுண்ட₂நாதே₂ாऽஸௌ ராஜதே பரமே பதே₃ || 48.
ஸேவ்யமாநஸ் ஸதா₃ நித்யைர் முக்தைர் போ₄க₃பராயணை: |
ஏவம் விசிந்தயேந்நித்யம் பரே வ்யோம்நி மஹேஶ்வரம் || 49.

அந்தக் கர்ணிகையின் நடுவில் திருவநந்தாழ்வான் தன் படங்களிலுள்ள மணிகளின் ஒளியினுல் ஆஶ்சாயமான அழகையுடையவராய எழுந்தருளியிருக்கிருர். அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுகிற படுக்கையின்மேல், தனக்குப் பத்னியாய், உலகிற்கு ஈஶ்வரியான ஸ்ரீ தே₃வியோடு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸாவேஶ்வரனை தியானிக்கக்கடவன். அபபெருமான் கருநெய்தல் புஷ்பத்தின் இதழ் போன்று கறுத்த நிறத்தை உடையவன்; தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களை உடையவன் ; (கோல நீள் கொடிபோன்ற) அழகிய நீண்ட மூக்கையுடையவன். அழகிய கன்னங்களையும், கொடிபோன்று அழகிய இரு புருவங்களையும் உடையவன். காலையில் உதி₃க்கும் ஸூர்யன்போல் ஒளிவிடும் குண்ட₃லங்களை உடையவன. பூர்ணசந்திரன்போல் புன்முறுவல்செய்யும் திருமுகமண்ட₃லத்தையுடையவன். பருத்த தாடையுடையவன். உயர்ந்த தோள்களையுடையவன். நாலு நீண்ட திருக்கைகளை உடையவன். பரந்துயர்ந்த திருமார்பையுடையவன். நெய்த்து இருண்ட திருநிறத்தை உடையவன். அழகு மிக்க அவயவங்களை உடையவன். நெய்த்துக் கறுத்து நடுவில் முடிக்கப்பெற்றிருககும கேஶபாஶங்களை உடையவன். ஶங்க₂ம், சக்ரம, க₃தை, வாள், வில் முதலான பல ஆயுத₄ங்களை உடையவன். ஆயிரங்கோடி ஸூர்யர்கள் ஒன்ருக உதித்தாற்போல் ஒளிவிடும் கிரீடத்தை உடையவன். அப்ராக்ருதமான சந்த₃னத்தால் பூசப்பெற்ற திருமேனியுடையவன். பீதகவாடையுடையவன். (நாராயணன், வாஸுதே₃வன், விஷ்ணு முதலிய) அழகிய திருநாமங்களை உடையவன். ஶுத்₃த₄ஸத்வத்தால் ஆனதாகையாலே மிக அழகியதாய், யுவாவாய், அகுமாரமான (யௌவநநிலை

யின் தொடக்கத்திலும் கௌமாரநிலையின் இறுதியிலு மிருப்பதான) அப்ராக்ருதத் திருமேனியை உடையவன். ஸ்ரீ கௌஸ்துப₄மணியால் விளங்காநிற்கும் திருமார்பை உடையவன. வனமாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவன். தோள்வளை, ஹாரம், கைவளை, சதங்கை முதலான (சக்ரவர்ததிககுரிய) பல பல திருவாப₄ரணங்களால் அலங் கரிக்கப்பெற்றவன். செய்த்துச் சிவந்த தாமரைபோனற திருவடித் தாமரைகளையும், திருககைத் தாமரைகளையும் உடையவன. கோடி மன்மத₂ர்கள் சேர்ந்தாற்போன்று உலகனைத்தையும் ஈர்க்கும் அழகையுடைய திருமேனி கொண்டவன். வடிவழகு முதலிய ரூபகு₃ணங்களிலும் வண்மை முதலான ஆத்மகு₃ணஙகளிலும காலையில் உதி₃க்கும் ஸூர்யன் போன்ற தன் தேஜஸ்ஸிலும் தனக்கு ஒத்தார் மிக்காரையிலாதவன். ஶீலம் (நீர்மை) முதலிய ஆத்மகு₃ணங்களாலும், வடிவழகு முதலிய ரூப கு₃ணங்களாலும அவனுக்கு ஏற்றவளாய், ஸர்வலக்ஷணங் களும் நிறைந்தவளாய், (பெண்களுக்குரிய) எல்லா ஆப₄ரணங்களையும உடையவளாய், திருப்பாற்கடலின் நுரைபோல விளங்கும் தி₃வ்யவஸ்த்ரம த₄ரித்து விளங்கு பவளாய், செய்த்துக் கறுத்துச சுருண்ட திருக்குழற் கற்றையால மிக விளங்குகிறவளாய், கேயூரம், அங் க₃த₃ம முதலான திருவாப₄ரணங்களோடு கூடிய நாலு திருக்கைகளோடு விளங்காநிற்பவளாய், அத்திருக்கை களில், பின்னிரண்டு திருககைகளால் பொற்றுமரையை யும், மாதுளமபழத்தையும் த₄ரித்திருப்பவளாய், முன் னிரண்டு திருக்கைகளால், தன் பதியான எம்பெருமானின் திருவடித் தாமரையிணையை வருடுகின்றவளான பெரிய பிராட்டியார் அவனோடு எழுந்தருளியிருக்கிருள். இத்தகைய பெருமையை உடைய பூ₄தே₃வியும், நீளாதே₃வியும் (ஸ்ரீதே₃விககு) இரண்டு புறத்திலும் வீற்றிருக்கின்றனர். ஆஸநகமலததின் எட்டு இதழ்களிலும் விமலை, உத்கர்ஷிணீ, ஜ்ஞானை, கரியை, யோகை₃, ப்ரஹ்வீ, ஸத்யை என்ற

எட்டு மஹிஷிகள் நின்று சாமரம் வீசுகிருர்கள். நித்யர்களும், முக்தர்களும், பரமாநந்தமுடையவராய், எப போதும் இப்பரவாஸுதேவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்து கொண்டிருக்கிருர்கள். இவ்வண்ணமாகப் பரமபதத்தில் ஸர்வேஶ்வரனைச் சிந்திக்ககடவன்.

மற்ற மூர்த்திகள்

तस्यैव व्यूहभेदाश्च विभवार्चादिमूर्तयः ।
हिरण्मयाभ्यां हस्ताभ्यां शुद्धाभ्यां प्रविराजिताः ॥ ५० ॥

தஸ்யைவ வ்யூஹபேதாஶ்ச விபவார்ச்சாதிமூர்த்தய: ।
ஹிரண்மயாப்யாம் ஹஸ்தாப்யாம் ஶுத்தாப்யாம்
ப்ரவிராஜிதா: ॥ 50.

அந்தப் பரவாஸுதேவனுடைய (ப்ரத்யும்னன முதலிய) வ்யூஹாவதாரங்களும், (மத்ஸ்யம், கூர்மம் முதலிய) விபவாவதாரங்களும். (ஸ்ரீரங்கநாதன் முதலிய) அர்ச்சாவதாரங்களும், பொன்போல் அழகிய இருதிருக்கைகளை உடையவர்களாய், அந்த ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

திவ்யாயுதங்கள்

शङ्खचक्रगदाखड्गशार्ङ्गलाङ्गलमुद्गराः ।
परितः पुरुषाकाराः रक्षन्ति हरिमन्दिरम् ॥ ५१ ॥

ஶங்கசக்ரகதாகட்கஶார்ங்கலாங்கலமுத்கரா: ।
பரித: புருஷாகாரா ரக்ஷந்தி ஹரிமந்திரம் ॥ 51.

ஶங்கம, சக்ரம், கதை, கத்தி, ஶார்ங்கவில், கலப்பை, உலக்கை என்னும் (பரமபுருஷனுடைய) ஆயுதங்கள் புருஷரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு அத்திருக்கோயிலை ரக்ஷிக்கின்றனர்.

வ்யூஹஸ்தானங்கள்

तस्य वैकुण्ठनाथस्य प्राच्यां शुभतरो विभोः ।
वासुदेवस्य विमलो लोको वैश्वानरप्रभः ॥ ५२ ॥

தஸ்ய வைகுண்டநாத₂ஸ்ய ப்ராச்யாம் ஶுப₄தரோ விபோ₄: ।
வாஸுதே₃வஸ்ய விமலோ லோகோ வைஶ்வாநரப்ரப₄: ॥ 52.

ஸர்வேஶ்வரனை அந்த வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோயிலுக்குக் கிழக்கு தி₃க்கில்—மிக அழகியதாய், குற்ற மற்றதாய், அகு₃னிபோல் ஒளியுள்ளதான வ்யூஹவாஸு தே₃வனுடைய கோயில் உள்ளது.

दक्षिणे तस्य विमलो दिव्यः सङ्कर्षणालयः।
पश्चिमे तस्य पूज्यं तु शुभं प्रद्युम्नमन्दिरम् ॥ ५३ ॥

த₃க்ஷிணே தஸ்ய விமலோ தி₃வ்யஸ் ஸங்கர்ஷணாலய: ।
பஶ்சிமே தஸ்ய பூஜ்யம் து ஶுப₄ம் ப்ரத்₃யும்நமந்தி₃ரம் ॥ 53.

அந்த வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோவிலுக்குத் தெற்கு தி₃க்கில்—குற்றமற்றதாய், அப்ராக்ருதமான ஸங்கர்ஷண னின் கோயில் உளளது. அதற்கு மேற்கில்—கொண்டாடத் தக்கதாய்,மங்க₃ளமான ப்ரத்₃யுமனனின் கோயில உள்ளது.

उदीच्यां अनिरुद्धस्य लोकः कोटीन्दुसन्निभः।
ईशान्यां कान्तिनिलयः आग्नेय्यां लक्ष्मिमन्दिरम् ॥ ५४ ॥

உதீ₃ச்யாமநிருத்₃த₄ஸ்ய லோக: கோடீந்து₃ஸந்நிப₄: ।
ஈஶாந்யாம் காந்திநிலய: ஆக்₃நேய்யாம் லக்ஷ்மிமந்தி₃ரம் ॥ 54.

அதற்கு வடக்கு தி₃ககில்—கோடிசந்திரர்களின் ஒளி யுடைய அநிருத்₃த₄னின் கோயில் உள்ளது. வடகிழக்கு மூலையில்—அநிருத்₃த₄னின் பத்னியான காந்திதே₃வியின் கோயிலும், தென்கிழக்கு மூலையில்—வாஸுதே₃வனின் பத்னியான லக்ஷ்மீதே₃வியின் கோயிலும் உள்ளன.

सारस्वतं तु नैर्ऋत्यां वायव्यां रतिमन्दिरम्।
इदमावरणं तस्य प्रथमं परमस्य वै ॥ ५५ ॥

ஸாரஸ்வதம் து நைர்ருத்யாம் வாயவ்யாம் ரதிமந்தி₃ரம் ।
இத₃மாவரணம் தஸ்ய ப்ரத₂மம் பரமஸ்ய வை ॥ 55.

அதற்குத் தென்மேற்கு மூலையில—ஸங்கர்ஷணனின் பத்னியான ஸரஸ்வதீதே₃வியின் கோயிலும, வடமேற்கு மூலையில்—ப்ரத்₃யும்னனின் பத்னியான ரதிதே₃வியின் கோயிலும இருககின்றன. இவையெலலாம ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நாத₂ன் கோயிலின் முதல் ப்ராகாரத்தில் உள்ளன.

இரண்டாவது ப்ராகார தே₃வர்கள்

द्वितीयावरणं तस्य वैकुण्ठस्य शुभोन्नतम्।
अनन्तसत्यधामाख्यविष्वक्सेनगजाननाः ॥ ५६ ॥
शङ्खपद्मनिधी तार्क्ष्यो लोका नित्यं सुखप्रदाः।

த்₃விதீயாவரணம் தஸ்ய வைகுண்ட₂ஸ்ய ஶுபோ₄ந்நதம்।
அநந்தஸத்யதா₄மாக்₂யவிஷ்வக்ஸேநக₃ஜாநநா: ॥ 56.
ஶங்க₂பத்₃மநிதீ₄ தார்க்ஷ்யோ லோகா நித்யம் ஸுக₂ப்ரதா₃:।

வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோயிலின் பரமமங்க₃ளமான இரண்டாவது ப்ராகாரத்தில்—அநந்தன், ஸத்யன, தா₄மன், விஷ்வகஸேனர், க₃ஜாநனன், ஶங்க₂நிதி₄, பத்₃மநிதி₄, க₃ருட₃ன் ஆகியவர்களுடைய, ஸுக₂மளிக்கும கோயில்கள் உள்ளன.

மூன்றாவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

तृतीयावरणं तस्य केशवादिममूर्तिभिः ॥ ५७ ॥

த்ருதீயாவரணம் தஸ்ய கேஶவாதி₃மமூர்த்திபி₄: ॥ 57.

வைகுண்ட₂நாத₂னுடைய கோயிலின் மூன்றாவது ப்ராகாரத்தில்—கேஶவன் முதல், தா₃மோத₃ரன் ஈருகவுள்ள வ்யூஹாந்தரமூர்த்திகளின் கோயில்கள் உள்ளன.

நாலாவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

अधिष्ठिता दिव्यलोकाः ततः सङ्कर्षणादिभिः।

அதி₄ஷ்டி₂தா தி₃வ்யலோகாஸ் ததஸ் ஸங்கர்ஷணாதி₃பி₄:।

நாலாவது ப்ராகாரத்தில்—முதல் ப்ராகாரத்திற்போலே ஸங்கர்ஷணாதி₃ வ்யூஹமூர்த்திகளின் கோயில்கள் உள்ளன.

ஐந்தாவது ப்ராகார மூர்த்திகள்

मत्स्यः कूर्मो वराहश्च नारसिंहोऽथ वामनः॥ ५८॥
जामदग्न्यो दाशरथिः कृष्णश्चैव सुरेश्वरः।
दधिभक्तो हयग्रीवः पञ्चमावरणे स्थिताः॥ ५९॥
अधिष्ठिता दिव्यलोकाः सततं विभवैश्च तैः।

மத்ஸ்ய: கூர்மோ வராஹஶ்ச நாரஸிம்ஹோ ऽத₂ வாமந: ॥ 58.
ஜாமத₃க்₃ந்யோ தா₃ஶரதி₂: க்ருஷ்ணஶ்சைவ ஸுரேஶ்வர: ।
த₃தி₄ப₄க்தோ ஹயக்₃ரீவ: பஞ்சமாவரணே ஸ்தி₂தா: ॥ 59.
அதி₄ஷ்டி₂தா தி₃வ்யலோகாஸ் ஸததம் விப₄வைஶ்ச தை: ।

மீன், ஆமை, வராஹம், நரசிங்கன், வாமனன், பரஶு ராமன், ஸ்ரீராமன, தே₃வதே₃வனுன கண்ணன், த₃தி₄ ப₄க்தன், ஹயக₃ரீவன் ஆகிய விப₄வாவதாரமூர்த்திகள் அபராகருதமான கோயிலகளில ஐந்தாவது ப்ராகாரத்தில் எப்போதும உள்ளனர்.

एवमावरणाः पञ्च नित्यास्तस्य परस्य हि॥ ६०॥
सर्वे देवगणाः पञ्च नित्यास्तस्य परस्य हि।

ஏவமாவரணா: பஞ்ச நித்யாஸ் தஸ்ய பரஸ்ய ஹி ॥ 60.
ஸர்வே தே₃வக₃ணா: பஞ்ச நித்யாஸ் தஸ்ய பரஸ்ய ஹி ।

பரவாஸுதே₃வனுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் இவ்வித₄மான ஐந்து ப்ராகாரங்களுைம, அந்தந்த ப்ராகாரங்களிலுள்ள (முற்கூறிய) ஐவகை மூர்த்திகளும ஸ்ரீ வைகுண்ட₂த்தில் எப்போதும் உள்ளன.

सर्वे देवा गणैस्तुल्याः वैकुण्ठस्यावनोत्सुकाः॥ ६१॥
शुद्धसत्त्वमयाः सर्वे नित्यानन्दसुखप्रदाः।
अप्राकृताः शाश्वताश्च विष्णुकैङ्कर्यवर्धकाः॥ ६२॥
आनन्दनिस्सीमगुणाः सर्वे वेदमयाः शुभाः।
हिरण्मया नित्यशुद्धाः सामगानोपशोभिताः॥ ६३॥

ஸர்வே தே₃வா க₃ணேஸ்துல்யா வைகுண்ட₂ஸ்யாவநோத்ஸுகா: || 61.

ஶுத்₃த₄ஸத்வமயாஸ் ஸர்வே நித்யாநந்த₃ஸுக₂ப்ரத₃ா: |
அப்ராக்ருதாஶ் ஶாஶ்வதாஶ்ச விஷ்ணுகைங்கர்ய வர்த்த₄கா: || 62.

ஆநந்த₃நிஸ்ஸீமகு₃ணாஸ் ஸர்வே வேத₃மயாஶ் ஶுப₄ா: |
ஹிரண்மயா நித்யஶுத்₃த₄ாஸ் ஸாமகா₃நோபஶோபி₄தா: || 63.

அந்தந்த ப்ராகாரங்களிலுள்ள மற்ற மூர்த்திகளும் முதலிற்சொன்ன வாஸுதே₃வன் முதலான மூர்த்திகளோடு ஸமானமான திருமேனியை உடையவர்களாய், ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂ன் கோயிலை ரக்ஷிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அனைவரும் ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமான திருமேனியை உடையவர்களாய், நித்யாநந்த₃ஸுக₂த்தை அளிப்பவர்களாய், ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄மற்றவர்களாய், எப்போதுமிருப்பவர்களாய், பரமபத₃நாத₂கைங்கர்யத்தை வளர்ப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். எல்லோரும், ஆனந்த₃த்தையும், எல்லையற்ற கு₃ணங்களையும் உடையவர்களாகவும், வேத₃ஸ்வரூபிகளாகவும், மங்க₃ளமானவர்களாகவும், பொன்மயமான திருமேனியை உடையவர்களாகவும், எப்போதும் பரிஶுத்₃த₄ர்களாகவும், ஸாமகா₃னத்தால் விளங்காநிற்பவர்களாகவும உள்ளனர்.

एवं तु परमं धाम व्यूहादिमपि चिन्तयेत् ।

ஏவம் து பரமம் தா₄ம வ்யூஹாதி₃மபி சிந்தயேத் |

இவ்வித₄மாக — பரஞ்சோதியான பரமபத₃நாத₂னையும், வ்யூஹம், விப₄வம் முதலான மூர்த்திகளையும் தியானம் செய்யககடவன்.

லீலாவிபூ₄தியிலுள்ள மூர்த்திகளின் தியானம்

त्रिपाद्विभूतिरूपं तु संयक् ध्यात्वा विचक्षणः ।। ६४ ।।
तस्य पादविभूतेस्तु रूपं ज्ञेयमनन्तकम् ।

த்ரிபாத்₃விபூ₄திரூபம் து ஸம்யக் த்₄யாத்வா விசக்ஷண: || 64.
தஸ்ய பாத₃விபூ₄தேஸ்து ரூபம் ஜ்ஞேயமநந்தகம் |

இப்படிப் பரமபத₃த்திலுள்ள மூர்த்திகளை நன்கு தியானித்தபின், அறிவாளியானவன் ஸம்ஸாரமண்ட₃லத்திலுள்ள அளவற்ற அவதார ரூபங்களையும் தியானிக்கக்கடவன.

வ்யூஹமூர்த்தி த்₄யானம்

वैकुण्ठे कारणे श्वेतद्वीपे लोके सुधांबुधौ ॥ ६५ ॥
संस्थितं परमात्मानं दर्शनार्थं दिवौकसाम् ।

வைகுண்டே₂ காரணே ம்வேதத்₃வீபே லோகே
ஸுதா₄ம்பு₃தெ₄ள || 65.
ஸம்ஸ்தி₂தம் பரமாத்மாநம் த₃ர்மநார்த்த₂ம் தி₃வெளகஸாம் |

பரமபத₃த்திற்குச் செல்ல இயலாத ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃ தே₃வர்கள் காண்பதற்காக — மற்ற வ்யூஹங்களுக்குக் காரணமான வ்யூஹவாஸுதே₃வன் எழுநதருளியிருக்கும் (இவ்விபூ₄தியிலுளள கார்ய) வைகுண்ட₂த்திலும், (மற்ற வ்யூஹங்களின் ஸ்தா₂னமான) ம்வேதத்₃வீபம், ஸத்யலோகம், திருப்பாற்கடல ஆகியவற்றிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமாத்மாவின் வ்யூஹமூாத்திகளைச் சிந்திக்கக்கடவன்.

விப₄வாவதாரத்₄யானமும், பயனும்

लोकसंरक्षणार्थाय वैभवञ्च समागतम् ॥ ६६ ॥
नृसिंहरामविभवविग्रहानपि चिन्तयेत् ।
देवतिर्यङ्मनुष्यादिविग्रहेषु समास्थितान् ॥ ६७ ॥

லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தா₂ய வைப₄வம் ச ஸமாக₃தம் || 66.
ந்ருஸிம்ஹராமவிப₄வ விக்₃ரஹாநபி சிந்தயேத் |
தே₃வதிர்யங்மநுஷ்யாதி₃ விக்₃ரஹேஷு ஸமாஸ்தி₂தாந் || 67.

அசுரராரக்கர்களால் உலகிற்கு நலிவு ஏற்படும்போது, அதை நீககி உலகை ரக்ஷிப்பதற்காக, தேவர், திர்யக் (ஊர்வன), மனிதர், தாவரங்கள் என்னும் நால்வகை யோனிகளிலும் பிறவியெடுத்த நரசிங்கன், ராமன்,

வாமனன், மத்ஸ்யம், கூர்மம், குட்டைமாமரம முதலான விப₄வாவதாரங்களையும் சிந்திக்கக்கடவன்.

அந்தர்யாமி ஸ்த₂ாநமும் த்₄யானமும்

ज्ञेयाऽन्तर्याम्यवस्था हि विष्णोः सर्वगतस्य वै।
यो हि हृत्पुण्डरीकान्तर्वेश्मनीह सविग्रहः ॥ ६८ ॥

ஜ்ஞேயாந்தர்யாம்யவஸ்த₂ா ஹி விஷ்ணோஸ் ஸர்வக₃தஸ்ய வை।
யோ ஹி ஹ்ருத்புண்ட₃ரீகாந்தர்வேஶ்மநீஹ ஸவிக்₃ரஹ: ॥ 68.

ஸர்வவ்யாபியான எமபெருமான எங்கும பரந்திருந்த போதிலும, ப₄க்தர்களை அனுக்₃ரஹிப்பதற்காக ஹ்ருத₃ய கமலத்தின நடுவில், கட்டைவிரல் பருமனுள்ள திருமேனியை உடையவனாய் எழுந்தருளியிருக்கும இருப்பு அந்தர்யாமி நிலையாகும. அதையும தியானிக்கக்கடவன்.

அர்ச்சாவதாரத்₄யானமும் பயனும்

सौलभ्यायैव सर्वेषां अर्चायामपि सन्निधिः।
स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञातव्यास्तद्गुणा अपि ॥ ६९ ॥

ஸௌலப்₄யாயைவ ஸர்வேஷாமர்ச்சாயாமபி ஸந்நிதி₄: ।
ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யாஸ் தத்₃கு₃ணா அபி ॥ 69.

யோக₃முறையில் அந்தர்யாமியைக காண இயலாத வர்களுக்கும் எளியனாவதற்காக எமபெருமான் அர்ச்சாவதாரம் எடுத்திருக்கிறான். இத்தகைய அர்ச்சைத் திருமேனியையும, அதில் நிறைந்திருக்கும் ஸௌலப்₄ய ஸௌஶீல்யாதி₃ கு₃ணங்களையும் சிந்திக்கக்கடவன்.

உப₄யவிபூ₄தியோக₃த்₄யான நிக₃மனம்

विभूतियोगस्तस्यैवं ज्ञातव्यः सर्वदेहिभिः।

விபூ₄தியோக₃ஸ் தஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யஸ் ஸர்வதே₃ஹிபி₄: ।

இவ்வண்ணமாக — ஸர்வேஶ்வரனுடைய நித்யவிபூ₄தி, லீலாவிபூ₄தி ஆகிய இருவிபூ₄திகளிலுமுள்ள பெருமைகளை எல்லா ஜீவர்களாலும தியானிக்கத்தக்கவை.

வ்யூஹகு₃ணங்கள்

षड्गुणः परमे व्योम्नि वासुदेवः सनातनः ॥ ७० ॥
व्यूहावस्थासु तिसृषु गुणद्वयमधिष्ठितम् ।

ஷட்₃கு₃ண: பரமே வ்யோம்நி வாஸுதே₃வஸ் ஸநாதந: ॥ 70.
வ்யூஹாவஸ்த₂ாஸு திஸ்ருஷு கு₃ணத்₃வயமதி₄ஷ்டி₂தம் ।

பரமபத₃த்தில எழுந்தருளியிருக்கும் பழையோனை பரவாஸுதே₃வனிடம் ஜ்ஞாநம, ஶக்தி, ப₃லம், ஐஶ்வர்யம், வீர்யம, தேஜஸ் என்னும் ஆறு கு₃ணங்களும் பிரகாசிக்கின்றன. ஸங்கர்ஷணன, ப்ரத்₃யும்னன், அநிருத்₃த₄ன் என்னும் மூன்று வ்யூஹங்களில் இரண்டிரண்டு கு₃ணங்கள் பிரகாசிக்கின்றன.

வ்யூஹங்களின் தொழில்கள்

प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च तथा सङ्कर्षणो विभुः ॥ ७१ ॥
जगत्सृष्टिस्थितिलयान् कुर्वते गुणभेदतः ।

ப்ரத்₃யும்நஶ்சாநிருத்₃த₄ஶ்ச தத₂ா ஸங்கர்ஷணோ விபு₄: ॥ 71.
ஜக₃த்ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திலயாந் குர்வதே கு₃ணபே₄த₃த: ।

ப்ரத₃யும்நன், அநிருத்₃த₄ன், ஸங்கர்ஷணன் என்னும் மூன்று வ்யூஹமூர்த்திகளும, (ப்ரகாஶிக்கும்) இரண்டிரண்டு கு₃ணங்களைக் கொண்டவர்களாய், (முறையே) உலகைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைச் செய்கிறார்கள்.

வ்யூஹகு₃ண விவரணம்

ऐश्वर्यवीर्यवान् सर्गे प्रद्युम्नः प्रत्यपद्यत ॥ ७२ ॥
तेजःशक्ती समाविश्य ह्यनिरुद्धोऽप्यपालयत् ।
ज्ञानवान् बलवान् लोकान् ग्रसेत् सङ्कर्षणोऽव्ययः ॥ ७३ ॥
एवं सृष्टिस्थितिलयान् करोति भगवान् हरिः ।

ஐஶ்வர்ய வீர்யவாந் ஸர்க்கே₃ ப்ரத்₃யும்ந: ப்ரத்யபத்₃யத ॥ 72.
தேஜஶ்ஶக்தீ ஸமாவிஶ்ய ஹ்யநிருத்₃தே₄ாப்யபாலயத் ।

ஜ்ஞாநவாந் ப₃லவாந் லோகாந் க்₃ரஸேத்
ஸங்கர்ஷணோSவ்யய: || 73.
ஏவம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திலயாந் கரோதி ப₄க₃வாந் ஹரி: |

ப்ரத்₃யுமனன்—ஐஶ்வர்யம், வீரயம் என்னும இரண்டு குணங்களைக்கொண்டு உலகை ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். அநிருத்₃த₄ன்—தேஜஸ், ஶக்தி என்னும் இரண்டு குணங்களைக கொண்டு உலகை ரக்ஷிக்கிறான். அழிவற்ற ஸங்கர்ஷணன்—ஜ்ஞாநம், ப₃லம் என்னும் இரண்டு கு₃ணங்களைக்கொண்டு உலகை அழிக்கிறான். இப்படி ஸர்வேஶ்வரன் தானே மூன்று அவதாரங்களை எடுத்து உலகைப் படைத்தளிதது அழிக்கும் முத்தொழில்களையும் செய்கிறான்.

ஹரிஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்

ब्रह्मामाणमीशं रुद्रं च यमं वरुणमेव च ॥ ७४ ॥
प्रसह्य हरते यस्मात् तस्मात् हरिरिहोच्यते ।

ப்₃ரஹ்மாணமீஶம் ருத்₃ரம் ச யமம் வருணமேவ ச || 74.
ப்ரஸஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத் ஹரிரிஹோச்யதே |

“ஹரதி இதி ஹரி:” [(ஸம்)ஹரிபபவனாகையாலே ஹரியாகிறான்] என்கிற வ்யுத்பத்தியினபடி, அனைத்துலகையும் ஸம்ஹரிப்பதே இயல்வாககொண்டவன் என்பது ஹரிஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். பிரமனையும், ஈஶன் எனப்படும் உருத்திரனையும், யமனையும, வருணனையும் ப்ரளயகாலத்தில், தனவயிற்றில் வைத்து ஸம்ஹரிககிறபடியால் நாராயணன் ‘ஹரி’ எனப்படுகிறான்.

एवमात्मस्वरूपञ्च तथाऽचिद्रूपमुल्लसत् ॥ ७५ ॥
स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञात्वा बन्धात् प्रमुच्यते ।

ஏவமாத்மஸ்வரூபம் ச ததா₂Sசித்₃ரூபமுல்லஸத் || 75.
ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாத்வா ப₃ந்த₄ாத் ப்ரமுச்யதே |

ஆத்மஸ்வரூபமும், அசித்ஸ்வரூபமும், (இவைகளுக்கு ஆத்மாவாய்) உயர்ந்து விளங்கும் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும இத்தகையவை. இவ்வண்ணம் அறிந்தவன் ஸம்ஸார ப₃ந்த₄த்திலிருந்து நீங்கி மோக்ஷமடைகிறான்.

பகவந்நாமங்கள்

ईश्वरो भगवान् विष्णुः परमात्मा जगत्पतिः ॥ ७६ ॥
अनन्तः पुरुषः साक्षी परं ब्रह्म शिवः प्रभुः ।
हिरण्यगर्भः शुचिषत् हंसः परमचेतनः ॥ ७७ ॥

ஈஶ்வரோ பகவாந் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஜகத்பதி: ॥ 76.
அநந்த: புருஷஸ் ஸாக்ஷீ பரம் ப்ரஹ்ம ஶிவ: ப்ரபு: ।
ஹிரண்யகர்ப்பஶ் ஶுசிஷத்தம்ஸ: பரமசேதந: ॥ 77.

அந்தப் பரமாத்மாவானவர் — அனைத்தையும் நியமிப்பவராகையாலே ஈஶ்வரனென்றும், தோஷமற்று குணம் நிறைந்தவராகையாலே பகவானென்றும், ஸர்வவ்யாபியாகையாலே விஷ்ணுவென்றும், உலகிற்கு ரக்ஷகராகையாலே ஜகத்பதியென்றும, தேஶகாலவஸ்துககளால் அளவுபட்டிருக்கையாகிற மூவகை அளவுகளும் இல்லாதவராகையாலே அநநதனென்றும், பூர்ணராகையாலே புருஷரென்றும், அனைத்தையும் எப்போதும காண்பவராகையாலே, ஸாக்ஷியென்றும், மிகப்பெரியவராகவும், பிறரைப் பெரிதாகச் செய்பவராகவுமிருப்பவராகையாலே பரப்ரஹ்மமென்றும், பரமமங்களமானவராகையாலே சிவனென்றும், ஸமர்த்தராகையாலே ப்ரபுவென்றும், ஹிரண்யகர்ப்பனை பிரமனுககும் அந்தர்யாமியாகையாலே ஹிரண்யகர்ப்பரென்றும, பரிசுத்திக்கு இருப்பிடமாகையாலே 'ஶுசிஷத்' என்றும், அன்னமாய் அவதரித்தவராகையாலே ஹமஸம் என்றும, அறிவுடையவர்களில் சிறந்தவராகையாலே பரமசேதனரென்றும் சொல்லப்படுகிறார்.

नारायणः सर्वगतः परञ्ज्योतिः परात्परः ।
महेन्द्रः सविता रुद्रः स्थाणुः सूर्यः प्रजापतिः ॥ ७८ ॥

நாராயணஸ் ஸர்வகத: பரஞ்ஜ்யோதி: பராத்பர: ।
மஹேந்த்ரஸ் ஸவிதா ருத்ரஸ் ஸ்தாணுஸ் ஸூர்ய:
ப்ரஜாபதி: 78.

எல்லாப் பொருள்களேயும் வியாபிப்பவராகவும், அவற்றுக்கு ஆதா₄ரமாகவும், ப்ராப்யமாகவும், ப்ராபகமாகவுமிருப்பவராகையாலே நாராயணன் என்றும, எல்லா வஸ்துக்களிலும் நிறைந்திருப்பவராகையாலே ஸர்வக₃தர் என்றும், மேலான சோதியாகையாலே பரஞ்சோதியென்றும், மேலானவற்றைக் காட்டிலும மேலானவராகையாலே பராத்பரர் என்றும, பரமைஶ்வர்யத்தை உடையவராகையாலும், இந்திரனுக்கு அந்தர்யாமியாகையாலும மஹேந்திரனென்றும், உலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவராகையாலும, ஸூர்யாந்தர்யாமியாகையாலும் ஸவிதா என்றும, பிறவியென்னும் நோயைத் தீர்ப்பவராகையாலும், ருத்₃ராந்தர்யாமியாகையாலும் ருத்₃ரன் என்றும, நிலேயானவராகையாலே ஸ்த₂ாணுவென்றும், உயிர்களே நல்வழி நடத்துமவராகையாலே ஸூர்யனென்றும, அனேவரையும் ஆபத்திலிருந்து ரக்ஷிப்பவராகையாலே ப்ரஜாபதியென்றும சொல்லப்படுகிருர்.

अग्निर्यमः पतिर्यज्ञः वायुः सोमस्तथाऽमृतः।
हिरण्मयः सुपर्णश्च तार्क्ष्यो वेदमयस्त्रयी॥ ७९॥

அக்₃நிர் யம: பதிர் யஜ்ஞோ வாயுஸ் ஸோமஸ் தத₂ாऽம்ருத: ।
ஹிரண்மயஸ் ஸுபர்ணஶ்ச தார்க்ஷ்யோ வேத₃மயஸ்த்ரயீ ॥ 79.

அவர்—உயர்க₃திக்கு அழைத்துச்செல்பவராகையாலே அக்₃நியென்றும், பாபம்செய்தவர்களே த₃ண்டி₃ப்பவராகையாலே யமன் என்றும், ரக்ஷிப்பவராகையாலே பதியென்றும், யஜ்ஞங்களால் ஆராதி₄க்கப்படுபவராகையாலே யஜ்ஞரென்றும், எங்கும் நிறைந்தவராகையாலே வாயுவென்றும், மோக்ஷமளிப்பவராகையாலே ஸோமரென்றும், மரணமற்றவராகையாலே அம்ருதரென்றும், பொன்மயமான திருமேனியை உடையவராகையாலே ஹிரண்மயரென்றும், ஸுபர்ணன் என்றும், வேத₃மயன் என்றும், தார்க்ஷ்யன் என்றும் குறிக்கப்படும் க₃ருட₃னுக்கு அந்தர்

யாமியாயிருக்கையாலே அப்பத₃ங்களாலும் குறிக்கப்படு பவர். வேத₃த்திற்கு அந்தர்யாமியாகையாலே 'த்ரயீ' என்றும் சொலலப்படுபவர்.

ब्रह्मण्यो ब्रह्मवित् ब्रह्मा ब्रह्मणस्पतिरेव च।
मित्रः सत्यस्तथा धर्मः शुचिर्वाचस्पतिः कविः ॥ ८० ॥

ப்₃ரஹ்மண்யோ ப்₃ரஹ்மவித் ப்₃ரஹ்மா ப்₃ரஹ்மணஸ்பதிரேவ ச।
மித்ரஸ் ஸத்யஸ் தத₂ா த₄ர்மஶ் ஶுசிர் வாசஸ்பதி: கவி: ॥ 80.

ப்₃ராஹ்மணர்களால் பூஜிக்கத்தக்கவராகையாலே ப்₃ரஹ்மண்யரென்றும், வேத₃த்தின் உண்மைப்பொருளை அறிந்தவராகையாலே ப்₃ரஹ்மவித் என்றும், மிகப்பெரியவ ராகையாலே ப்₃ரஹ்மா என்றும், பிரமனுக்கும் ஸ்வாமியாகை யாலே ப்₃ரஹ்மணஸ்பதியென்றும், அனைவரிடமும் ப்ரீதி யுடையவராகையாலே மிதரரென்றும், எப்போதும் ஒருபடி யாயிருப்பவராகையாலே ஸத்யரெனறும், த₄ர்மஸ்வரூபியா யிருப்பவராகையாலே த₄ர்மமென்றும, பரிஶுத்₃த₄ராகை யாலே ஶுசியென்றும், சொற்களால் சொல்லப்படுபவ ராகையாலே வாசஸ்பதியென்றும, அழகாகப் பேசுபவ ராகையாலே கவியென்றும சொல்லப்படுபவர்.

एवमादीनि नामानि वैदिकानि जगत्पतेः।
देवानामपि नामानि विष्णोः श्रीशस्य वै विभोः॥ ८१ ॥
वाचकानि भवन्त्येव तत्र तत्र विवक्षया।
नारायणादिनामानि त्वन्येषां कुत्रचित् न तु॥ ८२॥

ஏவமாதீ₃நி நாமாநி வைதி₃காநி ஜக₃த்பதே: ।
தே₃வாநாமபி நாமாநி விஷ்ணோஶ் ஶ்ரீஶஸ்ய வை விபே₄ா: ॥ 81.

வாசகாநி ப₄வந்த்யேவ தத்ர தத்ர விவக்ஷயா ।
நாராயணாதி₃நாமாநி த்வந்யேஷாம் குத்ரசிந்ந து ॥ 82.

வேத₃த்தில் பரம்பொருளைக் குறித்துச் சொல்லப்படும இத்தகைய நாமங்களும், தேவர்களைக் குறித்துச் சொல்லப் படும இந்திரன முதலான எல்லா நாமங்களுமெ—ஸ்ரீய:பதி யாய், ஸர்வேஶ்வரனுய், லோகநாத₂னுன விஷ்ணுவின நாமங்களாகவே உள்ளன. அந்தந்த கு₃ணங்களில ஒரு சிறிது அந்தந்த தே₃வர்களிடம் காணப்படுகையால், இந்த்₃ராதி₃ நாமங்கள் அந்தந்த தேவர்களையும குறிக் கின்றன. 'நாராயணன்' முதலான நாமங்களின் பொருள் மற்ற தே₃வர்களுக்கு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாதாகையாலே, அவை அவர்களை ஒருபோதும குறிக்கமாட்டா.

लौकिका वैदिकाः शब्दाः नामान्यस्य भवन्ति वै।
तस्मात्तु भगवान् विष्णुः परमात्मा स ईश्वरः॥ ८३॥

லௌகிகா வைதி₃காஶ ஶப்₃த₃ா நாமாந்யஸ்ய ப₄வந்தி வை।
தஸ்மாத்து ப₄க₃வாந் விஷ்ணு: பரமாத்மா ஸ ஈஶ்வர:॥ 83.

(உலகில் ஶரீரத்தைச் சொல்லும் ஶப்₃த₃ம் ஆத்மா வையும் குறிப்பதுபோல்,) "தே₃வத₃த்தன்" முதலான ஸம்ஸாரிகளையும், 'கல்' 'கட்டை' முதலான அசேதனங் களையும குறிக்கும் லௌகிகஶப்₃த₃ங்களும், அக்₃னி, இந்த்₃ரன, ஆகாஶம், வாயு முதலான வேத₃ததில உள்ள ஶப்₃த₃ங்களும் அச்சேதனுசேதனஙகளுககு ஆத்மாவான ஸ்ரீமந் நாராயணனுககே திருநாமங்களாயுள்ளன. இப்படி எல்லாச் சொற்களாலும சொலலப்படுபவனுயிருக்கை யாலும், கலயாணகு₃ணங்கள் நிறைந்தவனுய், தோ₃ஷங்க ளற்றவனுயிருக்கையாலும,ஸர்வவ்யாபியாயிருககையாலும், ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கையாலும் அவனே பரமாத்மா ஆகிருன்.

ஸ்வப்ரயாத₂ாத்ம்யஜ்ஞாநம் அவஶ்யம்

स्वरूपमीश्वरस्यैवं ज्ञातव्यं मुनिसत्तमाः।
स्वरूपगुण ऐश्वर्यं विज्ञेयं परमात्मनः॥ ८४॥
संबन्ध आत्मनो ज्ञेयश्चेश्वरस्य मुनीश्वराः।

ஸ்வரூபமீஶ்வரஸ்யைவம் ஜ்ஞாதவ்யம் முநிஸத்தமா: ।
ஸ்வரூபகு₃ணா ஐஶ்வர்யம் விஜ்ஞேயம் பரமாத்மந: ॥ 84.
ஸம்ப₃ந்த₄ ஆத்மநோ ஜ்ஞேயஶ்சேஶ்வரஸ்ய முநீஶ்வரா: ।

ருஷிகளே! இவ்வண்ணமாகப் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும, அதிலுள்ள கு₃ணங்களையும, அவனுடைய பரமாத்மத்தன்மையையும அறியவேண்டும். ஆத்மாவுக்கும ஈஶ்வரனுககும உள்ள (ஸவஸ்வாமிப₄ாவம முதலான) ஸமப₃நத₄மும அறியததககது.

(இந்த ஸம்ப₃ந்த₄த்தைக் காட்டும்)
திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் அர்த்த₂ாநுஸந்த₄ானம்

अकारवाच्यस्य विभोरेव शेषस्त्वहं सदा ॥ ८५ ॥
न चापि मम कर्ताऽस्मि परवानस्म्यतो ह्यहम् ।
नित्यं नारायणस्यैव कैङ्कर्यं करवाण्यहम् ॥ ८६ ॥
मन्त्रार्थं चिन्तयेदेवं प्रातरुत्थाय वैष्णवः ।

அகாரவாச்யஸ்ய விபே₄ாரேவ ஶேஷஸ்த்வஹம் ஸதா₃ ॥ 85.
ந சாபி மம கர்த்தாऽஸ்மி பரவாநஸ்ம்யதோ ஹ்யஹம் ।
நித்யம் நாராயணஸ்யைவ கைங்கர்யம் கரவாண்யஹம் ॥ 86.
மந்த்ரார்த்த₂ம் சிந்தயேதே₃வம் ப்ராதருத்த₂ாய வைஷ்ணவ: ।

'அ' என்னும எழுததால் சொலலப்படும் ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவனுககே (மகாரப் பொருளான) நான் எப்போதும் அடிமைபபட்டிருப்பவன் (இது ப்ரணவத்தின பொருள்). என ரக்ஷணத்திற்கு நான கடவனல்லன; ஆகையாலே அப்பரமாத்மாவுக்குப் பரதந்த்ரனாகவேயிருப்பவன் (இது நமஶ்ஶப்₃த₃ப் பொருள்). எனக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்களாயிருக்கையாலே நாராயணன எனப்படும் அவனுக்கே நான கைங்கர்யம செய்யக் கடவேன் (இது நாராயணாய ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம). திருமந்திரத்தின் இப்பொருளை ஸ்ரீ வைஷணவன் காலையில் துயிலெழுந்ததும அநுஸந்தி₄ககவேணும.

த்₃வயார்த்த₂ாநுஸந்த₄ாநம்

इत्यात्मेश्वरयो रूपं ज्ञात्वा मन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ८७ ॥
स्वरूपमात्मनो ज्ञात्वा तद्वृत्तिं शिक्षयेत् द्वयात् ।

இத்யாத்மேஶ்வரயோ ரூபம் ஜ்ஞாத்வா மந்த்ரேண
மந்த்ரவித் ॥ 87.
ஸ்வரூபமாத்மநோ ஜ்ஞாத்வா தத்₃வ்ருத்திம் ஶிக்ஷயேத்
த்₃வயாத் ।

இவ்வண்ணமாகத் தன் ஸ்வரூபத்தையும், பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும திருமந்திரத்திஞல றிந்தவன, ஜீவாதமாவுக்கு ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களே ஸ்வரூபம் என உணர்ந்து, இந்த ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி இவன் நடக்கவேண்டிய முறையை த்₃வயமந்திரத்திலிருந்து அறிந்து அநுஷ்டி₂க்கக கடவன.

सर्वेशदयिता नित्या सर्वदा जगदाश्रया ॥ ८८ ॥
नित्यानपायिनी विष्णोर्जगन्मातोपकारिणी ।
तयाऽऽसीनः श्रिया सार्धं गुणवान् परमेश्वरः ॥ ८९ ॥
शरणं तस्य चरणौ व्रजाम्यहमकिञ्चनः ।
श्रियाऽऽसीनाय हरये स्वामिने परमात्मने ॥ ९० ॥
स्वामिचित्तानुरूप्येण शेषवृत्तिं करोम्यहम् ।
इत्थं द्वयार्थं सञ्चिन्त्य स्वकर्मादिचतुष्टयं ॥ ९१ ॥
उपायभावात् सन्त्यज्य तमेव शरणं व्रजेत् ।

ஸர்வேஶத₃யிதா நித்யா ஸர்வத₃ா ஜக₃த₃ாஶ்ரயா ॥ 88.
நித்யாநபாயிநீ விஷ்ணோர் ஜக₃ந்மாதோபகாரிணீ ।
தயாऽऽஸீநஶ் ஶ்ரியா ஸார்த்த₄ம் கு₃ணவாந் பரமேஶ்வர: ॥ 89.
ஶரணம் தஸ்ய சரணௌ வ்ரஜாம்யஹமகிஞ்சந: ।
ஶ்ரியாऽऽஸீநாய ஹரயே ஸ்வாமிநே பரமாத்மநே ॥ 90.
ஸ்வாமிசித்தாநுரூப்யேண ஶேஷவ்ருத்திம் கரோம்யஹம் ।

இத்த₂ம் த்₃வயார்த்த₂ம் ஸஞ்சிந்த்ய ஸ்வகர்மாதி₃
சதுஷ்டயம் || 91.
உபாயப₄ாவாத் ஸந்த்யஜ்ய தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத் ।

(1. முதலில் ஸ்ரீமச்ச₂ப்₃த₃ார்த்த₂மான புருஷகாரத்வமும், நித்யயோக₃மும சொல்லப்படுகிறது) எப்போதும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இனியவளாயிருப்பவள்; எப்போதும் உலகினரால ஆஶ்ரயிக்கப்படுபவள்; எம்பெருமானை எப்போதும் விட்டுப்பிரியாதவள்; உலகிற்குத் தாயாயிருந்து உபகாரம செய்பவள். இப்படிப் புருஷகாரமாயிருப்பவள ஸ்ரீதே₃வி. (2. நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் சொல்லப்படுகிறது.) புருஷகாரமான அந்தப் பிராட்டியோடு கூடியிருப்பவனுய், ஸௌலப்₄யம், ஸௌஶீல்யம், வாத்ஸல்யம, ஸ்வாமித்வம் என்னும் (ஆஶ்ரயணத்தை எளிதாக்கித் தரும்) கு₃ணங்களையுடையவனுயிருக்கிருன் ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணன். (3. பூர்வக₂ண்ட₃த்தில எஞ்சிய பத₃ங்களின் அர்த்த₂ம் சொல்லப்படுகிறது இனி) ஒரு கைம்முதலுமற்ற நான் அவனுடைய இரு திருவடிகளையும் உபாயமாக உறுதிகொள்கிறேன். (4. இனி உத்தரக₂ண்ட₃ார்த்த₂ம் உரைககப்படுகிறது.) ஸ்ரீ தே₃வியோடு கூடியிருக்கும ஸர்வஸ்வாமியாய், ஸர்வபாபஹரனுய், பரமாத்மாவான நாராயணனுக்கு அவன் திருவுள்ளம் உகக்கும்படியாகக கைங்கர்யத்தைச் செய்யக்கடவேன். இவ்வணணமாக த்₃வயத்தின் பொருளை அநுஸந்தி₄த்து, தன்னிடமுள்ள கர்மஜ்ஞாநப₄க்திப்ரபத்திகள் நானகிலும் உபாயபு₃த்₃தி₄ வைக்காமல் அவனையே உபாயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

நித்யாநுஷ்ட₂ானங்கள்

कर्मकृत्याद्यशक्तस्तु सन्तुष्टयै परमात्मनः ॥९२॥
प्रातरुत्थाय सततं शौचं कृत्वा यथाविधि ।
प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च पश्चादाचमनं चरेत् ॥९३॥

கர்மக்ருத்யாத்₃யஶக்தஸ்து ஸந்துஷ்ட்யை பரமாத்மந: ॥ 92.
ப்ராதருத்த₂ாய ஸததம் ஶௌசம் க்ருத்வா யத₂ாவிதி₄ ।
ப்ரக்ஷாள்ய பாதௌ₃ ஹஸ்தௌ ச பஶ்சாத₃ாசமநம் சரேத் ॥ 93.

கர்மஜ்ஞாநப₄க்தியோகங்களை அனுஷ்டி₂க்க இயலாதவனுல், பரமாத்மாவின் உகப்பிற்காகப் பினவரும நித்ய கர்மங்களை அனுஷ்டி₂க்கக்கடவன். தினந்தோறும காலையில் (ப்₃ராஹ்மமுஹூர்த்தத்தில்) எழுந்திருந்து, முறைபபடி மல ஜல விஸர்ஜன ப்ரக்ஷாளநங்களைச் செய்து, கால்களையும, கைகளையும் விளக்கி, அதற்குப்பின் ஆசமனம செய்யவேண்டும்.

ततः स्नानं प्रकुर्वीत दन्तधावनपूर्वकम्।
कृत्वाऽघमर्षणस्नानं तर्पयन् पितृदेवताः॥ ९४॥
सकौपीनं धौतवस्त्रं वसित्वा चोत्तरीयकम्।
शुभ्रया वै मृदा संयक् ऊर्ध्वपुण्ड्राणि धारयेत्॥ ९५॥

தத: ஸ்நாநம் ப்ரகுர்வீத த₃ந்தத₄ாவநபூர்வகம் ।
க்ருத்வாऽக₄மர்ஷணஸ்நாநம் தர்ப்பயந் பித்ருதே₃வதா: ॥ 94.
ஸகௌபீநம் தௌ₄தவஸ்த்ரம் வஸித்வா சோத்தரீயகம் ।
ஶுப்₄ரயா வை ம்ருத₃ா ஸம்யகூ₃ர்த்₄வ புண்ட்₃ராணி
தா₄ரயேத் ॥ 95.

அதற்குப்பின் பல்துலக்கிவிட்டு, ஸ்நானத்தைச் செய்யவேண்டும். அக₄மர்ஷண ஸூக்தத்தை அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்தபின், அந்த ஸ்நானத்திற்கு அங்க₃மாக தே₃வ (ருஷி) பித்ருதர்ப்பணத்தைச் செய்து, கௌபீநம், வெள்ளைவஸ்த்ரமாயுள்ள அரை வேஷ்டி, உத்தரீயம் (மேல்வேஷ்டி) ஆகியவற்றை அணிந்தபின் வெள்ளை மண்ணுலே (பன்னிரு) திருமண் காப்புக்களை நன்கு த₄ரிக்கவேண்டும்.

पवित्रपाणिः शुद्धात्मा सन्ध्यां कुर्याद्विधानतः।
उपस्थाय च सावित्र्या रविमण्डलमध्यगम्॥ ९६॥
हरिं हिरण्मयं ध्यात्वा कृत्वा चैव प्रदक्षिणम्।
कुसुमाक्षतसंयुक्तं अर्घ्यं तस्मै निवेदयेत्॥ ९७॥

பவித்ரபாணி: ஶுத்₃த₄ாத்மா ஸந்த்₄யாம் குர்யாத் வித₄ாநத: ।
உபஸ்த₂ாய ச ஸாவித்ர்யா ரவிமண்ட₃லமத்₄யக₃ம் ॥ 96.
ஹரிம் ஹிரண்மயம் த்₄யாத்வா க்ருத்வா சைவ ப்ரத₃க்ஷிணம் ।
குஸுமாக்ஷதஸம்யுக்தமர்க்₄யம் தஸ்மை நிவேத₃யேத் ॥ 97.

இரண்டு விஶ்வாமித்ரப் புல்லினுல பவித்ரம செய்து, அதைப் பவித்ர விரலில் அணிந்து, பரிஶுத₃த₄னுயிருந்து, அவரவர்கள் க்₃ருஹ்யஸூத்ரவிதி₄ப்படி ஸந்த₄யாவந்த₃னம் செய்து, க₃ாயத்ரீமந்திரததினுல் ஸூர்யமணட₃லததில் பொன்மயமான திருமேனியுடன் எழுநதருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்₄யானமசெய்து, ப்ரத₃க்ஷிணம்செயது, புஷ்பம் அக்ஷதைகளோடு கூடிய ஜலத்தை எடுததுப் பரமாத்மாவைக் குறித்து அர்க₄யமளிக்கவேண்டும.

திருவாராத₄னம்

जप्त्वा नत्वा गृहं गत्वा संस्तुवन् संयतेन्द्रियः ।
प्रक्षाल्य पादावाचम्य पूजामण्डलमाविशेत् ॥ ९८ ॥

ஜப்த்வா நத்வா க்₃ருஹம் க₃த்வா ஸம்ஸ்துவந் ஸம்யதேந்த்₃ரிய: ।
ப்ரக்ஷாள்ய பாத₃ாவாசம்ய பூஜாமண்ட₃லமாவிஶேத் ॥ 98.

அதற்குப்பின க₃ாயத்ரியை ஜபித்து, பரமாத்மாவை வணங்கித் துதிதது வீட்டிறகுச்சென று, புலனடககமுடைய வனுய, கைகாலகளை அலமபி ஆசமனமசெயது, ப₄க₃வ த₃ாராத₄னம செய்யுமிடத்திறகுச் செல்லவேண்டும.

सुसत्कृतं शुभं रम्यं धूपदीपादिशोभितम् ।
वितानैः पुष्पमालाद्यैः सर्वतः समलङ्कृतम् ॥ ९९ ॥

ஸுஸத்க்ருதம் ஶுப₄ம் ரம்யம் தூ₄பதீ₃பாதி₃ஶோபி₄தம் ।
விதாநை: புஷ்பமாலாத்₃யைஸ் ஸர்வதஸ் ஸமலங்க்ருதம் ॥ 99.

பினபு அந்த ஸந்நிதி₄யைப் பரிஶுத்₃த₄ப்படுததி, மங்க₃ளமாயும அழகாயுமிருக்குமபடி கோலமிட்டுத திரு விளக்கேற்றி, மணங்கமழுமபடி தூ₄பம்சேர்த்து, மேறகட்டி யினுலும், புஷ்பங்களாலும அலங்கரிக்கவேண்டும.

तत्र हेमसुशोभाढ्यं रम्याम्बरमनोहरम्।
संयगास्तीर्य पर्यङ्कं चित्रं रम्यं सुखावहम्॥१००॥
धर्मादीनर्चयेत् तत्र वेद्यां पीठपदात्मकान्।
आकीर्णैः तुलसीपुष्पैः समन्तादुपशोभिते॥१०१॥
तस्मिन्निवेश्य लक्ष्मीशं रमाजुष्टं प्रपूजयेत्।

தத்ர ஹேமஸுஶோபா₄ட்₄யம் ரம்யாம்ப₃ரமநோஹரம் ।
ஸம்யகா₃ஸ்தீர்ய பர்யங்கம் சித்ரம் ரம்யம் ஸுகா₂வஹம் ॥ 100.
த₄ர்மாதீ₃நர்ச்சயேத் தத்ர வேத்₃யாம் பீட₂பத₃ாத்மகாந் ।
ஆகீர்ணைஸ் துளஸீபுஷ்பைஸ் ஸமந்தாது₃பஶோபி₄தே ॥ 101.
தஸ்மிந் நிவேஶ்ய லக்ஷ்மீஶம் ரமாஜுஷ்டம் ப்ரபூஜயேத் ।

அங்கு பொன்மயமாய், ஒளிவிஞ்சியதாய, அழகிய வஸ்திரங்களால் நெஞ்சையீர்ப்பதாய், அழகியதாய், எம்பெருமானுக்கு இனபமளிப்பதாய், விசிதரமான விரிப்பை ஸிம்ஹாஸத்தின்மீது விரித்து, எம்பெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தின் கால்களில் இருக்கும் த₄ர்மம, அத₄ர்மம், ஜ்ஞாநம், அஜ்ஞாநம, ஐஶ்வர்யம், அநைஶ்வர்யம, வைராக்₃யம், அவைராக₃யமஆகியவற்றுக்கு அபி₄மானிகளான நித்யஸூரிகளை அர்ச்சித்து, துளஸியையும், புஷ்பங்களையும் நாலுபுறத்திலும இறைதது, அழகியதாயிருக்கும் ஸிம்ஹாஸனத்தின்மேல் பெரியபிராட்டியாரோடு கூடியவனுக எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

उपविश्यासने संयक् कौशे कार्ष्णाजिनेऽपि वा॥१०२॥
प्राणायामत्रयं कृत्वा पश्चात् न्यासं समाचरेत्।

உபவிஶ்யாஸநே ஸம்யக் கௌஶே கார்ஷ்ணாஜிநேऽபி வா॥ 102.
ப்ராணாயாமத்ரயம் க்ருத்வா பஶ்சாந்ந்யாஸம் ஸமாசரேத் ।

அதற்குப்பின் த₃ர்ப்ப₄ாஸனத்திலாவது, மான்தோல் விரிப்பிலாவது நன்கு உட்கார்ந்து, மூன்று ப்ராணாயாமங்

கள் செய்தபின், த்₃வயமந்திரத்தால் அங்க₃ந்யாஸ கர ந்யாஸங்களைச் செய்யவேண்டும்.

षट्पदैरङ्गुलीहस्ते षडङ्गेषु तथैव च ॥ १०३॥
मूर्ध्नि फाले नेत्रयोश्च नासिकाश्रवणानने।
भुजयोः हृत्प्रदेशे च स्तनयोः नाभिमण्डले॥ १०४ ॥
पृष्ठे च जघने कट्योः ऊर्वोः जान्वोश्च पादयोः।
मन्त्ररत्नाक्षराण्यत्र क्रमेणाङ्गेषु विन्यसेत् ॥ १०५॥

ஷட்பதை₃ரங்கு₃லீஹஸ்தே ஷட₃ங்கே₃ஷு தைதை₂வ ச॥ 103.
மூர்த்₄நி ப₂ாலே நேத்ரயோஶ்ச நாஸிகாஶ்ரவணாநநே।
பு₄ஜயோர் ஹ்ருத்ப்ரதே₃ஶே ச ஸ்தநயோர் நாபி₄மண்ட₃லே॥ 104.
ப்ருஷ்டே₂ ச ஜக₄நே கட்யோரூர்வோர் ஜாந்வோஶ்ச பாத₃யோ:।
மந்த்ரரத்நாக்ஷராண்யத்ர க்ரமேணாங்கே₃ஷு விந்யஸேத்॥ 105.

த்₃வயமந்திரத்தின் ஆறு பத₃ங்களால் இரு கைகளிலுமுள்ள (1) பெருவிரல், (2) சுட்டுவிரல், (3) நடுவிரல், (4) மோதிரவிரல், (5) சிறுவிரல், (6) உள்ளங்கை புறங்கைகள் ஆகிய ஆறு கைப்பகுதிகளில் கரந்யாஸத்தையும், (1) ஹ்ருத₃யம், (2) தலை, (3) ஶிகை₂, (4) கண, (5)பு₄ஜம், (6)தன்னைச் சுற்றிலும ஆகிய ஆறு அங்க₃ங்களில் அங்க₃ந்யாஸததையும் செய்து, த்₃வயமந்திரத்திலுள்ள இருபததைந்து அக்ஷரங்களை (1) தலை, (2) நெற்றி, (3) (4) இருகண்கள, (5) (6) இருமூக்குகள், (7) (8) இருகாதுகள், (9) வாய், (10) (11) இருபு₄ஜங்கள், (12) மார்பு, (13) (14) இருஸ்தனங்கள், (15) கொப்பூழ், (16) முதுகு, (17) இடுப்பின் முன்ப₄ாக₃ம, (18) (19) இடுபபின் இருபககங்கள், (20) (21) இருதுடைகள், (22) (23) இருமுழங்கால்கள், (24) (25) இரு பாத₃ங்கள் ஆகிய இருபத்தைந்து இடங்களிலும் முறையே ந்யாஸம் செய்யவேண்டும.

पञ्चोपनिषदां न्यासं तन्मन्त्रैरुपविन्यसेत्।
परे व्योम्नि स्थितं देवं श्रीभूमिभ्यां च नीलया॥ १०६ ॥

तत्रावाह्य परं व्योम सविमानं समण्टपम्।
पीठञ्च नागपर्यङ्कं तत्रासीनं श्रिया सह॥ १०७॥
चतुर्भुजं सुन्दराङ्ग शङ्खचक्रगदाधरम्।
वामाङ्कस्थश्रियोपेतं अर्चयेदच्युतं बुधः॥ १०८॥
आवाह्य मुद्रया सम्यगासनञ्च निवेदयेत्।

பஞ்சோபநிஷத்3ாம் ந்யாஸம் தந்மந்த்ரைருபவிந்யஸேத்।
பரே வ்யோம்நி ஸ்தி2தம் தே3வம் ஸ்ரீபூ4மிப்4யாஞ்ச நீளயா॥ 106.
தத்ராவாஹ்ய பரம் வ்யோம ஸவிமாநம் ஸமண்டபம்।
பீட2ஞ்ச நாக3பர்யங்கம் தத்ராஸீநம் ஶ்ரியா ஸஹ॥ 107.
சதுர்பு4ஜம் ஸுந்த3ராங்க3ம் ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ரம்।
வாமாங்கஸ்த2ஶ்ரியோபேதமர்ச்சயேத3ச்யுதம் பு3த4:॥ 108.
ஆவாஹ்ய முத்3ரயா ஸம்யகா3ஸநஞ்ச நிவேத3யேத்।

பஞ்சோபநிஷந் மந்திரங்களால் பஞ்சோபநிஷத்துக்களுடைய ந்யாஸத்தை எம்பெருமானுடைய திருமேனியிற் செய்து, பரமபத3த்தில் ஸ்ரீ பூ4மிநீளாதே3விகளோடு கூடியிருப்பவனாய், ஒளிவிஞ்சிநிற்பவனாய், திருவனந்தாழ்வான மேல் வீற்றிருக்கும ஸ்ரீமந்நாராயணனே, திருவனந்தாழ்வான், தி3வ்யஸிம்ஹாஸனம, திருமாமணிமண்டபம், தி3வ்ய விமானம், பரமபத3ம் இவைகளோடு கூடியவனாக அத திருமேனியில ஆவாஹனம செய்து, நான்கு திருக்கைகள், திருவாழி, திருச்சங்கு, கௌமோத3கீ என்ற க3தை3 ஆகிய தி3வ்யாயுத4ங்கள், அழகிய தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹம இவைகளை உடையவனாய், இடதுமடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை உடையவனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராத4னம் செய்யவேண்டும. அப்போது முதலில் முத்3ரையினால் ஆவாஹனம செய்து, பின்பு ஆஸனம ஸமர்ப்பிக்கவேணும. (பரமேஷ்டி2, புருஷன், விஶ்வம, நிவ்ருத்தம, ஸர்வம் என்னும் பஞ்சோபனிஷத்துக்கள் எனப்படும் அப்ராக்ருதமான ஐந்து ஶக்திகளின் மந்திரங்களையும், ஆவாஹிநீ, ஸ்தா2பிநீ, ஸந்நித4ாபிநீ, சக்ரமுத்3ரை,

ஶங்க₂முத்₃ரை முதலான முத்₃ரைகளைப்பற்றியும் ஆக₃மம் வல்லவர்வாய்க்கேட்டே உணரவேண்டும.)

अर्चयित्वा गुरून् सर्वान् पीठस्योत्तरपार्श्वतः ॥ १०९ ॥
हरिमभ्यर्चयेत् पश्चादर्घ्यपाद्यादिभिर्नरः ।

அர்ச்சயித்வா கு₃ரூந் ஸர்வாந் பீட₂ஸ்யோத்தரபார்ஶ்வத: ॥ 109.
ஹரிமப்₄யர்ச்சயேத் பஶ்சாத₃ர்க்₄யபாத்₃யாதி₃பி₄ர் நர: ।

திவ்யஸிம்ஹாஸனத்திற்கு இடதுபுறத்தில் பூர்வாசார்யர்களுக்கு ஆஸனம ஸமர்பபித்துத திருவாராத₄னம் செய்து, பினபு அர்க்₄யம் பாத₃யம் முதலியவைகளினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதி₄க்ககடவன.

स्ववामे पूरयेत् कुम्भं गन्धपुष्पयुताम्बुना ॥ ११० ॥
संपूर्य तस्य तोयेन लघुपात्राणि पञ्च च ।
एलाचन्दनकर्पूरकोष्ठान् पात्रेषु विन्यसेत् ॥ १११ ॥

ஸ்வவாமே பூரயேத கும்ப₄ம் க₃ந்த₄புஷ்பயுதாம்பு₃நா ॥ 110.
ஸம்பூர்ய தஸ்ய தோயேந லகு₄பாத்ராணி பஞ்ச ச ।
ஏலாசந்த₃நகர்ப்பூரகோஷ்ட₂ாந் பாத்ரேஷு விந்யஸேத் ॥ 111.

தனது இடதுபுறததில் பரிசுததமான தீர்த்தம் நிறைந்த கும்ப₄ததை வைதது, அதில் சந்த₃னம புஷ்பம் முதலான வாஸனை திரவியங்களைச்சேர்த்து, அந்தத் தீர்த்த₂ததினால் ஐந்து சிறிய வட்டில்களை நிறைதது, அவைகளில் ஏலக்காய், சந்தனம, பச்சைககர்ப்பூரம், கோஷ்ட₂ம் முதலான வாஸனை திரவியங்களைச சேர்க்கவேண்டும்.

अथवा तुलसीपत्रं दत्वा मन्त्रेण पूजयेत् ।
अर्घ्यं पाद्यं तथाऽऽचामं मन्त्रेणैव निवेदयेत् ॥ ११२ ॥

அத₂வா துளஸீபத்ரம் த₃த்வா மந்த்ரேண பூஜயேத் ।
அர்க்₄யம் பாத்₃யம் தத₂ாசாமம் மந்த்ரேணைவ நிவேத₃யேத் ॥ 112.

அந்த வாஸனை திரவியங்கள் இல்லாவிடில் துளஸி யிதழ்களைத் திருமந்திரத்தைச் சொல்லிச் சேர்த்து திருவாராத₄னம செய்யவேண்டும. அந்தத் தீர்த்த₂ததிஞல் அர்க₄யம், பாத்₃யம, ஆசமனம் ஆகியவைகளைத் திருமந்திரத்தைச் சொல்லி எமபெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிககவேண்டியது.

दद्यात् प्रत्युपचारं तु जलं पुष्पाञ्जलिं तथा ।

த₃த்₃யாத் ப்ரத்யுபசாரந்து ஜலம் புஷ்பாஞ்ஜலிம் தத₂ா ।

த₃ந்தத₄ாவனம் (பல் துலக்குதல்), ஸ்நாநம் முதலிய ஒவ்வொரு உபசாரத்தை எம்பெருமானுக்குச் செய்யும் போதும, அர்க்₄யபாத்₃ய ஆசமனங்களும, புஷ்பமும் ஸமர்ப்பித்து அஞ்ஜலி செய்யவேண்டும.

निवेश्य स्नानपीठेऽथ तैलाभ्यञ्जनपूर्वकम् ॥ ११३ ॥
स्नापयेन्मन्त्ररत्नेन सूक्तैर्विष्णुप्रकाशकैः ।
उद्वर्तनं चन्दनाद्यैः कृत्वा स्नाप्य शुभैर्जलैः ॥ ११४ ॥
दीपैर्नीराजयित्वा तु दद्यादाचमनोदकम् ।

நிவேஶ்ய ஸ்நாநபீடே₂ऽத₂ தைலாப்₄யஞ்ஜநபூர்வகம் ॥ 113.
ஸ்நாபயேந் மந்த்ரரத்நேந ஸூக்தைர் விஷ்ணுப்ரகாஶகை: ।
உத்₃வர்த்தநம் சந்த₃நாத்₃யை: க்ருத்வா ஸ்நாப்ய ஶுபை₄ர்ஜலை: ॥ 114
தீ₃பைர் நீராஜயித்வா து த₃த்₃யாத₃ாசமநோத₃கம் ।

பின்பு திருமஞ்சனவேதி₂கையில் எழுந்தருளப்பண்ணி, தைலக்காப்பு ஸமர்ப்பித்து, சந்த₃னம், நெல்லிக்காய் முதலானவற்ருல் திருமேனியை ஶோதி₄த்து, நறுமணம்மிக்க தீர்த்த₂ததிஞல், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய பெருமையைச் சொல்லும் புருஷஸூக்தம் முதலிய மந்த்ரங்களையும், த்₃வயத்தையும் அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு, திருமஞ்சனம் செய்து, கடைசியில் மங்களாரத்தியும், ஆசமனமும் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

वस्त्रं शुभतरं दत्वा तथैवाचमनीयकम् ॥ ११५ ॥
दत्वा चैवोपवीतञ्च मधुपर्केण पूजयेत् ।

வஸ்த்ரம் ஶுப₄தரம் த₃த்வா ததை₂வாசமநீயகம் ॥ 115.
த₃த்வா சைவோபவீதஞ்ச மது₄பர்க்கேண பூஜயேத் ।

அதற்குப்பின் மிக அழகான திருபபரியட்டம (வஸ்த்ரம்) ஸமர்ப்பித்து, ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பித்து, யஜ்ஞோபவீதம் ஸமர்ப்பிதது, மது₄பர்க்கம் கண்டருளபபணணவேண்டும்.

भूषणैरप्यलङ्कृत्य गन्धं दत्वा सुवासितम् ॥ ११६ ॥
सुरभीणि च पुष्पाणि माल्यानि विविधानि च ।
धूपं दीपञ्च नैवेद्यं ताम्बूलञ्च समर्पयेत् ॥ ११७ ॥

பூ₄ஷணைரப்யலங்க்ருத்ய க₃ந்த₄ம் த₃த்வா ஸுவாஸிதம் ॥ 116.
ஸுரபீ₄ணி ச புஷ்பாணி மால்யாநி விவித₄ாநி ச ।
தூ₄பம் தீ₃பஞ்ச நைவேத்₃யம் தாம்பூ₃லஞ்ச ஸமர்ப்பயேத் ॥ 117.

திருவாப₄ரணங்களால் அலங்கரிதது, பரிமளம சேர்ந்த சந்த₃னம் முதலானவை, நறுமணமமிகக பூககள, பலவிதமான பூமாலைகள், தூ₄பம், தீ₃பம, ஆகியவற்றை ஸமர்ப்பித்து, ப்ரஸாத₃ம், திருப்பணியாரம முதலிய நைவேத்₃யங்களையும், பழம, அடைக்காய் முதலியவைகளையும் அமுது செய்யப் பண்ணவேணடும்.

परिणीय नमस्कृत्य स्तुत्वा स्तुतिभिरेव च ।
दीपैर्नीराजनं कृत्वा सुमनोञ्जलिनार्चयेत् ॥ ११८ ॥

பரிணீய நமஸ்க்ருத்ய ஸ்துத்வா ஸ்துதிபி₄ரேவ ச ।
தீ₃பைர் நீராஜநம் க்ருத்வா ஸுமநோஞ்ஜலிநார்ச்சயேத் ॥ 118.

பின்பு ப்ரத₃க்ஷிணம் செய்து த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஜிதந்தே முதலிய துதிகளை (அர்த்த₂த்துடன்) அநுஸந்தி₄த்து, மங்க₃ளஹாரததி ஸமர்ப்பித்து, இரு கைகளிலும் புஷ்பங்களை எடுத்துத் திருவடிகளில் ஸமர்ப்பிககக்கடவன்.

सर्वान् कुर्वीतोपचारान् मन्त्ररत्नेन देशिकः।
श्रीमदष्टाक्षरेणापि संयगाराधनं हरेः॥ ११९॥

ஸர்வாந் குர்வீதோபசாராந் மந்த்ரரத்நேந தே₃ஶிக:।
ஶ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரேணாபி ஸம்யகா₃ராத₄நம் ஹரே:॥ 119.

எம்பெருமானது திருவாராத₄னததில, ஆராதி₄ப்பவன் திருமந்திர ததினுலாவது, த்₃வயத்தினுலாவது எலலா உப சாரங்களேயும ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன்.

एवं त्रिकालमर्चायां पूजयेत् विधिवद्धरिम्।
अर्चाया यद्यभावः स्यात् हृदये स्थण्डिलेऽपि वा॥ १२०॥
ार्चयेन्मनसा ध्यात्वा हरिं संयक् समाधिमान्।

ஏவம் த்ரிகாலமர்ச்சாயாம் பூஜயேத் விதி₄வத்₃த₄ரிம்।
அர்ச்சாயா யத்₃யபா₄வஸ் ஸ்யாத்₃த்₄ருத₃யே
ஸ்த₂ண்டி₃லேऽபி வா॥ 120.
அர்ச்சயேந் மநஸா த்₄யாத்வா ஹரிம் ஸம்யக் ஸமாதி₄மாந்।

இவவணணமாக, காலே, நடுப்பகல, மாலே ஆகிய முக்காலங்களிலுமஅர்ச்சாவிக₃ரஹததில ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஆராதி₄க்கக்கடவன். அர்ச்சாவிக₃ரஹமில்லாவிடில் மனத்தில் யோக₃முறைப்படி நன்கு தியானித்து அர்ச்சிககக கடவன். அல்லது, புல் முதலியவையற்ற தரையில திருமேனியை எழுதி அதில எம்பெருமானே தியானிதது அர்ச்சிக்கக்கடவன்.

अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा॥ १२१॥
अष्टाविंशतिकृत्वो वा मन्त्ररत्नमनुस्मरन्।

அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் வா ஶதமஷ்டோத்தரந்து வா॥ 121.
அஷ்டாவிம்ஶதிக்ருத்வோ வா மந்த்ரரத்நமநுஸ்மரந்।

திருவாராத₄னம செய்தபின் ஆயிரதெதட்டு முறை, அல்லது நூற்றெட்டு முறை, அல்லது இருபத்தெட்டு முறை த்₃வயமந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன.

த்₃வயமந்திரத்தின் பெருமை

द्वयात् परतरो मन्त्रो नास्ति सर्वप्रदो नृणाम् ॥ १२२ ॥
यस्योच्चारणमात्रेण सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ।
द्वयार्थरहितं विप्रं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ १२३ ॥

த்₃வயாத் பரதரோ மந்தரோ நாஸ்தி ஸர்வப்ரதே₃ா
ந்ருணும் ॥ 122.
யஸ்யோச்சாரணமாத்ரேண ஸர்வஸித்₃தி₄மவாப்நுயாத் ।
த்₃வயார்த்த₂ரஹிதம் விப்ரம் தூ₃ரத: பரிவர்ஜயேத் ॥ 123.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரகா₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
விஸ்த்ருத நித்யாராத₄நவர்ணநம் நாம ஷஷ்டோ₂ऽத்₄யாய: ॥

எல்லா விருப்பங்களையும் அளிக்கும் மந்திரமான த்₃வயத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மந்திரமில்லை. இதை அர்த்த₂ானுஸந்த₄ானமில்லாமல் உச்சரிப்பவனும எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். த்₃வயத்தை அர்தத₂த்துடன் அறியாத அந்தணனுடன் ஸஹவாஸம் செய்யாமல் தூ₃ரத்தில் விலகிச் செல்லவேண்டும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரகா₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் விரிவான நித்யதிருவாராத₄னத்தை வர்ணிப்பதாகிற ஆருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று

7-வது அத்தியாயம்

டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

नित्यं सायाह्नसमये डोलायां पूजयेद्धरिम् ।
चतुस्स्तम्भमयीं दिव्यां चतुर्दामविभूषिताम् ॥ १ ॥
दिव्यस्रग्वसनोपेतां शिबिकां परिकल्पयेत् ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

நித்யம் ஸாயாஹ்நஸமயே டோ₃லாயாம் பூஜயேத்₃த₄ரிம் ।
சதுஸ்ஸ்தம்ப₄மயீம் தி₃வ்யாம் சதுர்தா₃மவிபூ₄ஷிதாம் ॥ 1.
தி₃வ்யஸ்ரக்₃வஸநோபேதாம் ஶிபி₃காம் பரிகல்பயேத் ।

தினந்தோறும் மாலையில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஊஞ்சலில் எழுந்தருளச்செய்து உத்ஸவம் நடத்தவேண்டும். அதற்காக ஊஞ்சலை—நாலு புறத்திலும் நாலு கால்களை நிறுத்தி, பக்கங்களில் நாலு சங்கிலிகள் கட்டித் தொங்கவிட்டு, பொன், வெள்ளி, முத்து, ரத்தினம், புஷ்பம் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட மாலைகளால் அலங்கரித்து, உயர்ந்த வஸ்திரங்கள் விரித்து அழகியதாக அமைக்கவேண்டும்.

स्तम्भेषु चतुरो वेदान् समावाह्य प्रपूजयेत्॥ २॥
इतिहासपुराणानि वेदाङ्गानि तथा द्विजाः।
दामान्यावाहयेत्तस्यां शिबिकायां द्विजोत्तमाः॥ ३॥
तदधस्तात् वैनतेयं नागराजमथोपरि।
पादेषु चतुरो मन्त्रान् सावित्रीं तु ध्वजे तथा॥ ४॥
प्रणवञ्च पताकायां छत्रेषु व्याहृतीस्तथा।
तोरणेषु सुरान् सर्वान् व्यजनेषु तथैव च॥ ५॥
इत्येवं वाङ्मयीं विद्यां डोलायां पूजयेत् शुभाम्।
लक्ष्म्या सह शयानं वै तस्यां देवं प्रपूजयेत्॥ ६॥

ஸ்தம்பே₄ஷு சதுரோ வேத₃ாந் ஸமாவாஹ்ய ப்ரபூஜயேத் ॥ 2.
இதிஹாஸபுராணாநி வேத₃ாங்க₃ாநி தத₂ா த்₃விஜா: ।
த₃ாமாந்யாவாஹயேத் தஸ்யாம் ஶிபி₃காயாம் த்₃விஜோத்தமா: ॥ 3.
தத₃த₄ஸ்தாத் வைநதேயம் நாக₃ராஜமதே₂ாபரி ।
பாதே₃ஷு சதுரோ மந்த்ராந் ஸாவித்ரீந்து த்₄வஜே தத₂ா ॥ 4.
ப்ரணவஞ்ச பதாகாயாம் ச₂த்ரேஷு வ்யாஹ்ருதீஸ்தத₂ா ।
தோரணேஷு ஸுராந் ஸர்வாந் வ்யஜநேஷு ததை₂வ ச ॥ 5.
இத்யேவம் வாங்மயீம் வித்₃யாம் டே₃ாலாயாம் பூஜயேச்சு₂ப₄ாம் ।
லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஶயாநம் வை தஸ்யாம் தே₃வம் ப்ரபூஜயேத்॥ 6.

அந்த ஊஞ்சலில் நாலுபக்கங்களில் நாலுவேத₃ங்களையும், இதிஹாஸபுராணங்களையும், ஶீக்ஷை முதலான

வேத₃ாங்க₃ங்களையும் நான்கு சங்கிலிகளிலும் ஆவாஹனம் செய்து, ஊஞ்சலுக்குக் கீழ் க₃ருட₃னையும், அதற்குமேல திருவநந்தாழவானையும், நாலுகால்களில விஷ்ணுஷட₃க்ஷரீ, த்₃வாத₃ஶாக்ஷரீ, அஷ்டாக்ஷரீ, த்₃வயம் எனும் நாலு மந்திரங்களையும், கொடிக்கம்பத்தில க₃ாயத்ரீமந்திரத்தையும், கொடிச்சீலையில் ப்ரணவத்தையும, குடைகளில் பூ₄ர்பு₄வஸ் ஸுவ: முதலான ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளையும், தோரணங்களி லும், சாமரம் திருவாலவட்டங்களிலும எல்லா தே₃வர்களை யும ஆவாஹனம்செய்து, மங்க₃ளகரமாய் வித்₃யைக்கு அபி₄ மானியான தே₃வதையை இவ்வண்ணமாக ஊஞ்சலில ஆராதி₄த்து, அந்த ஊஞ்சலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியுடன ஶய னித்துக்கொணடிருக்கும் நாராயணனை ஆராதி₄க்கக்கடவன.

गन्धैः पुष्पैश्च विविधैः फलैर्भक्ष्यैः सपायसैः।
धूपैर्दीपैश्च तांबूलैः यथाशक्ति च पूजयेत्॥७॥

க₃ந்தை₄: புஷ்பைஶ்ச விவிதை₄: ப₂லைர் ப₄க்ஷ்யைஸ் ஸபாயஸை:|
தூ₄பைர் தீ₃பைஶ்ச தாம்பூ₃லைர் யத₂ாஶக்தி ச பூஜயேத்॥ 7.

ஊஞ்சலில எமபெருமானை எழுந்தருளச் செய்தபின், பலவித₄மான க₃ந்த₄ம, புஷ்பம, தூ₄பம், தீ₃பம, திருப்பணி யாரம, பாயஸம், பழம், தாம்பூ₃லம ஆகியவற்றை இயன்ற வரையில் ஸமர்ப்பித்து எமபெருமானை ஆராதி₄க்கவேண்டும.

चामरैः तालवृन्ताद्यैः गीतवादित्रनर्तनैः।
पूजां कृत्वा यथाशक्ति पश्चात् डोलां प्रडोलयेत्॥८॥

சாமரைஸ் தாலவ்ருந்தாத்₃யைர் கீ₃தவாதி₃த்ரநர்த்தநை: |
பூஜாம் க்ருத்வா யத₂ாஶக்தி பஶ்சாட்₃டோ₃லாம்
ப்ரடோ₃லயேத்॥ 8.

சாமரம், திருவாலவட்டங்களை வீசியும், கா₃னம் செய்தும், வீணை முதலானவற்றை வாசிப்பித்தும், நாட்டியம் முதலானவற்றை நடத்திவைத்தும் எம்பெருமானுக்கு இயன்ற வரையில் ஆராத₄னம்செய்து, பிறகு ஊஞ்சலை ஆட்டவேணடியது.

वेदैश्चतुर्भिः प्रथमं वेदाङ्गैस्तदनन्तरम् ।
सूक्तैश्च ब्राह्मणस्पत्यैः पुराणैर्वैष्णवैः शुभैः ॥ ९ ॥
गापयित्वा प्रबन्धैश्च शनैर्डोलां च डोलयेत् ।
श्रियं स्वलङ्कृतां तत्रारोप्य डोलां विशेषतः ॥ १० ॥

வேதை₃ஶ்சதுர்பி₄: ப்ரத₂மம் வேதா₃ங்கை₃ஸ்-தத₃நந்தரம் ।
ஸூக்தைஶ்ச ப்₃ராஹ்மணஸ்பத்யை: புராணைர் வைஷ்ணவைஶ்ஶுபை₄: ॥ 9.
கா₃பயித்வா ப்ரப₃ந்தை₄ஶ்ச ஶனைர் டோ₃லாஞ்ச டோ₃லயேத் ।
ஶ்ரியம் ஸ்வலங்க்ருதாம் தத்ராரோப்ய டோ₃லாம் விஶேஷத: ॥10.

ஊஞ்சலாட்டும்போது, முதலில் நாலு வேத₃ங்களையும், பிறகு வேதா₃ங்க₃ங்களையும், ப்₃ரஹ்மணஸ்பதிஸூக்தங்களையும், ஸாத்விகமான வைஷ்ணவபுராணங்களையும், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களையும் கா₃னம் செய்வித்து, மெள்ள மெள்ள ஊஞ்சலை ஆட்டவேண்டும். ஊஞ்சலில் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை நன்கு அலங்கரித்துச் சிறப்பாக எழுந்தருளப் பண்ண வேண்டியது.

डोलामहोत्सवो नित्यं प्रतिमासमथापि वा ।
मासं संवत्सरं वा स्यात् निमित्तेषु विशेषतः ॥ ११ ॥

டோ₃லாமஹோத்ஸவோ நித்யம் ப்ரதிமாஸமதா₂பி வா ।
மாஸம் ஸம்வத்ஸரம் வா ஸ்யாந்நிமித்தேஷு விஶேஷத: ॥11.

ஊஞ்சல் உத்ஸவத்தை தினந்தோறும் செய்ய வேண்டும். இயலாவிடில் மாதம் ஒருமுறையாவது, வருஷம் ஒருமுறையாவது நடத்தவேண்டும். விஶேஷ காலங்களில் சிறப்பாகச் செய்யவேண்டும்.

अत्यन्ताभिमता डोला विष्णुदेवस्य शार्ङ्गिणः ।
आषाढादिचतुर्मासान् डोला स्यात् प्रतिवत्सरम् ॥ १२ ॥

அத்யந்தாபி₄மதா டோ₃லா விஷ்ணுதே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ।
ஆஷாடா₄தி₃சதுர்மாஸாந் டோ₃லா ஸ்யாத் ப்ரதிவத்ஸரம் ॥ 12.

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு ஊஞ்சல் உத்ஸவம் மிகவும் இனியது, ஆகையால் ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி ஆகிய நாலுமாஸங்களிலும் வருடந்தோறும் டோ₃லோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

निवेश्य शुभशय्यायां डोलायां विधिवत् बुधः।
ऋग्गानैः सामगानैश्च यजुःपाठैः प्रबन्धकैः ॥ १३ ॥
पुण्यैः मनोहरैः स्तोत्रैः डोलापूजां समाचरेत्।

நிவேஶ்ய ஶுப₄ஶய்யாயாம் டோ₃லாயாம் விதி₄வத் பு₃த₄:।
ருக்₃கா₃நைஸ் ஸாமகா₃நைஶ்ச யஜு:பாடை₂: ப்ரப₃ந்த₄கை:॥13.
புண்யைர் மநோஹரைஸ் ஸ்தோத்ரைர் டோ₃லாபூஜாம் ஸமாசரேத்।

டோ₃லோத்ஸவத்தின் பெருமையை அறிந்த புருஷன் மென்மைமிக்க படுக்கையை ஊஞ்சலில விரித்து, அதில் ஸ்ரீமந்நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி, ருக்₃யஜுஸ் ஸாமவேத₃பாராயண கா₃னங்களாலும், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களாலும், நெஞ்சிற்கினியவையாய், பவிதரமான துதிகளாலும் துதித்து ஊஞ்சலில் ஆராத₄னம் செய்யக்கடவன்.

दर्शनादेव डोलायां त्रयीनाथस्य शार्ङ्गिणः॥ १४ ॥
सर्वबन्धविनिर्मुक्ता नरा यान्ति परं पदम्।

த₃ர்ஶநாதே₃வ டோ₃லாயாம் த்ரயீநாத₂ஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண:॥ 14.
ஸர்வப₃ந்த₄விநிர்முக்தா நரா யாந்தி பரம் பத₃ம்।

வேதா₃ந்த விழுப்பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஊஞ்சலில் ஸேவிப்பதனாலேயே, மனிதர்கள் எல்லாப் பாபங்களும நீங்கப்பெற்றுப் பரமபத₃ததை அடைகிறார்கள்.

डोलायां दर्शनं विष्णोः महापातकनाशनम्॥ १५॥
हयमेधायुतात् पुण्यं सर्वकामफलप्रदम्।

டோ₃லாயாம் த₃ர்ஶநம் விஷ்ணோர் மஹாபாதகநாஶநம்॥ 15.
ஹயமேதா₄யுதாத் புண்யம் ஸர்வகாமப₂லப்ரத₃ம்।

எம்பெருமானை ஊஞ்சலில் ஸேவிப்பது மஹாபாதகங்களையும் அழிககவல்லது. பதினாயிரம் அ*ஶ்*வமேத₄ம செய்வதைக் காட்டிலும அதி₄கமான புண்யம அதனால் ஏற்படும். விரும்பும் எல்லாப பூ₂லன்களையும அது அளிக்கும்.

डोलामहोत्सवं कुर्यात् सकृद्वा यो द्विजोत्तमाः ॥ १६ ॥
कुलकोटिं समुद्धृत्य स गच्छेद्वैष्णवं पदम् ।

டோ₃லாமஹோத்ஸவம் குர்யாத் ஸக்ருத்₃வா யோ த்₃விஜோத்தமா: ॥ 16.
குலகோடிம் ஸமுத்₃த்₄ருத்ய ஸ க₃ச்சே₂த் வைஷ்ணவம் பத₃ம் ।

மஹர்ஷிகளே! எவனொருவன் ஒருமுறையாவது எம்பெருமானுக்கு டோ₃லோத்ஸவம் செய்கிறானோ, அவன் தன் குலத்தில் பிறந்த அனைவரையும் மோக்ஷத்தை அடையச்செய்து, தானும் விஷ்ணுவின் பரமபத₃மாகிற மோக்ஷத்தை அடைகிறான.

जन्मर्क्षे वासुदेवस्य राघवस्य विशेषतः ॥ १७ ॥
महोत्सवं प्रकुर्वीत डोलायां विनिवेश्य तौ ।

ஜந்மர்க்ஷே வாஸுதே₃வஸ்ய ராக₄வஸ்ய வி*ஶே*ஷத: ॥ 17.
மஹோத்ஸவம் ப்ரகுர்வீத டோ₃லாயாம் விநிவே*ஶ்*ய தௌ ।

சிறப்பாகக் கண்ணன் அவதரித்த ஸ்ரீ ஜயந்தியிலும், ராமன் அவதரித்த ஸ்ரீராமநவமியிலும அவர்களுக்குப் பெரிய விழாவாக டோ₃லோத்ஸவம செய்யவேண்டும்.

उत्सवे यो हरेः क्षेत्रे डोलां पश्यति भक्तिमान् ॥ १८ ॥
स महापातकैर्घोरैः मुच्यते नात्र संशयः ।

உத்ஸவே யோ ஹரே: க்ஷேத்ரே டோ₃லாம் ப*ஶ்*யதி ப₄க்திமாந் ॥ 18
ஸ மஹாபாதகைர் கோ₄ரைர் முச்யதே நாத்ர ஸம்*ஶ*ய: ।

ப₄க்தியுடையவனாய், எவனொருவன் ஸ்ரீரங்க₃ம் முதலிய தி₃வ்யதே₃*ஶ*ங்களுக்குச்சென்று டோ₃லோத்ஸவம ஸேவிக்

கிருனே, அவனுடைய எல்லாக்கொடிய வல்வினைகளும் அழியும; இதில ஐயமில்லை.

सर्वान् कामानवाप्नोति पदं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १९ ॥

ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி பத₃ம் ப்ராப்நோத்யஸம்ஶயம் ॥ 19.

டோ₃ாலோத்ஸவத்தை ஸேவித்தவன எல்லா விருப்பங் களையுமபெற்று, பரமபத₃த்தை அடைகிருன் என்பதில ஐயமில்லை.

यत्र यत्र स्थिता डोला देवस्य परमात्मनः ।
तत्र देवगणाः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरोगमाः ॥ २० ॥
गायन्ति सामगानेन विमानस्थाश्च भक्तितः ।

யத்ர யத்ர ஸ்தி₂தா டோ₃லா தே₃வஸ்ய பரமாத்மந: ।
தத்ர தே₃வக₃ணாஸ் ஸர்வே ப்₃ரஹ்மருத்₃ரபுரோக₃மா: ॥ 20.
கா₃யந்தி ஸாமகா₃நேந விமாநஸ்தா₂ஶ்ச ப₄க்தித: ।

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு டோ₃ாலோத்ஸவம் நடக்கும் இடங்களிலெல்லாம, பிரமன், உருத்திரன் முதலான தே₃வர்கள் அனைவரும் விமானங்களில் ஏறிவந்து ஸாம கா₃னமபண்ணி எமபெருமானை ப₄க்தியோடு துதிக்கிருர்கள்.

यस्तु पश्येत् शुभां डोलां हरेर्नारायणस्य हि ॥ २१ ॥
स स्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः ।

யஸ்து பஶ்யேச்சு₂ப₄ாம் டோ₃லாம் ஹரேர் நாராயணஸ்ய ஹி ॥ 21.
ஸ ஸ்நாதஸ் ஸர்வதீர்த்தே₂ஷு ஸர்வயஜ்ஞேஷு தீ₃க்ஷித: ।

ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய டோ₃ாலோத்ஸவத்தை ஸேவிப் பவன், எல்லாப் புண்யதீர்த்த₂ங்களிலும் நீராடியவனுகவும், எல்லா யாக₃ங்களையும், செயதவனுகவும் ஆகிருன். (அவற்றின் ப₂லனை அடைவான் என்று கருத்து).

गवामयुतदानस्य फलं प्राप्नोति च ध्रुवम् ॥ २२ ॥
सर्वपापविमुक्तोऽन्ते विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ।

க₃வாமயுதத₃ாநஸ்ய ப₂லமாப்நோதி ச த்₄ருவம் || 22.
ஸர்வபாபவிமுக்தோऽந்தே விஷ்ணுஸாயுஜ்யமாப்நுயாத் |

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம் நாம ஸப்தமோऽத்₄யாய: ||

டோ₃லோத்ஸவம் ஸேவித்தவன் பதினுயிரம் பசுக்களை த₃ானம்செய்த ப₂லனை அடைவான். அவனுடைய எல்லாப் பாபங்களும் தொலையும்; மரணமாம்போது விஷ்ணுவின் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான் என்பது நிஶ்சயம்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம
ஶாஸ்த்ரத்தில் டோ₃லோத்ஸவ வர்ணநம் எனும்
ஏழாம் அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது

8-வது அத்தியாயம்

நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

अथ नैमित्तिकं वक्ष्ये विष्णोराराधनक्रमम् ।
यदुक्तं ऋषिभिः पूर्वं तद्ब्रवीमि विधानतः ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பராஶர உவாச—

அத₂ நைமித்திகம் வக்ஷ்யே விஷ்ணோராராத₄நக்ரமம் |
யது₃க்தம் ருஷிபி₄: பூர்வம் தத் ப்₃ரவீமி வித₄ாநத: || 1.

ரிஷிகளே! எம்பெருமானுக்கு தினந்தோறும் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டிய முறையை ஆறும் அத்தியாயத்தில் விரிவாகச்சொன்னேன். தினந்தோறும் செய்யத்தக்க டோ₃லோத்ஸவத்தையும் ஏழாம் அத்தியாயத்தில் சொன்னேன். இனி, விஶேஷ தி₃னங்களிற் செய்யவேண்டிய நைமித்திகமான திருவாராத₄னக்ரமத்தை முறைப்படி இவ்வததியாயத்தில் சொல்லப்போகிறேன். இவ்விஷயத்தை வஸிஷ்ட₂ர் முதலிய ரிஷிகளும் முன்னமே உபதே₃ஶித்திருககிருர்கள்.

த்₃வாத₃ஶியில் ஆராத₄னம்

उपोष्यैकादशीं संयक् द्वादश्यामरुणोदये।
धात्रीस्नानं नरः कृत्वा पूजयेत् मधुसूदनम्॥ २॥

உபோஷ்யைகாத₃ஶீம் ஸம்யக் த்₃வாத₃ஶ்யாமருணோத₃யே ।
தா₄த்ரீஸ்நாநம் நர: க்ருத்வா பூஜயேந்மது₄ஸூத₃நம் ॥ 2.

ஏகாத₃ஶியன்று ஒன்றும் உண்ணமல் உபவாஸமிருந்து, த்₃வாத₃ஶியன்றைக்கு விடியற்காலத்தில் தலைக்கு நெலலிக்காய தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம்செய்து, பின்பு எமபெருமானுககுத திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும்.

कोमलैः तुलसीपत्रैः हृद्यमञ्जरिसंयुतैः।
अर्चयेत् मन्त्ररत्नेन त्वष्टोत्तरशतं हरिम्॥ ३॥

கோமலைஸ் துளஸீபத்ரைர் ஹ்ருத்₃யமஞ்ஜரிஸம்யுதை: ।
அர்ச்சயேந்மந்த்ரரத்நேந த்வஷ்டோத்தரஶதம் ஹரிம் ॥ 3.

அந்தத் திருவாராத₄னத்தில், அழகிய கதிர்களோடு கூடிய மென்மை மிகக திருத்துழாயிதழ்களைக்கொண்டு த்₃வயமந்திரத்திஞல் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நூற்றெட்டு முறை அர்ச்சனம் செய்யவேண்டும்

मध्वाज्यगुडसंयुक्तं पायसान्नं समर्पयेत्।
तेनैव जुहुयादग्नौ मन्त्रेणैव तु भक्तिमान्॥ ४॥

மத்₄வாஜ்யகு₃ட₃ஸம்யுக்தம் பாயஸாந்நம் ஸமர்ப்பயேத் ।
தேநைவ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ மந்த்ரேணைவ து ப₄க்திமாந் ॥ 4.

பின்பு, தேன, பால், வெண்ணெய் சேர்த்துச்செய்த திருக்கண்ணமுதை அமுதுசெய்யப்பண்ணி, அந்த ப்ரஸாத₃த்தைக்கொண்டே த்₃வயமந்திரத்தைச் சொல்லி, ப₄கதியுடன் தன் ஶக்திக்குத் தக்கவாறு அக்₃னியில் ஹோமம செய்யவேண்டும.

वैष्णवान् भोजयेत् पूर्वं स्वयं भुञ्जीत वै ततः ।
पुराणश्रवणं कृत्वा यावदस्तमयं रवेः ॥ ५ ॥
रात्रौ महोत्सवं कुर्यात् गीतवादित्रनिःस्वनैः ।
सद्यः प्रसन्नो भगवान् प्रीणाति पुरुषोत्तमः ॥ ६ ॥
तथा न तुष्यति श्रीशः यज्ञदानव्रतादिभिः ।
द्वादशीपूजनादन्यत् विष्णोः प्रीतिकरं न तु ॥ ७ ॥

வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேத் பூர்வம் ஸ்வயம் பு₄ஞ்ஜீத வை தத: ।
புராணஶ்ரவணம் க்ருத்வா யாவத₃ஸ்தமயம் ரவே: ॥ 5.
ராத்ரௌ மஹோத்ஸவம் குர்யாத் கீ₃தவாதி₃த்ரநிஸ்ஸ்வநை: ।
ஸத்₃ய: ப்ரஸந்நோ ப₄க₃வாந் ப்ரீணாதி புருஷோத்தம: ॥ 6.
தத₂ா ந துஷ்யதி ஶ்ரீஶோ யஜ்ஞதா₃நவ்ரதாதி₃பி₄: ।
த்₃வாத₃ஶீபூஜநாத₃ந்யத் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் ந து ॥ 7.

பின்பு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து, அந்த ஶேஷத்தைத் தான் பு₄ஜிக்கக்கடவன்; அதற்குப்பின், ஸூர்யாஸ்தமனம் வரையில் உறங்காமல் புராணக்கதைகளைக் கேட்டிருந்து, அன்றிரவு வீணை, மத்தளம் முதலான வாத்₃யங்களை முழக்கி, கீ₃தத்துடன் எமபெருமானுக்குப் பெரிய உத்ஸவம செய்யக்கடவன். இப்படி செய்தால், அப்பெருமான் மிகவிரைவில் அவனுக்கு அருளபுரிவான். யஜ்ஞம், தா₃னம, வ்ரதம் முதலான எதைச் செய்தாலும் த்₃வாத₃ஶீ திருவாராத₄னத்தினளவு உகபபடையமாட்டான் ஸ்ரிய:பதி.

நரஸிம்ஹாராத₄னம்

तुलसीपूजनाच्चैव तथा भागवतार्चनात् ।
मन्दवारेऽथ सायाह्ने नरकेसरिपूजनात् ॥ ८ ॥
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति निश्चितम् ।

துளஸீபூஜநாச்சைவ தத₂ா ப₄ாக₃வதார்ச்சநாத் ।
மந்த₃வாரேऽத₂ ஸாயாஹ்நே நரகேஸரிபூஜநாத் ॥ 8.
அஶ்வமேத₄ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₂லம் ப்ராப்நோதி நிஶ்சிதம் ।

திருத்துழாயைப் பூஜிப்பதாலும், ப₄ாக₃வதர்களை அர்ச்சிபபதாலும், ந்ருஸிமஹ சதுர்த₃ஶியில், குறிப்பாக சனிககிழமையோடு கூடிய அத்தினத்தில் மாலைவேளையில் ஸ்ரீந்ருஸிமஹனுககுத திருவாராத₄னம் செய்வதாலும் ஆயிரம அஶ்வமேத₄ங்களின் ப₂லனை அடைவான் என்பதில் ஐயமிலலை.

த₄னுர்மாஸ திருவாராத₄னம்

कोदण्डस्थे रवौ नित्यं प्रत्यूषे स्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥
तत्रार्चयेत् जगन्नाथं धूपदीपनिवेदनैः ।
अर्चयित्वाच्युतं भक्त्या न भूयो जन्मभाग्भवेत् ॥ १० ॥

கோத₃ண்ட₃ஸ்தே₂ ரவௌ நித்யம் ப்ரத்யூஷே ஸ்நாநமாசரேத் ॥ 9.
தத்ரார்ச்சயேஜ்ஜக₃ந்நாத₂ம் தூ₄பதீ₃பநிவேத₃நை: ।
அர்ச்சயித்வாச்யுதம் ப₄க்த்யா ந பூ₄யோ ஜந்மப₄ாக்₃ ப₄வேத் ॥ 10.

ஸூர்யன த₄நுஸ்ஸில் உதி₃க்கும் மார்கழியில் விடியற் காலையில எழுந்து நீராடி ஜக₃ந்நாத₂னுக்கு ப₄க்தியுடன தூ₄பம், தீ₃பம் முதலானவை ஸமர்ப்பித்து, தளிகை கண்டருளப்பண்ணி, தினந்தோறும் திருவாராத₄னம் செய் பவன் மறுபடி பிறப்படையமாட்டான்.

மாசிபங்குனி திருவாராத₄னங்கள்

नद्यां स्नात्वा विधानेन तपोमास्यरुणोदये ।
पूजयेन्माधवीपुष्पैः अपूपादि निवेदयेत् ॥ ११ ॥
अर्चयित्वा विधानेन सर्वान् कामान् समश्नुते ।
तपस्ये चोदिते भानौ स्नात्वा नद्यां विधानतः ॥ १२ ॥
माधवीकुसुमैः नित्यमर्चयेन्माधवं बुधः ।
कृसरं गुडमुद्गान्नं शर्कराढ्यं निवेदयेत् ॥ १३ ॥
तिलैश्च मधुसंयुक्तैः जुहुयात् पौरुषेण हि ।
परितुष्येत् जगन्नाथः श्रिया सह जनार्दनः ॥ १४ ॥

நத்₃யாம் ஸ்நாத்வா வித₄நேந தபோமாஸ்யருணோதே₃யே ।
பூஜயேந்மாத₄வீபுஷ்பைரபூபாதி₃ நிவேத₃யேத் ॥ 11.
அர்ச்சயித்வா வித₄நேந ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுதே ।
தபஸ்யே சோதி₃தே ப₄நெள ஸ்நாத்வா நத்₃யாம்
வித₄நத: ॥ 12.
மாத₄வீகுஸுமைர்நித்ய மர்ச்சயேந்மாத₄வம் பு₃த₄: ।
க்ருஸரம் கு₃ட₃முத்₃க₃ந்நம் ஶர்க்கராட்₄யம் நிவேத₃யேத் ॥ 13.
திலைஶ்ச மது₄ஸம்யுக்தைர் ஜுஹுயாத் பௌருஷேண ஹி ।
பரிதுஷ்யேஜ்ஜக₃ந்நாத₂ஶ் ஶ்ரியா ஸஹ ஜநார்த்த₃ந: ॥ 14.

மாசி மாதத்தில் விடிவதற்குமுன்னுல நதி₃யில முறைப்படி நீராடி, குருக்கத்திப் பூக்களினுல் எம்பெருமானை அர்ச்சித்து, அப்பம் முதலானவற்றை அமுதுசெய்வித்துத திருவாராத₄னம் செய்வதனமூலம எல்லா விருப்பங்களையும அடைகிறுன். பங்குனி மாதத்தில் விடிந்தபின் நதி₃யில முறைப்படி நீராடி, அறிவாளியாயிருப்பவன குருக்கத்திப் பூக்களைக்கொண்டு தினந்தோறும மாத₄வனுக்குத் திருவாரா த₄னம செயயக்கடவன். எள்ளுருண்டை, சாககரைப் பொங்கல் முதலான ப்ரஸாத₃ங்களை அமுதுசெயவிதது, தேன்கலந்த எள்ளினுல் புருஷஸூக்தத்தைககொண்டு ஹோமம செய்யக்கடவன். இத்திருவாராத₄னததால ஸ்ரீ தே₃வியோடு கூடிய எம்பெருமான் உகப்படைவான்.

ஸ்ரீராமநவமியுத்ஸவம்

मासि चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्याञ्च पुनर्वसौ ।
तस्यां जातो जगन्नाथः काकुत्स्थो रावणं द्विषन् ॥ १५ ॥
तस्यामुपोष्य विधिवत् स्नात्वा संपूजयेत् हरिम् ।
रामं कमलपत्राक्षं कौसल्यानन्दवर्धनम् ॥ १६ ॥
नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैश्च पूजाजागरणादिभिः ।
जपैर्होमैश्च दानैश्च तत्र कुर्वीत मङ्गलम् ॥ १७ ॥

மாஸி சைத்ரே ஶுக்லபக்ஷே நவம்யாஞ்ச புநர்வஸௌ ।
தஸ்யாம் ஜாதோ ஜக₃ந்நாத₂: காகுத்ஸ்தோ₂ ராவணம்
த்₃விஷந் ॥ 15.

தஸ்யாமுபோஷ்ய விதி₄வத் ஸ்நாத்வா ஸம்பூஜயேத்₃த₄ரிம் ।
ராமம கமலபத்ராக்ஷம் கௌஸல்யாநந்த₃வர்த்த₄நம் ॥ 16.
நைவேத்₃யைர் ப₄க்ஷ்யபே₄ாஜ்யைஶ்ச பூஜாஜாக₃ரணாதி₃பி₄: ।
ஜபைர் ஹோமைஶ்ச தா₃நைஶ்ச தத்ர குர்வீத மங்க₃ளம் ॥ 17.

சித்திரை மாஸம் ஶுக்லபக்ஷம் நவமியோடு கூடிய புனர்வஸு நட்சத்திரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ராவணனை அழிப்பதற்காக ககுத்ஸ்த₂வம்ஶத்தில் ஸ்ரீராமனாய் அவதரித்தான். அன்று உபவாஸமிருந்து, முறைப்படி நீராடி எம்பெருமானுக்குத் திருவாராத₄னம செய்யவேண்டும். திருப்பணியாரங்கள், ப்ரஸாத₃ங்கள முதலான நைவேத்₃யங்களை அமுதுசெய்வித்துத் திருவாராத₄னம செய்து, இரவு விழித்திருந்து, ஜபஹோமதா₃னங்களைச்செய்து ஸ்ரீராமனுக்கு உத்ஸவம நடத்தவேண்டும.

त्रिवासरं प्रकुर्वीत जपहोमार्चनादिकम् ।
पूर्णे महोत्सवे रम्ये कुर्वीतावभृथं शुभम् ॥ १८ ॥
वैष्णवान् भोजयेच्छक्त्या दक्षिणादिभिरर्चयेत् ।

த்ரிவாஸரம் ப்ரகுர்வீத ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃கம் ।
பூர்ணே மஹோத்ஸவே ரம்யே குர்வீதாவப்₄ருத₂ம் ஶுப₄ம் ॥ 18.
வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேச்ச₂க்த்யா த₃க்ஷிணாதி₃பி₄ரர்ச்சயேத் ।

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்ரீ ராமநவமியுத்ஸவத்தை மூன்றுநாள் நடத்தி, அழகான உத்ஸவம நிறைவடைந்தபின்பு, ஶுப₄மாக அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம செய்யவேணடும். இயன்றவரையில வைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். த₃க்ஷிணை முதலானவற்றைக கொடுத்து உபசரிகக வேணடும.

ஸ்ரீஜயந்தியுத்ஸவம்

नभोमासे नभस्ये च कृष्णाष्टम्यां तथैव च ॥ १९ ॥
ब्रह्मर्क्षसंयुता पुण्या सा जयन्तीति कीर्तिता ।
उपोष्य तस्यां देवेशः पूज्यो जागरणादिभिः ॥ २० ॥

गुडार्द्रकं च कृसरं अपूपादि निवेदयेत् ।
प्रातः कुर्यादवभृथं होमं कुर्वीत वैष्णवम् ।। २१ ।।
वैष्णवान् भोजयेच्छक्त्या दक्षिणाभिः प्रतोषयेत् ।
विष्णुश्चालङ्कृतं भक्त्या डोलायां विनिवेशयेत् ।। २२ ।।

நபே₄மாஸே நப₄ஸ்யே ச க்ருஷ்ணஷ்டம்யாம் ததை₂வ ச ।। 19.
ப்₃ரஹ்மர்க்ஷஸம்யுதா புண்யா ஸா ஜயந்தீதி கீர்த்திதா ।
உபோஷ்ய தஸ்யாம் தே₃வேஶ: பூஜ்யோ ஜாக₃ரணாதி₃பி₄: ।। 20.
கு₃டா₃ர்த்₃ரகம் ச க்ருஸரமபூபாதி₃ நிவேத₃யேத் ।
ப்ராத: குர்யாத₃வப்₄ருத₂ம் ஹோமம் குர்வீத வைஷ்ணவம் ।। 21.
வைஷ்ணவாந் பே₄ாஜயேச்ச₂க்த்யா த₃க்ஷிணாபி₄: ப்ரதோஷயேத் ।
விஷ்ணும் சாலங்க்ருதம் ப₄க்த்யா டோ₃லாயாம்
விநிவேஶயேத் ।। 22.

ஆவணி மாதத்திலாவது, (சாந்த₃ரமான ரீதியில) புரட்டாசி மாதத்திலாவது (ஸூர்யன் ஸிம்ஹராஶியில் ஸஞ்சரிக்கும்போது) க்ருஷ்ணஷ்டமியும் ரோஹிணியும கூடிய நாள் ஸ்ரீ ஜயந்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்று உபவாஸமிருந்து, இரவு விழித்திருந்து, சுக்கு வெல்லம், எள்ளுருண்டை, அப்பம் முதலானவற்றை எமபெருமானுக்கு அமுதுசெய்விக்கவேணடும. விடிந்தபின அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம்செய்து, விஷ்ணுமந்திரங்களால ஹோமம் செய்து, இயன்றவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு அமுது செய்வித்து த₃க்ஷிணைகளை அளித்து உகப்பிக்கவேண்டும். மாலைவேளையில கண்ணனை அலங்கரித்து ஊஞ்சலில் எழுந் தருளப்பண்ணி ப₄க்தியுடன் உத்ஸவம செய்யக்கடவன.

வாமநஜயந்தியுத்ஸவம்

द्वादश्यां वैष्णवर्क्षे तु नभस्ये स्नानमाचरेत् ।
नद्यां तीर्थे तटाके वा पूजयेत् विधिवद्धरिम् ।। २३ ।।
वामनं पूजयेत् शक्त्या दध्यन्नं च निवेदयेत् ।
तेनैव जुहुयादग्नौ वैष्णवान् भोजयेत् ततः ।। २४ ।।

த்₃வாத₃ஶ்யாம் வைஷ்ணவர்க்ஷே து நப₄ஸ்யே ஸ்நாநமாசரேத் ।
நத்₃யாம் தீர்த்தே₂ தடாகே வா பூஜயேத் விதி₄வத்₃த₄ரிம் ॥ 23.
வாமநம் பூஜயேச்ச₂க்த்யா த₃த்₄யந்நம் ச நிவேத₃யேத் ।
தேநைவ ஜுஹுயாத₃க்₃நௌ வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ததः ॥ 24.

புரட்டாசி மாதத்தில் ஶுக்லபக்ஷத்தில் திருவோண நக்ஷத்ரத்தோடுகூடிய ஶுக்லத்₃வாத₃ஶி வாமனன் அவதரித்த வாமனஜயந்திதி₃னம். அன்று ஆற்றில் அல்லது புண்யதீர்த்த₂த்தில் நீராடி, வாமனனுக்கு முறைப்படி திருவாராத₄னம் செய்து, இயன்றவரையில் த₃த்₄யன்னத்தை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும். அந்த ப்ரஸாத₃த்தைக் கொண்டே அக்₃னியில் ஹோமம்செய்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்விக்கவேண்டும்.

வராஹஜயந்தியுத்ஸவம்

द्वादश्यां कृष्णपक्षे तु तपोमसि विधानतः ।
क्रोडरूपं हरिं संयक् पूजयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ २५ ॥
तत्राप्यवभृथं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् बुधः ।
जपहोमादिकं तत्र ह्यनन्तफलदं विदुः ॥ २६ ॥

த்₃வாத₃ஶ்யாம் க்ருஷ்ணபக்ஷே து தபோமாஸி வித₄ாநத: ।
க்ரோட₃ரூபம் ஹரிம் ஸம்யக் பூஜயேத் புருஷோத்தமம் ॥ 25.
தத்ராப்யவப்₄ருத₂ம் க்ருத்வா ப்₃ராஹ்மணாந் போ₄ஜயேத் பு₃த₄: ।
ஜபஹோமாதி₃கம் தத்ர ஹ்யநந்தப₂லத₃ம் விது₃: ॥ 26.

மாசிமாஸ க்ருஷ்ணபக்ஷத்₃வாத₃ஶியன்று ஸ்ரீவராஹப் பெருமாள் அவதரித்த வராஹஜயந்தியாகும். அறிவாளியாயிருப்பவன் அன்று வராஹப்பெருமாளை நன்கு ஆராதி₄த்து, அவப்₄ருத₂ஸ்நாநம் செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீ₃யாராத₄னம் செய்யவேண்டும். அன்று செய்யும் ஜபம் ஹோமம் தா₃னம் முதலிய எதுவும் அளவற்ற ப₂லனை அளிக்கும்.

வைஶாக₂பூர்ணமியுத்ஸவம்

वैशाख्यां पौर्णमास्यां तु प्रभाते विमले सति।
धात्रीस्नानं नरः कृत्वा कृतकृत्यो भवेत् ततः॥ २७॥
रक्तैः सरोरुहैः देवं अर्चयेन्मधुसूदनम्।
दध्यन्नं पायसं स्फीतं हृद्यैश्चूतफलैः सह॥ २८॥
निवेद्य वैष्णवान् भक्त्या भोजयेत् प्रयतो द्विजः।
साहस्रवार्षिकीं पूजां लभते नात्र संशयः॥ २९॥

வைஶாக்₂யாம் பௌர்ணமாஸ்யாந்து ப்ரபா₄தே விமலே ஸதி ।
தா₄த்ரீஸ்நாநம் நர: க்ருத்வா க்ருதக்ருத்யோ ப₄வேத் தத: ॥ 27.
ரக்தைஸ் ஸரோருஹைர் தே₃வமர்ச்சயேந்மது₄ஸூத₃நம் ।
த₃த்₄யந்நம் பாயஸம் ஸ்பீ₂தம் ஹ்ருத்₃யைஶ்சூதப₂லைஸ்-
ஸஹ || 28.
நிவேத்₃ய வைஷ்ணவாந் ப₄க்த்யா போ₄ஜயேத் ப்ரயதோ
த்₃விஜ: ।
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீம் பூஜாம் லப₄தே நாத்ர ஸம்ஶய: || 29.

அந்தணனவன் வைகாசி மாதத்தில் பௌர்ணமியில் தெளிந்த விடியற்காலை வேளையில ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக நெல்லிக்காய் ஸ்நாநம்செய்து, செந்தாமரைப் பூககளால் மது₄ஸூத₃னனை ஆராதி₄ககவேண்டும. மிகுதியான த₃த்₄யந்நததையும, பாயஸத்தையும, இனிய மாம்பழங்களோடு கூட எமபெருமானுக்கு நிவேத₃னம செய்து, ப₄க்தியோடும், நியமத்தோடும் வைஷ்ணவர்களுககு அமுதுசெய்விகக வேண்டியது. இதனுல் ஆயிரம வருஷம் ஆராத₄னம செய்த பயனை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஶயநோத்தா₂ன ஏகாத₃ஶி உத்ஸவங்கள்

शयने बोधने चैव बृहदुत्सवमाचरेत्।

ஶயநே போ₃த₄நே சைவ ப்₃ருஹது₃த்ஸவமாசரேத் ।

ஆடி-மீ ஶுக்ல ஏகாத₃ஶியான ஶயந ஏகாத₃ஶி யன்றும், கார்த்திகை மாதம் ஶுக்ல ஏகாத₃ஶியான உத்தா₂ந ஏகாத₃ஶியன்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குப் பெரிய உத்ஸவம் செய்யக்கடவன்.

प्रत्यब्दं प्रतिमासं वा प्रतिपक्षमथापि वा ॥ ३० ॥
उत्सवं विधिना कुर्यात् पुरराष्ट्रादिवृद्धये ॥

ப்ரத்யப்₃த₃ம் ப்ரதிமாஸம் வா ப்ரதிபக்ஷமத₂ாபி வா ॥ 30.
உத்ஸவம் விதி₄நா குர்யாத் புரராஷ்ட்ராதி₃வ்ருத்₃த₄யே ॥

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம் நாம அஷ்டமோऽத்₄யாய: ॥

வருஷந்தோறுமோ, மாதந்தோறுமோ, பக்ஷந்தோறுமோ முறைப்படி எமபெருமானுக்கு உதஸவம் செய்வதால் நாடும் நகரமும் செழிப்படையும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் நைமித்திகோத்ஸவ வர்ணநம் என்கிற எட்டாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

9-வது அத்தியாயம்

மஹோத்ஸவ வர்ணநம்

श्रीपराशर उवाच—

महोत्सवविधिं वक्ष्ये वासुदेवस्य शार्ङ्गिणः ।
नवरात्रं सप्तरात्रं पञ्चरात्रमथापि वा ॥ १ ॥
त्रिरात्रं वा प्रकुर्वीत यथाशक्ति द्विजोत्तमाः ।

ஸ்ரீ பராஶர உவாச—

மஹோத்ஸவவிதி₄ம் வக்ஷ்யே வாஸுதே₃வஸ்ய ஶார்ங்கி₃ண: ।
நவராத்ரம் ஸப்தராத்ரம் பஞ்சராத்ரமத₂ாபி வா ॥ 1.
த்ரிராத்ரம் வா ப்ரகுர்வீத யத₂ாஶக்தி த்₃விஜோத்தமா: ।

ஸ்ரீபராஶரமஹர்ஷி கூறினர்:—அந்தணர் தலைவர்களே! ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டிய முறையைக் கூறுகிறேன் கேளுங்கள். ஒன்பது, அல்லது ஏழு, அல்லது ஐந்து, அல்லது மூன்று நாளாவது தன் ஶக்திகுத் தக்கபடி மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும்.

आदौ शुभेऽह्नि कर्तव्यमङ्कुरार्पणमादरात् ॥ २ ॥
स्वर्णराजतताम्रादिपालिकासु प्रकल्पयेत् ।
स्वस्तिवाचनपूर्वं तु शरावेष्वव्रणेषु वा ॥ ३ ॥

ஆதௌ₃ ஶுபே₄ऽஹ்நி கர்த்தவ்யமங்குரார்ப்பணமாத₃ராத் || 2.
ஸ்வர்ணராஜததாம்ராதி₃பாலிகாஸு ப்ரகல்பயேத் ।
ஸ்வஸ்திவாசநபூர்வம் து ஶராவேஷ்வவ்ரணேஷு வா || 3.

உத்ஸவததிற்கு முதல்நாள் நல்ல லக்₃னத்தில், (ஶக்திக்குத் தக்கபடி) பொன் அல்லது வெளளி அலலது செமபு அலலது மண்ணாலான பாலிகையிலாவது, பிள வில்லாத மடககிலாவது மண் நிறைதது, ஸவஸ்திவாசந மந்திரத்தைச் சொல்லி, அதில் அங்குரார்ப்பணம (நவ த₄ான்யங்களைக கலந்து தெளித்தல) எனப்படும் திருமுளை யுதஸவத்தைச் செய்யவேண்டும்.

प्रातः स्नात्वा विधानेन पूजयेदच्युतं बुधः ।
गन्धैः पुष्पैश्च धूपाद्यैः नैवेद्यैर्विविधैरपि ॥ ४ ॥
प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैः पुष्पाणि सुरभीणि च ।
प्रदद्यात् केशवाद्यैश्च नामभिः प्रणवान्वितैः ॥ ५ ॥
मन्त्रद्वयेन पुष्पाणि दद्यादष्टोत्तरं शतम् ।
ऋत्विजो वरयेत् पश्चात् पञ्चकालपरायणान् ॥ ६ ॥
विप्रान् द्वादशसंख्याकान् व्यापकार्थविदः सुधीः ।
चत्वारश्चतुरो वेदान् तथा सूक्तचतुष्टयम् ॥ ७ ॥
चतुर्मन्त्रांश्च चत्वारो जपेयुः क्रमशो द्विजाः ।

ப்ராதஸ் ஸ்நாத்வா வித₄ாநேந பூஜயேத₃ச்யுதம் பு₃த₄: ।
க₃ந்தை₄: புஷ்பைஶ்ச தூ₄பாத்₃யைர் நைவேத்₃யைர் விவிதை₄ரபி || 4.
ப்ரத்ய்ருசம் வைஷ்ணவைஸ் ஸூக்தை: புஷ்பாணி ஸுரபீ₄ணி ச ।
ப்ரத₃த்₃யாத கேஶவாத்₃யைஶ்ச நாமபி₄: ப்ரணவாந்விதை: || 5.
மந்த்ரத்₃வயேந புஷ்பாணி த₃த்₃யாத₃ஷ்டோத்தரம் ஶதம் ।
ருத்விஜோ வரயேத் பஶ்சாத் பஞ்சகாலபராயணாந் || 6.

விப்ராந் த்₃வாத₃ஶஸங்க்₂யாகாந் வ்யாபகார்த்த₂வித₃ஸ்ஸுதீ₄: ।
சத்வாரஶ் சதுரோ வேத₃ாந் தத₂ா ஸூக்தசதுஷ்டயம் ॥ 7.
சதுர்மந்த்ராம்ஶ்ச சத்வாரோ ஜபேயு: க்ரமஶோ த்₃விஜா: ।

முதல்நாள் உத்ஸவத்தன்று விடியற்காலையில் முறைப்படி ஸ்நானம் செயது, எம்பெருமான் திருமுன்பே சென்று சந்த₃னம், புஷ்பம், தூ₄பம் (புகை), தீ₃பம் முதலான உபசாரங்களை ஸமர்ப்பித்து, பலவித₄மான ப்ரஸாத₃ங்களையும் அமுதுசெய்வித்து, புருஷஸூகதம முதலான விஷ்ணுவைப் பற்றிய ஸூகதங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தோடும், கேஶவன் முதலான பன்னிரு நாமங்களோடும் ப்ரணவத்தைச் சேர்த்து ஓதி, நறுமணம் மிகக பூக்களால் அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். பிறகு த்₃வயமந்திரததிஞல் நூற்றெட்டு முறை அர்ச்சனை செய்யவேண்டும. பிறகு, (திருவஷ்டாக்ஷரம், திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரி, விஷ்ணுஷட₃க்ஷரி என்னும்) வ்யாபகமந்திரஙகளின பொருளையறிந்தவர்களான பஞ்சகாலபராயணர் (இருமுப்பொழுதேத்தும் தொண்டர்) பனனிருவரை வரிக்கவேண்டும். அவர்களில் நால்வர் நான்கு வேத₃ங்களையும், நால்வர் புருஷ நாராயண விஷ்ணு ஸ்ரீஸூக்தங்கள் நாலேயும, எஞ்சிய நாலவர் (முற்கூறிய மூன்று வ்யாபகமந்திரங்கள் த்₃வயம ஆகிய) நாலு மந்திரங்களையும ஜபிக்கவேண்டும.

होममण्टपमासाद्य जुहुयात् पायसं ततः ॥ ८ ॥
मध्वाज्यगुडसंयुक्तमग्नौ लक्षणसंयुते ।
प्रत्यृचं वैष्णवैः सूक्तैः प्रणवाद्यैरतन्द्रितः ॥ ९ ॥
तथा श्रीभूप्रकाशाभ्यां मन्त्राभ्यां च पृथक् पृथक् ।
चतुर्भिर्वैष्णवैर्मन्त्रैः अष्टोत्तरशतं पृथक् ॥ १० ॥
वैष्णव्या चैव गायत्र्या हुत्वा शेषं समाचरेत् ।

ஹோமமண்டபமாஸாத்₃ய ஜுஹுயாத் பாயஸம் தத: ॥ 8.
மத்₄வாஜ்யகு₃ட₃ஸம்யுக்தமக்₃நௌ லக்ஷணஸம்யுதே ।

ப்ரத்ய்ருசம் வைஷ்ணவைஸ் ஸூக்தை:
ப்ரணவாத்₃யைரதந்த்₃ரித: ॥ 9.
தத₂ா ஶ்ரீபூ₄ப்ரகாஶாப்₄யாம் மந்த்ராப்₄யாம் ச
ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ।
சதுர்ப்பி₄ர் வைஷ்ணவைர் மந்த்ரைரஷ்டோத்தரஶதம்
ப்ருத₂க் ॥ 10.
வைஷ்ணவ்யா சைவ கா₃யத்ர்யா ஹுத்வா ஶேஷம் ஸமாசரேத் ।

பிறகு யாகஶாலைக்கு வந்து, தேன், நெய், வெல்லம் கலந்த பாலினற்செய்த பாயஸத்தை—முறைப்படி பரதிஷ்டை₂செய்யப்பட்ட ஹோமாக்₃னியில், புருஷ நாராயண விஷ்ணு ஶ்ரீ பூ₄மி ஸூக்தங்களில ஒவ்வொரு மந்திரங்களோடும ப்ரணவத்தைச் சேர்தது ஒவ்வொரு முறையும், முற்கூறிய வ்யாபகமந்திரங்கள, த்₃வயம் ஆகிய நாலுமந்திரங்களால தனிததனியே நூற்றெட்டு முறையும, விஷ்ணு கா₃யத்ரியாலும (ப்ரணவம் முன்னுக) ஹோமம் செய்து, அதன்பின் பாலிகையைப் பூஜிப்பது முதலிய கார்யங்களைச் செய்யவேண்டும.

ततः स्यन्दनमासाद्य चतुर्भिस्तोरणैर्युतम् ॥ ११ ॥
छत्रध्वजपताकाद्यैः सर्वतः समलङ्कृतम् ।
हयैर्लक्षणसंयुक्तैः सर्वदामविभूषितैः ॥ १२ ॥
स्वलङ्कृतैः समायुक्तं नानारत्नविभूषितम् ।
तस्मिन् शुभासने रम्ये मृदुश्लक्ष्णपरिच्छदे ॥ १३ ॥
निवेश्य देवमर्घ्याद्यैरुपचारैः समर्चयेत् ।

ததஸ் ஸ்யந்த₃நமாஸாத்₃ய சதுர்பி₄ஸ் தோரணைர்யுதம் ॥ 11.
ச₂த்ரத்₄வஜபதாகாத்₃யைஸ் ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம் ।
ஹயைர் லக்ஷணஸம்யுக்தைஸ் ஸர்வதா₃மவிபூ₄ஷிதை: ॥ 12.
ஸ்வலங்க்ருதைஸ் ஸமாயுக்தம் நாநாரத்நவிபூ₄ஷிதம் ।
தஸ்மிந் ஶுபா₄ஸநே ரம்யே ம்ருது₃ஶ்லக்ஷ்ணபரிச்ச₂தே₃ ॥ 13.
நிவேஶ்ய தே₃வமர்க்₄யாத்₃யைருபசாரைஸ் ஸமர்ச்சயேத் ।

பிறகு, நான்கு தோரணவாசல்களிட்டும், குடை கொடி, கொடித்துணி முதலியவைகளைக கட்டியும், புஷ்பம் முதலானவற்ருலும் எல்லா இடத்திலும் அலங்க ரிககப்பெற்றதும், கடிவாளம், சேணம, மாலை முதலிய வற்ருல அலங்கரிக்கபபெற்றவையும், உயர்ந்த ஜாதி லக்ஷணங்கள் உடையவையும, நனகு அலங்கரிக்கப் பெற்றவையுமான குதிரைகளோடு கூடியதும, பலவித₄ மான ரத்னங்களால இழைக்கப்பெற்றதுமான திருதேரின் மேல், அழகிய மங்க₃ளமான ஆஸனத்தில், மென்மையும் வழவழப்புமுடைய விரிப்பை விரித்து அதில் ஸ்ரீமந் நாராயணனை எழுந்தருளப்பண்ணி, 'அர்க₄யம், பாத்₃யம் முதலான உபசாரங்களினுல ஆராதி₄க்கவேணடும.

अङ्के देवीं समभ्यर्च्य पुरतः पतगेश्वरम् ॥ १४ ॥
पृष्ठतो नागराजानं पूजयेच्छक्तिसंयुतम् ।
परितः शङ्खचक्रादिहेतीरभ्यर्चयेत् ततः ॥ १५ ॥

அங்கே தே₃வீம் ஸமப்₄யர்ச்ய புரத: பதகே₃ஶ்வரம் || 14.
ப்ருஷ்ட்ட₂தோ நாக₃ராஜாநம் பூஜயேச்ச₂க்திஸம்யுதம் |
பரிதஶ் ஶங்க₂சக்ராதி₃ ஹேதீரப்₄யர்ச்சயேத் தத: || 15.

பினபு, அந்த எம்பெருமானுடைய மடியில் பெரிய பிராட்டியாரையும, முன்புறம் க₃ருட₃னையும், பின்புறம் ஶகதியுடைய திருவனந்தாழ்வானையும், சுற்றிலும ஶங்க₂ம் சகரம முதலிய தி₃வயாயுத₄ஙகளையும ஆராதி₄க்கவேண்டும்.

चण्डादिकांस्तोरणेषु ध्वजेषु कुमुदादिकान् ।
रथचक्रेषु वेदांश्च तदङ्गानि च कूबरे ॥ १६ ॥
सेतिहासपुराणानि सर्वतः परिपूजयेत् ।
चामरेषु च छन्दांसि विमलाद्यष्टशक्तिभिः ॥ १७ ॥
हयेषु चतुरो मन्त्रान् दारुकं चैव यन्तरि ।
विमले चातपत्रे च चन्द्रसूर्यौ समर्चयेत् ॥ १८ ॥

सर्वयोक्त्रेषु वेदांश्च सावित्रीं दर्पणे तथा।
एवं स्यन्दनमभ्यर्च्य तस्मिन् देवं समर्चयेत्॥१९॥

சண்ட₃ாதி₃காம்ஸ்தோரணேஷு த்₄வஜேஷு குமுத₃ாதி₃காந் ।
ரத₂சக்ரேஷு வேத₃ாம்ஶ்ச தத₃ங்க₃ாநி ச கூப₃ரே ॥ 16.
ஸேதிஹாஸபுராணாநி ஸர்வத: பரிபூஜயேத் ।
சாமரேஷு ச ச₂ந்த₃ாம்ஸி விமலாத்₃யஷ்டஶக்திபி₄: ॥ 17.
ஹயேஷு சதுரோ மந்த்ராந் த₃ாருகம் சைவ யந்தரி ।
விமலே சாதபத்ரே ச சந்த்₃ரஸூர்யௌ ஸமர்ச்சயேத் ॥ 18.
ஸர்வயோக்த்ரேஷு வேத₃ாம்ஶ்ச ஸாவித்ரீம் த₃ர்ப்பணே தத₂ா ।
ஏவம் ஸ்யந்த₃நமப்₄யர்ச்ய தஸ்மிந் தே₃வம் ஸமர்ச்சயேத் ॥ 19.

அத்திருத்தேரில், நான்கு தோரணவாசல்களிலும் சண்ட₃ன் முதலிய எட்டு த்₃வாரபாலகர்களையும், கொடிகளில் குமுத₃ன் முதலிய க₃ணாதி₄பர்களையும், நானகு சக்ரங்களில் நாலு வேதங்களையும, ஏர்க்காலில் ஶீக்ஷை முதலிய வேத₃ாங்க₃ங்களையும, சுற்றிலும் இதிஹாஸ புராணங்களையும, சாமரங்களில் க₃ாயத்ரீ முதலிய ச₂ந்த₃ஸ்ஸுக்களையும், விமலை முதலான சாமரமேந்திய எட்டு ஸ்த்ரீரூபநித்யஸூரிகளையும, குதிரைகளில் திருவஷ்டாக்ஷரம், த்₃வாத₃ஶாக்ஷரி, ஷட₃க்ஷரி, த்₃வயம் எனும நாலு மந்திரங்களையும், ஸாரதி₂யிடம (க்ருஷ்ணஸாரதி₂யான) த₃ாருகனையும, பரிஶுத்₃த₄மான குடையில் சந்த்₃ரஸூர்யர்களையும, கடிவாளங்களில வேத₃ங்களையும, கண்ணடியில் க₃ாயத்ரீமந்திரத்தையும் ஆவாஹநம்செய்து, அவைகளுக்கு ஆராத₄னம் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப்பின் எம்பெருமானைத் தேரில் எழுந்தருளப்பண்ணித் திருவாராத₄னம் ஸமர்ப்பிகக வேண்டும.

ऋत्विग्गणश्चतुर्वेदान् प्रपठन् परितो व्रजेत्।
वाद्यघोषं नृत्तगीते पुरतः कारयेत्तथा॥२०॥
पुण्यस्तोत्रैर्मनोरम्यैः वन्दिभिः परिकीर्तये.।

सर्वतः पुरमार्गेषु शोधनं सेचनं जलैः ॥ २१ ॥
तोरणैश्च पताकाद्यैरलङ्कारं शुभावहैः ।

ருத்விக்₃க₃ணஶ் சதுர்வேத₃ாந் ப்ரபட₂ந் பரிதோ வ்ரஜேத் ।
வாத்₃யகே₄ாஷம் ந்ருத்தகீ₃தே புரத: காரயேத் தத₂ா ॥ 20.
புண்யஸ்தோத்ரைர் மநோரம்யைர் வந்தி₃பி₄: பரிகீர்த்தயேத் ।
ஸர்வத: புரமார்க்கே₃ஷு ஶோத₄நம் ஸேசநம் ஜலை: ॥ 21.
தோரணைஶ்ச பதாகாத்₃யைரலங்காரம் ஶுப₄ாவஹை: ।

திருத்தேரைச் சுற்றிலும் ருத்விக்குகள நாலுவேத₃ங்களையும் பாராயணம செய்துகொண்டு கூடப்போக வேண்டும. முன்புறம் வாத்₃யமுழககங்களும், நாட்டியம், பாட்டு முதலியவைவயும் நடக்கவேண்டும். ஸ்துதிபாட₂கர்களைகொண்டு நெஞ்சையீர்க்கும புண்யஸ்தோத்ரங்களை இசைக்கச் செய்யவேணடும். எல்லா வீதிகளையும் ஶுத்₃த₄ப்படுததி ஜலம தெளித்து, அழகிய தோரணங்களாலும், கொடிகள முதலானவறருலும் அலங்காரம் செய்யவேண்டும.

उत्सवे वासुदेवस्य वीथ्याः संमार्जने कृते ॥ २२ ॥
उच्छिष्टकेशभस्मास्थि स्पृष्ट्वा न स्नानमाचरेत् ।
उत्सवे वासुदेवस्य स्पृष्टास्पृष्टि न विद्यते ॥ २३ ॥
उत्सवे वासुदेवस्य यः स्नाति स्पर्शशङ्कया ।
स्वर्गस्थाः पितरस्तस्य पतन्ति नरके क्षणात् ॥ २४ ॥

உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய வீத்₂யாஸ் ஸம்மார்ஜநே க்ருதே ॥22.
உச்சி₂ஷ்டகேஶப₄ஸ்மாஸ்தி₂ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ந ஸ்நாநமாசரேத் ।
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டி ந வித்₃யதே ॥ 23.
உத்ஸவே வாஸுதே₃வஸ்ய ய: ஸ்நாதி ஸ்பர்ஶஶங்கயா ।
ஸ்வர்க்க₃ஸ்த₂ா: பிதரஸ் தஸ்ய பதந்தி நரகே க்ஷணாத் ॥ 24.

ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய உதஸவத்தில வீதியை ஶுத்₃த₄ம செயதபினபு—எச்சில், மயிர், சாம்பல், எலுமபு

முதலிய அஶுத்₃த₄ப்பொருள்களைத் தீண்டினாலும் ஸ்நாநம செய்யக்கூடாது. எம்பெருமானுடைய உத்ஸவத்தில தீண்டத்தகாதவைகளைத் தீண்டினால் ஏற்படும் தீட்டு கிடையாது. அவற்றைத தீண்டியதால் தீட்டு உண்டென நினைத்து எவனொருவன் ஸ்நாநம் செய்கிறானோ, அவனுடைய பித்ருககள் ஸவர்க்க₃த்திலிருந்தாலும உடனே நரகத்தில் வீழ்வர்.

उत्सवं वासुदेवस्य यो न सेवेत दुर्मतिः।
युगकोटिसहस्रं स पच्यते नरकाग्निना ॥ २५ ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन भक्त्या सेवेत वैष्णवः।

உத்ஸவம் வாஸுதே₃வஸ்ய யோ ந ஸேவேத து₃ர்மதி: ।
யுக₃கோடிஸஹஸ்ரம் ஸ ப்ச்யதே நரகாக்₃நிநா ॥ 25.
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ப₄க்த்யா ஸேவேத வைஷ்ணவ: ।

எமபெருமான் திருவீதியில் எழுந்தருளும்போது எவனொருவன அறிவுகேட்டினால் ஸேவிக்காமலிருக்கிறானோ, அவன் ஆயிரங்கோடி யுக₃ங்கள் நரகநெருப்பில் வெந்து கொண்டிருப்பான். ஆகையால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் மிக முயன்று ப₄க்தியுடன் எம்பெருமானை உத்ஸவத்தில் ஸேவிக்கக்கடவன.

हरिद्रादीन् सुगन्धांश्च प्रकिरन् कुसुमाक्षतान् ॥ २६ ॥
अलङ्कृतासु रम्यासु रथ्यासु विमलासु च।
वादित्रनर्तनैर्गानैः परिणीय जनार्दनम् ॥ २७ ॥
बहुभिर्गीतवादित्रैर्देवं रम्ये निवेशयेत्।
दीपैर्नीराजनं कृत्वा दद्यादर्घ्यादिपूजनम् ॥ २८ ॥

ஹரித்₃ராதீ₃ந் ஸுக₃ந்த₄ாம்ஶ்ச ப்ரகிரந் குஸுமாக்ஷதாந் ॥ 26.
அலங்க்ருதாஸு ரம்யாஸு ரத்₂யாஸு விமலாஸு ச ।
வாதி₃த்ரநர்த்தநைர் கா₃நை: பரிணீய ஜநார்த்த₃நம் ॥ 27.
ப₃ஹுபி₄ர் கீ₃தவாதி₃த்ரைர் தே₃வம் ரம்யே நிவேஶயேத் ।
தீ₃பைர் நீராஜநம் க்ருத்வா த₃த்₃யாத₃ர்க்₄யாதி₃பூஜநம் ॥ 28.

மஞ்சள்பொடி, புஷ்பம் முதலிய நறுமணம மிக்க பொருள்களையும, அக்ஷதை முதலிய மங்க₃ளகரமான பொருள்களையும, ஶுத்₃த₄மாகப பெருக்கி நீர்தெளித் திருக்கிற வீதிகளில அலங்காரமாக இறைத்து, அவ்வீதி களில் மங்க₃ளவாத்₃யம் அடித்து, நலல பாடல்களைப்பாடி, நாட்டியங்களை ஆடிக்கொண்டு வருபவர்கள் சூழ எம் பெருமானுக்குப் புறப்பாடு செய்விதது, பிறகு ஓர் மண்ட பத்தில் எழுந்தருளச்செய்து, மங்க₃ளவாத்₃யங்கள் முழக்கிப பாடல்கள் பாடி, மஙக₃ளஹாரத்தி ஸமர்பபித்துத் திருவந்திக காபபெடுத்து, அர்க₄யம் முதலானவை ஸமர்ப்பித்துத் திருவாராத₄னம் செய்யவேண்டும.

अभिषेकं ततः कुर्यात् गन्धतोयैश्च वासितैः।
संवेष्टय शुक्लवसनैः मधुपर्कं निवेदयेत् ॥ २९ ॥
शुभासने निवेश्याथ पूजयेदुपचारकैः।
नैवेद्यैर्विविधैर्भक्ष्यैः पानकैश्च सुशीतलैः ॥ ३० ॥
कर्पूरेण च ताम्बूलं दत्वाऽऽचामं निवेदयेत्।
आशिषो वाचनं कुर्यात् कुसुमाक्षतसञ्चयैः ॥ ३१ ॥
ऋत्विजां वेदपाठेन सामगानैः शुभाह्वयैः।
पश्चात्तु पुष्पपर्यङ्के शाययित्वा रमाजुषम् ॥ ३२ ॥
मङ्गलाशासनं कुर्यात् पुण्यस्तोत्रैर्मनोहरैः।
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा नमस्कृत्य जनार्दनम् ॥ ३३ ॥
वैष्णवान् भोजयेत् पश्चात् पायसान्नं सशर्करम्।

அபி₄ஷேகம் தத: குர்யாத் க₃ந்த₄தோயைஶ்ச வாஸிதை:।
ஸம்வேஷ்ட்ய ஶுக்லவஸநைர் மது₄பர்க்கம் நிவேத₃யேத் ॥ 29.
ஶுப₄ாஸநே நிவேஶ்யாத₂ பூஜயேது₃பசாரகை:।
நைவேத்₃யைர் விவிதை₄ர் ப₄க்ஷ்யை: பாநகைஶ்ச
ஸுஶீதலை: ॥ 30.

கர்ப்பூரேண ச தாம்பூ₃லம் த₃த்வாऽऽசாமம் நிவேத₃யேத் |
ஆஶிஷோ வாசநம் குர்யாத் குஸுமாக்ஷதஸஞ்சயை: || 31.
ருத்விஜாம் வேத₃பாடே₂ந ஸாமகா₃நைஶ் ஶுப₄ாஹ்வயை: |
பஶ்சாத்து புஷ்பபர்யங்கே ஶாயயித்வா ரமாஜுஷம் || 32.
மங்க₃ளாஶாஸநம் குர்யாத் புண்யஸ்தோத்ரைர் மநோஹரை: |
தத: ப்ரத₃க்ஷிணம் க்ருத்வா நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்த்த₃நம் || 33.
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் பஶ்சாத் பாயஸாந்நம்
ஸஶர்க்கரம் |

பிறகு பரிமளம் சேர்த்த சந்த₃நதீர்த்த₂த்தினால் திருமஞ்ஜனம செய்து, வெணபட்டுசசாததி, மது₄பர்க்கம் கணடருளப்பண்ணி, பிறகு வேறு ஸிம்ஹாஸனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, அர்க்₄யம முதலானவை ஸமர்பபித்து, பலவித₄மான ப்ரஸாத₃ங்களும், திருப்பணியாரங்களும், குளிர்ந்த பானகங்களும் அமுதுசெயயப்பண்ணி, பச்சைக் கர்ப்பூரம முதலிய வாஸனை திரவியங்களுடன கலந்த தாமபூ₃லம ஸமாப்பிதது, ஆசமனம் ஸமர்ப்பிக்கவேணடும். பின்பு ருத்விக்குகள், புஷ்பம் துளஸீ அக்ஷதைகளைக் கைகளிற்கொண்டு வேத₃பாராயணத்தாலும, ஸாமகா₃னங்களாலும், 'பலலாண்டு' 'போற்றி' 'மங்க₃ளம்' முதலான மங்க₃ளச் சொறகளைககொணடும மங்க₃ளாஶாஸநம செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பின் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப் பூமபள்ளியில பளளிகொள்ளச்செய்து, நெஞ்சையீர்க்கும் பரம பாவனமான துதிகளைச்சொல்லி மங்க₃ளாஶாஸநம் செய்ய வேண்டும். அதற்குப்பின் எமபெருமானை ப்ரத₃க்ஷிணம செய்து, த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப்பின் பாலும் சர்க்கரையும சேர்ந்த பரஸாத₃த்தினால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்யப் புண்ணிவைக்கவேண்டும்.

भक्तोत्सवं तथा रात्रौ कुर्वीत सुशुभावहम् ॥ ३४ ॥
एवं प्रतिदिनं कुर्यात् यावदीक्षासमापनम् ।
अन्ते चावभृथं कुर्यात् पुण्यतोये मनोहरे ॥ ३५ ॥

प्रपठेत् विष्णुसूक्तानि पावमानीर्विशेषतः ।
विशिष्टैर्वैष्णवैः सार्धं स्नातव्यं तत्र भक्तितः ॥ ३६ ॥
तर्पयित्वा पितॄन् देवान् सर्वान् कामान् समश्नुते ।
कोटिजन्मार्जितात् पापात् ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ॥ ३७ ॥
तत्र स्नात्वा विधानेन मुच्यते नात्र संशयः ।

ப₄க்தோத்ஸவம் தத₂ா ராத்ரௌ குர்வீத
ஸம்ப₄ாவஹம் ॥ 34.
ஏவம் ப்ரதிதி₃நம் குர்யாத் யாவத்₃தீ₃க்ஷாஸமாபநம் ।
அந்தே சாவப்₄ருத₂ம் குர்யாத் புண்யதோயே மநோஹரே ॥ 35.
ப்ரபடே₂த் விஷ்ணுஸூக்தாநி பாவமாநீர் விஶேஷத: ।
விஶிஷ்டைர் வைஷ்ணவைஸ் ஸார்த்த₄ம் ஸ்நாதவ்யம்
தத்ர ப₄க்தித: ॥ 36
தர்ப்பயித்வா பித்ரூந் தே₃வாந் ஸர்வாந் காமாந் ஸமஶ்நுதே ।
கோடிஜந்மார்ஜிதாத் பாபாத் ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாநதோபி வா ॥37.
தத்ர ஸ்நாத்வா வித₄ாநேந முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ।

இவவண்ணமாகவே (ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் முதலான) ப₄க்தர்களுக்கும் இரவில் மஹோத்ஸவம் செய்யவேண்டும். இவவண்ணமாக (முதலில் ஸங்கல்பித்த படி 3, 5, 7, 9 அல்லது 10 நாள்கள் வரையில்) தினந் தோறும் உத்ஸவம்செய்து, கடைசி நாளில் அழகியதாய பாவனமான நதி அல்லது குளத்தில் வைஷ்ணவ ஸூகதங்களை, பவமாநஸூகதம் ஆகியவற்றை ஓதி அவ ப்₄ருத₂ஸ்நாநம் (தீர்த்த₂வாரி) செய்வித்து, ப₄க்தியோடு அத்தீர்த்த₂த்தில் சிறந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளோடுகூடித் தான் ஸ்நாநம செய்யவேணடியது. அத்தீாத்த₂ததில தே₃வர்களுக்கும பித்ருக்களுக்கும் தர்பபணம்செய்தால எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். அதில ஸ்நாநம் செய்வதால், கோடி ஜந்மங்களில் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பாபங்கள் நீங்கிவிடும் என்பதில ஐயமில்லை.

ततः प्रवेश्यायतनं देवं तुलसिकासुमैः ॥ ३८ ॥
पूजयित्वा विधानेन वेदोपनिषदं पठेत् ।
वैष्णवान् भोजयेत् भक्त्या चाशिषो वाचनं चरेत् ॥ ३९ ॥

ததः ப்ரவேஶ்யாயதநம் தே₃வம் துளஸிகாஸுமை: ॥ 38.
பூஜயித்வா வித₄ாநேந வேதோ₃பநிஷத₃ம் படே₂த் ।
வைஷ்ணவாந் போ₄ஜயேத் ப₄க்த்யா சாஶிஷோ வாசநம்
சரேத் ॥ 39.

தீர்த்த₂வாரியானபின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணனை கோயிலுக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி, துளஸி, புஷ்பங்கள ஆகியவற்றால் அர்ச்சனைசெய்து வேத₃ங்களின் அந்தமான உபனிஷத்துக்களைப் பாராயணம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீ₃யாராத₄னம செயவித்து, அன்புடன் ஆசீர்வாத₃ம செய்விக்கவேண்டும.

एवं महोत्सवं कुर्यात् प्रतिमासं यथाविधि ।
प्रतिसंवत्सरं वापि निजशक्त्यनुसारतः ॥ ४० ॥

ஏவம் மஹோத்ஸவம் குர்யாத் ப்ரதிமாஸம் யத₂ாவிதி₄ ।
ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் வாபி நிஜஶக்த்யநுஸாரத: ॥ 40.

இத்தகைய மஹோத்ஸவத்தை மாதந்தோறும் முறைப்படி செய்யவேண்டும். (இயலாவிடில்) ஶக்திககுத் தக்கபடி வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது செயயவேண்டும்.

शयने बोधने विष्णोः वसन्तादौ विशेषतः ।
प्रत्यब्दमुत्सवं कुर्यात् शास्त्रमार्गेण वैष्णवः ॥ ४१ ॥

ஶயநே போ₃த₄நே விஷ்ணோர் வஸந்தாதௌ₃ விஶேஷத: ।
ப்ரத்யப்₃த₃முத்ஸவம் குர்யாச்ச₂ாஸ்த்ரமார்க்கே₃ண
வைஷ்ணவ: ॥ 41.

पञ्चरात्रविधानेन तथा वैखानसेन वा ।
स्मृत्युक्तेनाथवा कुर्यात् क्रियालोपं न कारयेत् ॥ ४२ ॥

பஞ்சராத்ரவித₄ாநேந தத₂ா வைக₂ாநஸேந வா ।
ஸ்ம்ருத்யுக்தேநாத₂வா குர்யாத் க்ரியாலோபம் ந காரயேத் ॥ 42.

பாஞ்சராதரம, அலலது வைக₂ாநஸம் என்னும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாக₃மங்களின படியோ, (வ்ருத்₃த₄ஹாரீதம், பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ாமஶாஸ்த்ரம முதலான) ஸ்ம்ருதிகளின்படியோ கீழ்சசொன்ன நிதயநைமிததிக மஹோத்ஸவங்களைச் செய்யவேண்டும. (எககாரணததாலும) விட்டு விடக்கூடாது.

एवं संपूजयेत् देवं यावज्जीवं द्विजोत्तमाः ! ।
नित्यनैमित्तिकोत्तेन यथाविध्युक्तमार्गतः ॥ ४३ ॥

ஏவம் ஸம்பூஜயேத் தே₃வம் யாவஜ்ஜீவம் த்₃விஜோத்தமா: ! ।
நித்யநைமித்திகோக்தேந யத₂ாவித்₄யுக்தமார்க்க₃த: ॥ 43.

அந்தணா தலைவர்களே ! (இந்த ஸ்மருதியில) நித்ய நைமித்திகோத்ஸவவிதி₄களில் சொன்ன முறைப்படி ஆயுளுள்ளவரையில ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு உத்ஸவம் செய்து ஆராதி₄க்கவேணடும்.

श्रौतस्मार्तागमोक्तानां कुर्याद्‌द्युत्तमाः क्रियाः ।
उपदिष्टं यथाज्ञानं तन्त्रं कुर्वीत शास्त्रतः ॥ ४४ ॥

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாக₃மோக்தாநாம் குர்யாத₃த்யுத்தமா:
உபதி₃ஷ்டம் யத₂ாஜ்ஞாநம் தந்த்ரம் குர்வீத [க்ரியா: ।
ஶாஸ்த்ரத: ॥ 44.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
விஷ்ணுமஹோத்ஸவவிதி₄ வர்ணநம் நாம நவமோऽத்₄யாய:॥

வேத₃ங்களிலும், மநு முதலான ஸ்ம்ருதிகளிலும ஸ்ரீவைஷ்ணவாக₃மங்களிலும் சொல்லப்பட்ட மிகச்சிறந்த கர்மங்களைச்செயது, அவைகளிற்சொன்ன ஜீவாத்ம பரமாதமஸ்வரூபங்களை அறிந்து, பரமாத்மாவிடம் அன்பு வைககவேணடும்.

ஸ்ரீ பராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்தரத்தில் விஷ்ணுமஹோத்ஸவவிதி₄ வர்ணநம் என்கிற ஒன்பதாவது அத்தியாயம் நிறைவுபெற்றது.

10-வது அத்தியாயம்

பா₄க₃வதாராத₄நவிதி₄

பா₄க₃வதாராத₄ந வைப₄வம்

श्रीपराशर उवाच—

तदीयाराधनं पुण्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तमाः! ।
यदन्वेषणमात्रेण सर्वबन्धाद्विमुच्यते ॥ १ ॥
नातः परतरं पुण्यं त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
सर्वकामप्रदं नृणामत्यन्तप्रीतिदं हरेः ॥ २ ॥
तस्मात् परतरं श्रेयो नास्ति सत्यं ब्रवीमि वः ।

ஸ்ரீபராஶர உவாச—

ததீ₃யாராத₄நம் புண்யம் வக்ஷ்யாமி முநிஸத்தமா: ।
யத₃ந்வேஷணமாத்ரேண ஸர்வப₃ந்த₄ாத் விமுச்யதே ॥ 1.
நாத: பரதரம் புண்யம் த்ரிஷு லோகேஷு வித்₃யதே ।
ஸர்வகாமப்ரத₃ம் ந்ருணமத்யந்தப்ரீதித₃ம் ஹரே: ॥ 2.
தஸ்மாத் பரதரம் ஶ்ரேயோ நாஸ்தி ஸத்யம் ப்₃ரவீமி வ: ।

ஸ்ரீபராஶரமஹர்ஷி கூறினார்:—முனிவர் தலைவர்களே! இனி, அச்சுதனடியார்களை ஆராதி₄ப்பதான பரமஹிதத்தைக் கூறுகிறேன். இத்ததீ₃யாராத₄னத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதாலேயே எல்லா ஸம்ஸாரப₃ந்த₄ங்களினின்றும் விடுதலையடைவான். மூவுலகிலும் இதைககாட்டிலும் பாவனமான செயல் வேறென்று இல்லை. இது மனிதர்களின் எல்லா விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும். எம்பெருமானுக்கும் இது மிகவும் உகப்பை விளைக்கும். ஆகையால் இத்ததீ₃யாராத₄னத்தைக் காட்டிலும் சேதனர்க்கு ஹிதமானது வேறொன்றுமில்லையென்று உங்களுக்கு ஶபத₂மிட்டுச் சொல்லுகிறேன்.

भक्तपूजनमाहात्म्यं शृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ ३ ॥
साहस्रवार्षिकी पूजा विष्णोर्भगवतो द्विजाः।
सकृद्भागवतार्चायाः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ ४ ॥
सकृत्संपूजनं तेषां मुक्तिदं पापिनामपि।

ப₄க்தபூஜநமாஹாத்ம்யம் ஶ்ருணுத்₄வம் முநிஸத்தமா: ॥ 3.
ஸாஹஸ்ரவார்ஷிகீ பூஜா விஷ்ணோர் ப₄க₃வதோ த்₃விஜா: ।
ஸக்ருத்₃ப₄ாக₃வதார்ச்சாயா: கலாம் நார்ஹதி ஷோட₃ஶீம் ॥ 4
ஸக்ருத் ஸம்பூஜநம் தேஷாம் முக்திதூ₃ம் பாபிநாமபி ।

மஹர்ஷிகளே! அநந்தனின் அடியார்களை ஆராதி₄ப்பதின் பெருமையைக் கேளுங்கள். அகி₂லஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானனை எம்பெருமானை ஆயிரம வருடம் ஆராதி₄ப்பதும, ஒருமுறை அவனடியார்களை ஆராதி₄ப்பதில பதினறில் ஒரு பஙகுககு ஈடாகாது. (ப₄ாக₃வதாராத₄னம் ப₄க₃வதா₃ராத₄னததைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்தது என்றபடி.) ஒருமுறை ப₄ாக₃வதர்களை ஆராதி₄ப்பது பாபிகளுக்கும் முக்தியளிததுவிடும்.

एवं भगवता विप्रा हरिणोक्तं श्रियै पुरा ॥ ५ ॥
तदीयपूजाहृष्टेन तद्वो वक्ष्यामि निश्चितम्।

ஏவம் ப₄க₃வதா விப்ரா ஹரிணோக்தம் ஶ்ரியை புரா ॥ 5.
ததீ₃யபூஜாஹ்ருஷ்டேந தத்₃வோ வக்ஷ்யாமி நிஶ்சிதம் ।

ததீ₃யாராத₄னத்தினல் உகந்த எம்பெருமானலேயே பெரியபிராட்டியார்ககு முன்னொருகால் பின்வருமாறு சொலலபபட்டது. இவ்வுறுதியான விஷயத்தை உங்களுக்குச் சொலலுகிறேன்.

मत्प्रणामाच्छतगुणं मद्भक्तस्य तु वन्दनम् ॥ ६ ॥
मन्नैवेद्याच्छतगुणं मद्भक्तस्य तु भोजनम्।

மத்ப்ரணாமாச்ச₂தகு₃ணம் மத்₃ப₄க்தஸ்ய து வந்த₃நம் ॥ 6.
மந்நைவேத்₃யாச்ச₂தகு₃ணம் மத்₃ப₄க்தஸ்ய து போ₄ஜநம் ।

"என்னை வணங்குவதைக் காட்டிலும் என் அனபனை வணங்குவது நூறு மடங்கு சிறந்தது. என்னை அமுது செய்விப்பதைக்காட்டிலும் என் அன்பனுக்கு உணவிடுவது நூறு மடங்கு சிறந்தது" (எனபது எமபெருமான் பிராட்டிக்குச் சொன்ன வாக்யம.)

यथा तुष्यति देवेशो महाभागवतार्चनात् ॥ ७ ॥
तथा न तुष्यति श्रीशो विधिवत्स्वार्चनादपि ।

யதா₂ துஷ்யதி தே₃வேஶோ மஹாபா₄க₃வதார்ச்சநாத் ॥ 7.
ததா₂ ந துஷ்யதி ஶ்ரீஶோ விதி₄வத் ஸ்வார்ச்சநாத₃பி ।

மஹாபா₄க₃வதனை ஆராதி₄ப்பதில் உகப்பதுபோல், தன்னை முறைப்படி ஆராதி₄ப்பதனாலும ஸ்ரீமந்நாராயணன் உகப்பதில்லை.

மஹாபா₄க₃வத வைப₄வம்

यान् पश्यन्ति महाभागाः कृपया पापिनोऽपि च ॥ ८ ॥
ते विशुद्धाः प्रयान्त्येव शाश्वतं भगवत्पदम् ।

யாந் பஶ்யந்தி மஹாபா₄கா₃: க்ருபயா பாபிநோऽபி ச ॥ 8.
தே விஶுத்₃தா₄: ப்ரயாந்த்யேவ ஶாஶ்வதம் ப₄க₃வத்பத₃ம் ।

மஹாபா₄க₃வதர்கள் எவர்களைக் கடாக்ஷிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பாபிகளாயினும், இவர்களுடைய கடாக்ஷத்தாலேயே பரிஶுத்₃தி₄யடைந்து, அழிவற்ற ஸ்ரீ வைகுண்ட₂ லோகத்தை அடைவார்கள்.

மஹாபா₄க₃வத லக்ஷணம்

अर्थपञ्चकतत्त्वज्ञाः पञ्चसंस्कारसंस्कृताः ॥ ९ ॥
आकारत्रयसंपन्ना महाभागवताः स्मृताः ।

(1) ப்ராப்யமான (அடையத்தக்க) ப்₃ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம், (2) அடைபவனுன ஜீவனின் ஸ்வரூபம், (3) அடைவதற்கான உபாயத்தின் ஸ்வரூபம், (4) அடைந்து பெரும் ப₂லனின் ஸ்வரூபம், (5) அடைவதற்குத் தடைகளின் ஸவரூபம என னும ஐந்து அ ர் த் த₂ ங் க ளி ன் உண்மையை அறிந்தவாசளாய, (1) தாபம் (சகராங்கனம்), (2) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரணம், (3) த₃ாஸ்யநாமம் ஏற்றல, (4) ரஹஸ்யதரயமந்தரோபதே₃ஶம, (5) திருவாராத₄னம் என்னும் ஐந்து ஸமஸகாரங்களால ஸமஸ்கரிக்கப்பெற்றவர்களாய், (1) அநந்யார்ஹஶேஷதவம (எம்பெருமான் தவிர வேறு எவர்க்கும் உரியவரல்லாதிருக்கை), (2) (அநந்ய ஶரணத்வம (அவனேத தவிர வேறு எதையும உபாயமாகக கொளளாதிருககை), (3) அநநயபே₄ாக₃யதவம் (அவனேத தவிர வேறு எதையும இனிதாகக கொள்ளாதிருக்கை) என்னும் மூன்று தன்மைகளும நிரமபப்பெற்றவர்கள் மஹாப₄ாக₃வதர்கள் எனபபடுகினறனர்.

மஹாப₄ாக₃வதர்களின் சிறப்பு

महाभागवता यत्र वसन्ति विमलाः शुभाः ॥ १० ॥
तत्स्थलं मङ्गलं प्रोक्तं यथा विष्णुपदं शुभम् ।

மஹாப₄ாக₃வதா யத்ர வஸந்தி விமலாஶ் ஶுப₄ா: ॥ 10.
தத் ஸ்த₂லம் மங்க₃ளம் ப்ரோக்தம் யதா₂ விஷ்ணுபத₃ம் ஶுப₄ம் ।

(காமம், கோபம் முதலிய) குற்றங்களில்லாதவராய், (ஶமம், த₃மம் முதலிய) நற்குணங்கள் நிரம்பப்பெற்றவர்களான மஹாப₄ாக₃வதர்கள் எங்கு வாழ்கிறர்களோ, அந்த இடம் மங்க₃ளமான ஸ்ரீ வைகுண்ட₂ம் (அல்லது எம்பெருமானின் திருவடிகள்) போலே மங்க₃ளமானதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தொண்டர் அடிப்பொடி மகிமை

यस्य मूर्ध्नि स्थितं यावत् वैष्णवाङ्घ्रिरजः शुभम् ॥ ११ ॥
गङ्गादिसर्वतीर्थानि तावत् तिष्ठन्त्यसंशयम् ।

யஸ்ய மூர்த்₄நி ஸ்தி₂தம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிரஜஶ் ஶுப₄ம் ॥ 11.
க₃ங்கா₃தி₃ஸர்வதீர்த்தா₂நி தாவத் திஷ்ட₂ந்த்யஸம்ஶயம் ।

எவனுடைய தலையில் எந்நாள்வரையில மங்க₃ளமான தொண்டரடிபபொடிகள் உள்ளனவோ, அந்நாள்வரையில் க₃ங்கை₃ முதலான எல்லாத்தீர்த்த₂ங்களும் அவனுடைய தலையில் உள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை

प्रायश्चित्तमिदं गुह्यं महापातकिनामपि ॥ १२ ॥
वैष्णवाङ्घ्रिजलं पुण्यं भक्त्या संप्राश्यते यदि ।

ப்ராயஶ்சித்தமித₃ம் கு₃ஹ்யம் மஹாபாதகிநாமபி ॥ 12.
வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலம் புண்யம் ப₄க்த்யா ஸம்ப்ராஶ்யதே யதி₃।

(ப்₃ரஹ்மஹத்தி முதலான) மஹாபாபங்களைச் செய்தவர்களுக்கும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடைய பரமபாவனமான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை ப₄க்தியுடன் பருகுவது ப்ராயஶ்சித்தமாகும. இது பரமரஹஸ்யம (எவர்க்கும வெளியிடத்தகாதது.)

ஶேஷப்ரஸாத₃வைப₄வம்

कोटिजन्मार्जितं पापं ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ॥ १३ ॥
सद्यः प्रणश्यते नृणां वैष्णवोच्छिष्टभोजनात् ।

கோடிஜந்மார்ஜிதம் பாபம் ஜ்ஞாநதோऽஜ்ஞாநதோऽபி வா ॥ 13.
ஸத்₃ய: ப்ரணஶ்யதே ந்ருணாம் வைஷ்ணவோச்சி₂ஷ்ட போ₄ஜநாத் ।

அறிந்தோ, அறியாமலோ கோடி ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட பாபம், (அறிந்தோ, அறியாமலோ) ஸ்ரீவைஷ்ணவன் உண்டு மிகுந்ததை உண்பதால் உடனே அழிகிறது.

வைஷ்ணவர்களும் அவைஷ்ணவர்களும்

महाभागवता ये ते वैष्णवा द्विजसत्तमाः ! ॥ १४ ॥
अन्ये त्ववैष्णवाः प्रोक्ताः रजसा तमसाऽऽवृताः ।

மஹாபா₄க₃வதா யே தே வைஷ்ணவா த்₃விஜஸத்தமா: ! ॥ 14.
அந்யே த்வவைஷ்ணவா: ப்ரோக்தா ரஜஸா தமஸாऽऽவ்ருதா: ।

அந்தணர் தலைவாகளே! கீழ்ச்சொன்ன மஹாபா₄க₃வத லக்ஷணம் எவரிடமுளளதோ, அவரே ஸ்ரீவைஷ்ணவரா வார். ரஜஸ்தமோகு₃ணம் மிகுந்த மற்றவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகார்.

ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை

नातः परतरं तीर्थं वैष्णवाङ्घ्रिजलाच्छुभात् ॥ १५ ॥
तेषां पादजलं शुद्धं गङ्गामपि पुनाति हि ।

நாத: பரதரம் தீர்த்த₂ம் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலாச்சு₂பா₄த் ॥ 15.
தேஷாம் பாத₃ஜலம் ஶுத்₃த₄ம் க₃ங்கா₃மபி புநாதி ஹி ।

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் மங்க₃ளமான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தைக் காட்டிலும் மேலான தீர்த்த₂ம் உலகிலில்லை. (ஏனெனில்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் பரிஶுத்₃த₄மான ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ம் க₃ங்கை₃, கோ₃தா₃வரி முதலான நதி₃களையும் புனிதப்படுத்துகின்றனவன்றே.

கோ₃தா₃வரீ ஶாபவிமோசனம்

शापात्तु रघुनाथस्य विमुक्ता गौतमी नदी ॥ १६ ॥
वैष्णवीस्नानतीर्थेन सङ्गता शुद्धवारिणा ।

ஶாபாத்து ரகு₄நாத₂ஸ்ய விமுக்தா கௌ₃தமீ நதீ₃ ॥ 16.
வைஷ்ணவீஸ்நாநதீர்த்தே₂ந ஸங்க₃தா ஶுத்₃த₄வாரிணா ।

கௌ₃தமி என்னும கோ₃தா₃வரி நதி₃யை ஸ்ரீராமன் 'நீ ஸ்நாநததிற்குத் தகுதியற்றுப்போவாய்' என்று ஶபிக்க, பின்பு அந்த நதியானது விஷ்ணுப₄க்தியையுடைய மஹா

ப₄ாக₃வதையான ஒரு ஸ்தரீயின் பரிசுத்தமான ஸ்நாந ஜலத்தோடு சேர்ந்து, அந்த ஶாபததைப் போக்கிக்கொண்டு, எல்லாரும் தன்னிடம ஸநானம செய்யத் தகுதிபெற்றது.

रक्षसापहृता वेति पृष्टा सीता महात्मना ॥ १७ ॥
न शशाक तदा वक्तुं गौतमी तमसाऽऽवृता ।
तेन शप्ता तदा गङ्गा राघवेण महात्मना ॥ १८ ॥
न शंससि च दुर्बुद्धे ज्ञात्वापि मम जानकीम् ।
अद्य प्रभृति सर्वैस्त्वं न स्नातव्या भविष्यसि ॥ १९ ॥
एवं शप्ताऽभवत् गङ्गा राघवेण महात्मना ।
पुरस्कृत्य मुनीन् सर्वान् राघवं शरणं गता ॥ २० ॥
कृताञ्जलिपुटा दीना तुष्टाव रघुनन्दनम् ।
कृपया प्राह देवेशो गौतमीं शरणङ्गताम् ॥ २१ ॥
शबरीस्नानपुण्येन सङ्गता शुद्धवारिणा ।
मुक्ता गोदावरीगङ्गे मम शापात् भविष्यसि ॥ २२ ॥
इत्युक्त्वा धनुषाऽऽकृष्य शबर्या सेवितं जलम् ।
गौतम्या सङ्गतं चक्रे लोकानां हितकाम्यया ॥ २३ ॥
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् गौतमी शुद्धतां गता ।
तीर्थानामग्र्यतां लोके वैष्णव्यास्तीर्थसङ्गमात् ॥ २४ ॥
तस्मात्तु वैष्णवाः पूज्याः पावयन्ति जगत्त्रयम् ।
तेषां पादोदकं श्रेष्ठतीर्थभूतं न संशयः ॥ २५ ॥

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா வேதி ப்ருஷ்டா ஸீதா மஹாத்மநா ॥ 17.
ந ஶஶாக தத₃ா வக்தும் கெ₃ளதமீ தமஸாऽऽவ்ருதா ।
தேந ஶப்தா தத₃ா க₃ங்க₃ா ராக₄வேண மஹாத்மநா ॥ 18.
ந ஶம்ஸஸி ச து₃ர்பு₃த்₃தே₄ ஜ்ஞாத்வாபி மம ஜாநகீம் ।
அத்₃யப்ரப₄ருதி ஸர்வைஸ்த்வம் ந ஸ்நாதவ்யா ப₄விஷ்யஸி॥ 19.
ஏவம் ஶப்தாऽப₄வத் க₃ங்க₃ா ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
புரஸ்க்ருத்ய முநீந் ஸர்வாந் ராக₄வம் ஶரணம் க₃தா ॥ 20.

க்ருதாஞ்ஜலிபுடா தீ₃நா துஷ்டாவ ரகு₄நந்த₃நம் ।
க்ருபயா ப்ராஹ தே₃வேஶோ கௌ₃தமீம் ஶரணம் க₃தாம் ॥ 21
ஶப₃ரீஸ்நாநபுண்யேந ஸங்க₃தா ஶுத்₃த₄வாரிணா ।
முக்தா கோ₃தா₃வரீக₃ங்கே₃ மம ஶாபாத் ப₄விஷ்யஸி ॥ 22.
இத்யுக்த்வா த₄நுஷாऽऽக்ருஷ்ய ஶப₃ர்யா ஸேவிதம் ஜலம் ।
கௌ₃தம்யா ஸங்க₃தம் சக்ரே லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ॥ 23.
தத:ப்ரப்₄ருதி லோகேऽஸ்மிந் கௌ₃தமீ ஶுத்₃த₄தாம் க₃தா ।
தீர்த்த₂நாமக்₃ர்யதாம் லோகே வைஷ்ணவ்யாஸ்தீர்த்த₂ ஸங்க₃மாத் ॥ 24.
தஸ்மாத்து வைஷ்ணவா: பூஜ்யா: பாவயந்தி ஜக₃த்த்ரயம் ।
தேஷாம் பாதோ₃த₃கம் ஶ்ரேஷ்ட₂ தீர்த்த₂பூ₄தம் ந ஸம்ஶய: ॥ 25.

மஹாத்மாவான ராக₄வனால், 'ஸீதை ராக்ஷஸனால் அபஹரிக்கப்பட்டாளோ ?'' என்று கேட்கப்பட்டபோது, கோ₃தா₃வரி தமோகு₃ணத்தால சூழப்பட்டு (ராவணனுக்கு பயந்து) பதில்சொல்ல இயலாதவளானாள். அப்போது (த₃க்ஷிணக₃ங்கை₃யான) அந்த கோ₃தா₃வரி "அறிவுகெட்டவளே! அறிந்தும ஜானகியைப்பற்றி நீ பதிலுரைக்காம லிருக்கிறாய். இன்றிலிருந்து நீ எவராலும் ஸ்நானம் செய்யத்தகாதவளாவாய்''என்று மஹாபுருஷனான ராமனால ஶபிக்கப்பட்டாள். இப்படி ஶபிக்கப்பட்ட அவள முனிவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு ராக₄வனை ஶரணமடைந்து, கைகூப்பிநின்று ரகு₄நந்த₃னனைத் துதித்தாள். தே₃வநாயகனான ராமன ஶரணமடைந்த கோ₃தா₃வரியைப்பார்த்து, "கோ₃தா₃வரீக₃ங்கை₃யே! ஶப₃ரி ஸ்நானம்செய்ததால் பவித்திரமான ஜலத்தோடு சேர்ந்து, நீ எனது ஶாபத்திலிருந்து விடுபட்டவளாவாய்'' என்று கருணையோடு கூறினான். இப்படிச்சொல்லி ஶப₃ரியினால ஸ்நானம் செய்யப்பெற்ற நீரை வில்லால் இழுத்து, உலகின நன்மையின்பொருட்டு கோ₃தா₃வரியோடு சேர்த்தருளினான். அது தொடங்கி, பரமபா₄க₃வதையின் ஸ்நாநதீர்த்த₂த்தோடு சேர்ந்ததால, இவ்வுலகில கோ₃தா₃வரி ஶுத்₃தி₄யடைந்

தாள். இவ்வுலகில் தீர்த்த₂ங்களில் தலைமைபெற்ருள். ஆகையால் வைஷ்ணவர்கள பூஜிக்கத்தக்கவர்களாய், மூவுலகையும பரிசுத்₃த₄ப்படுத்துகிருர்கள். அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ம தலைசிறந்த தீர்த்த₂மாகிறது என்பதில் ஐயமிலலை.

तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च तीर्थानां भुवनत्रये।
वैष्णवाङ्घ्रिजले पुण्ये कोटिभागेन नो समाः॥ २६॥

திஸ்ர: கோட்யோऽர்த்த₄கோடீ ச தீர்த்தா₂நாம் பு₄வநத்ரயே।
வைஷ்ணவாங்க்₄ரிஜலே புண்யே கோடிப₄ாகே₃ந நோ ஸமா:॥ 26.

மூவுலகிலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்த₂ங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய ஸ்ரீ பாத₃தீர்த்த₂த்தின் கோடியில் ஒரு பங்குககும் ஸமமாகமாட்டா.

ப₄ாக₃வதாராத₄ன மஹிமை

सकृत् संपूजिते पुण्ये महाभागवते गृहे।
आकल्पकोटि पितरः परितृप्ता न संशयः॥२७॥

ஸக்ருத் ஸம்பூஜிதே புண்யே மஹாப₄ாக₃வதே க்₃ருஹே।
ஆகல்பகோடி பிதர: பரித்ருப்தா ந ஸம்ஶய:॥ 27.

பரமபாவனஞன ஸ்ரீவைஷ்ணவனைத் தன் வீட்டில் ஒருவன் ஒருமுறை ஆராதி₄த்தால், கல்பகோடிகாலம் அவனுடைய பித்ருக்கள் த்ருப்தியடைகிருர்களா. இதில் ஐயமிலலை.

षष्टिवर्षसहस्राणि विष्णोराराधने फलम्।
सकृद्वैष्णवपूजायां लभते नात्र संशयः॥ २८॥

ஷஷ்டிவர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்ணோராராத₄நே ப₂லம்।
ஸக்ருத் வைஷ்ணவபூஜாயாம் லப₄தே நாத்ர ஸம்ஶய:॥ 28.

அறுபதிஞயிரம் வருஷம் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குத் திருவாராத₄னம் செய்வதால் ஏற்படும் ப₂லனை ஒருகால் வைஷ்ணவனை ஆராதிப்பவன் அடைகிருன் என்பதில் ஐயமிலலை.

तस्मात् सर्वप्रयत्नेन वैष्णवानर्चयेत् बुधः ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந வைஷ்ணவாநர்ச்சயேத் பு₃த₄:।
ஆகையால், அறிவாளியானவன் மிக முயன்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆராதி₄க்ககடவன்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவாராத₄ந வர்ணநம்

वैष्णवानागतान् श्रुत्वा भुञ्जानोऽपि हि वैष्णवः ॥ २९ ॥
द्रुतमुत्थाय हर्षेण प्रत्युद्गच्छेत् त्वरान्वितः ।
शिरस्यञ्जलिमाधाय गच्छेद्यावत्तु दर्शनम् ॥ ३० ॥
दृष्ट्वा सद्यो महाभागान् प्रणमेत् दण्डवत् भुवि ।
निक्षिप्य चरणौ मूर्ध्नि प्रणमेच्च पुनः पुनः ॥ ३१ ॥
प्रवेशयित्वा स्वगृहं पादौ प्रक्षालयेत् स्वयम् ।
आचान्तानासने श्लक्ष्णे रम्ये संयङ्निवेशयेत् ॥ ३२ ॥
कौशेयं विष्टरं दत्वा पाद्यार्घ्यादीन् समर्पयेत् ।
गद्गदस्वरयुक्ताभिः प्रियवाग्भिः समर्चयेत् ॥ ३३ ॥
पादौ प्रक्षालयेत् पात्रे पवित्रे गन्धवारिणा ।
अर्घ्यमाचमनं दत्वा गन्धपुष्पैः समर्चयेत् ॥ ३४ ॥
मधुपर्कं ततो दत्वा शास्त्रमार्गेण वैष्णवः ।
आचान्तान् पूजयेत् भक्त्या स्वर्णवस्त्रादिभूषणैः ॥ ३५ ॥
फलैश्च विविधैर्भक्ष्यैः ताम्बूलेन समाहितः ।
तत्तीर्थं प्राशयेद्विद्वान् पुत्रदारसुहृज्जनैः ॥ ३६ ॥
भोजयेदन्नपानाद्यैः शक्त्या भक्तिसमन्वितः ।
शाययित्वा सुशय्यायां पादौ संवाहयेच्छनैः ॥ ३७ ॥
प्रस्थितेषु गृहात् तेषु चासीमान्तमनुव्रजेत् ।
प्रणम्याथ विसृष्टस्तैः तिष्ठेत् तत्र क्षणं शुचा ॥ ३८ ॥
अदर्शनं भवेत् यावत् तावदेवं निरीक्षयेत् ।
भूय एव नमस्कृत्य निवृत्य स्वगृहं विशेत् ॥ ३९ ॥

नाश्नीयात् वैष्णवस्तस्मिन् अनुव्रज्य च वैष्णवान्।
मनस्सन्तापसंयुक्तः चिन्तयित्वा पुनः पुनः ॥ ४० ॥
एवं संपूजयेन्नित्यं यावज्जीवं न संशयः।
महाभागवतान् भक्त्या तुष्ट्यर्थं शार्ङ्गपाणिनः ॥ ४१ ॥

வைஷ்ணவாநாக3தாந் ஶ்ருத்வா பு4ஞ்ஜாநோऽபி ஹி
வைஷ்ணவ: || 29.
த்3ருதமுத்த2ாய ஹர்ஷேண ப்ரத்யுத்3க3ச்சே2த் த்வராந்வித: |
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாத4ாய க3ச்சே2த் யாவத்து த3ர்ஶநம் || 30.
த்3ருஷ்ட்வா ஸத்3யோ மஹாப4ாக3ாந் ப்ரணமேத்
த3ண்ட3வத் பு4வி |
நிக்ஷிப்ய சரணௌ மூர்த்4நி ப்ரணமேச்ச புந:புந: || 31.
ப்ரவேஶயித்வா ஸ்வக்3ருஹம் பாதௌ3 ப்ரக்ஷாளயேத் ஸ்வயம் |
ஆசாந்தாநாஸநே ஶ்லக்ஷ்ணே ரம்யே ஸம்யங்நிவேஶயேத் ||32.
கௌஶேயம் விஷ்டரம் த3த்வா பாத்3யார்க்4யாதீ3ந் ஸமர்ப்பயேத்|
க3த்3க3த3ஸ்வரயுக்தாபி4: ப்ரியவாக்3பி4ஸ் ஸமர்ச்சயேத் || 33.
பாதௌ3 ப்ரக்ஷாளயேத் பாத்ரே பவித்ரே க3ந்த4வாரிணா |
அர்க்4யமாசமநம் த3த்வா க3ந்த4புஷ்பைஸ் ஸமர்ச்சயேத் || 34.
மது4பர்க்கம் ததோ த3த்வா ஶாஸ்த்ரமார்கே3ண வைஷ்ணவ: |
ஆசாந்தாந் பூஜயேத் ப4க்த்யா ஸ்வர்ணவஸ்த்ராதி3-
பூ4ஷணை: || 35.
ப2லைஶ்ச விவிதை4ர் ப4க்ஷ்யைஸ் தாம்பூ3லேந ஸமாஹித: |
தத்தீர்த்த2ம் ப்ராஶயேத் வித்3வாந்
புத்ரதா3ரஸுஹ்ருஜ்ஜநை: || 36.
போ4ஜயேத3ந்நபாநாத்3யைஶ் ஶக்த்யா ப4க்திஸமந்வித: |
ஶாயயித்வா ஸுஶய்யாயாம் பாதௌ3 ஸம்வாஹயேச்ச2நை:||37
ப்ரஸ்தி2தேஷு க்3ருஹாத் தேஷு சாஸீமாந்தமநுவ்ரஜேத் |
ப்ரணம்யாத2 விஸ்ருஷ்டஸ்தைஸ் திஷ்டே2த் தத்ர
க்ஷணம் ஶுசா || 38
அத3ர்ஶநம் ப4வேத் யாவத் தாவதே3வம் நிரீக்ஷயேத் |
பூ4ய ஏவ நமஸ்க்ருத்ய நிவ்ருத்ய ஸ்வக்3ருஹம் விஶேத் || 39.
நாஶ்நீயாத் வைஷ்ணவஸ் தஸ்மிந் அநுவ்ரஜ்ய ச வைஷ்ணவாந்|
மநஸ்ஸந்தாபஸம்யுக்தஶ் சிந்தயித்வா புந:புந: || 40.
ஏவம் ஸம்பூஜயேந்நித்யம் யாவஜ்ஜீவம் ந ஸம்ஶய: |
மஹாப4கா3வதாந் ப4க்த்யா துஷ்ட்யர்த்த2ம்
ஶார்ங்க3பாணிந: || 41.

வைஷ்ணவர்கள் (தன்னைத்தேடி) வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், வைஷ்ணவனாயிருப்பவன் தான் சாப்பிட்டுககொண்டிருந்தாலும் விரைவில் எழுந்திருந்து மிகவுகப்புடன் வேகமாக அவர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டும. அவர்களைக்காணும் வரையில் தலையில் கையைக் கூப்பிக்கொண்டு செல்லவேணடும. அந்த மஹாபுருஷர் களைக் கண்டவுடன் த₃ண்ட₃ம்போல் உடனே பூ₄மியில் விழுந்து வணங்கவேண்டும். (அன்புமிகுதியாலே)மறுபடியும், மறுபடியும் அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தலையிலே வைத்துக்கொண்டு வணங்கவேண்டும். தன் வீட்டினுள் அவர்களை எழுந்தருளப்பண்ணி, தானே அவர்களுடைய திருவடியை விளககவேண்டும. ஆசமனம் செய்தபின், மென்மைமிக்க அழகிய ஆஸனத்தில் அவர்களை ஸதி₂ரமாக எழுந்தருளப்பண்ணவேண்டும். அர்க்₄ய பாத்₃ய ஆசமநீயங்களை அளிதது, தழுதழுதத குரலோடு இனிய வார்த்தைகளாலே அவர்களை உபசரிக்கவேண்டும். நறுமணம்மிகக நீரால், அவர்கள் திருவடியைப் பரிசுத்தமான பாத்ரத்தில் விளககவேண்டும். அர்க்₄யத்தையும், ஆசமனத்தையும் அளித்து, சந்த₃னம் புஷ்பம் ஆகியவற்றால் (அவர்களை) அாச்சிக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் அறிவாளியான வைஷ்ணவன் ஶாஸத்ரத்தில் சொல்லிய முறையில் மது₄பர்க்கம் அளித்து, மறுபடியும் ஆசமனம் செய்த அவர்களுக்குத் திருப்பரியட்டம, பொன், திருவாப₄ரணம, பலவித₄மான பழங்கள, ப₄க்ஷ்யங்கள் ஆகியவற்றை அளிதது, தாம்பூ₃லமும் அளிதது, பின்பு அவர்களுடைய ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை மனைவி, மககள், சுற்றத்தார், நண்பர்களோடு சேர்ந்து பருகவேண்டும். பிறகு, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககு ப₄க்தியோடு அந்நம், பானம் முதலானவற்றை அமுதுசெய்வித்து, மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தில் அவர்களை ஶயனிக்கச்செய்து, அவர்களுடைய திருவடிகளை மெல்லப் பிடிக்கக்கடவன். அந்த ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்கள் திரும்பி எழுந்தருளும்போது, அவவூரெல்லைவரையில் தான் கூடச்சென்று, அவர்களை வணங்கி, அவர்களால் விடைகொடுக்கப்பெற்று 'இவர்கள் நம்மைப் பிரிகிருர்களே' என்று வருத்தத்தோடு அங்கே சற்று நேரம் நின்று, அவர்கள கண்ணுக்கு மறையும் வரையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்து, மறைந்தபின் அவர்கள் சென்ற தி₃சைநோக்கி த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, அதற்குப் பின்பே தன வீட்டிற்கு வர வேண்டும். வந்தபின்பும், அவர்களையே மறுபடியும் மறுபடியும நினைத்து, அவர்களைப் பிரிந்ததினுல் மனம் வருந்தி அன்று உணவு கொள்ளாமலிருக்கவேண்டும. உயிருள்ள வரையில் தினந்தோறும் மஹாப₄ாக₃வதர்களை ப₄கதியுடன் இவ்வண்ணமாகப் பூஜிக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்பவர்களிடம் ஶார்ங்க₃பாணியான எமபெருமான உகப்படைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

முடிவுரை—ப₂லஶ்ருதி

इदं रहस्यं परमं नैवाख्येयं महर्षिभिः ।
भवतां वै मया प्रोक्तमेतद्वैष्णवमुत्तमम् ॥ ४२ ॥

இத₃ம் ரஹஸ்யம் பரமம் நைவாக்₂யேயம் மஹர்ஷிபி₄ : ।
ப₄வதாம் வை மயா ப்ரோக்தமேதத் வைஷ்ணவமுத்தமம் ॥ 42.

இது—மஹர்ஷிகளுங்கூட அநதி₄காரிகளுக்குச் சொல்லாமல் பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டிய பரமரஹஸ்யமாகும். இந்தப் பரம வைஷ்ணவ த₄ர்மம் உங்களுக்கு என்னுல் சொல்லப்பட்டது.

नान्यन्मुनिवरश्रेष्ठा हरिसंश्रयणान्नृणाम् ।
नान्यन्मुनिवरश्रेष्ठा हरिसंश्रयणं विना ॥ ४३ ॥

நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்ட₂ா ஹரிஸம்ஶ்ரயணுந்நருணும் ।
நாந்யந்முநிவரஶ்ரேஷ்ட₂ா ஹரிஸம்ஶ்ரயணம் விநா ॥ 43.

முனிவர் தலைவர்களே! ஹரியை இவ்வண்ணம் ஆம்ர யிப்பதைக் காட்டிலும் மனிதர்களுக்குச் சிறந்தது வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைப் பலகால் சொல்லுகிறேன்.

एवं पराशरेणोक्तं शास्त्रं श्रुत्वा महर्षयः।
सर्व एवाभवन् संयक् प्रपन्नास्ते जनार्दनम् ॥ ४४ ॥

ஏவம் பராஶரேணோக்தம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ருத்வா மஹர்ஷய: ।
ஸர்வ ஏவாப₄வந் ஸம்யக் ப்ரபந்நாஸ் தே ஜநார்த்த₃நம் ॥ 44.

இவ்வண்ணம் பராஶரரால் சொல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ரத்தைச் செவியுற்ற அந்த முனிவர்கள் அனைவரும் ஜநார்த்த₃னனை நன்கு ஶரணமடைந்தவர்களானார்கள்.

भगवंस्त्वत्प्रसादेन सनाथाः सुखिनो वयम्।
कृतार्थाश्च मुनिश्रेष्ठ! साक्षाद्धर्मस्त्वमेव नः॥ ४५ ॥

ப₄க₃வம்ஸ்த்வத்ப்ரஸாதே₃ந ஸநாத₂ாஸ் ஸுகி₂நோ வயம் ।
க்ருதார்த்த₂ாஶ்ச முநிஶ்ரேஷ்ட₂! ஸாக்ஷாத் த₄ர்மஸ்
த்வமேவ ந: ॥ 45.

அந்த ருஷிகள் ஸ்ரீபராஶரரைப் பின்வருமாறு கொண்டாடினார்கள்:— முனிவர் தலைவரான ஸ்வாமியே! (அநாதைகளாயிருந்த) நாங்கள் உமது அருளால் நாத₂னுடையவர்களாய் இன்புற்றுப் பெரும்பேறு பெற்றோம். எங்களுக்கு தேவரீரே நேரான த₄ர்மமாவீர்.

एतद्धि परमं शास्त्रं श्राव्यं मोक्षमभीप्सुभिः।
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं संसारोत्तारणं नृणाम् ॥ ४६ ॥
तीर्थमेतन्मुनिश्रेष्ठ! हरिरूपं त्वयोद्धृतम्।

ஏதத்₃தி₄ பரமம் ஶாஸ்த்ரம் ஶ்ராவ்யம் மோக்ஷமபீ₄ப்ஸுபி₄: ।
ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் ஸம்ஸாரோத்தாரணம்
ந்ருணாம் ॥ 46.

தீர்த்த₂மேதந்முநிஶ்ரேஷ்ட₂! ஹரிரூபம் த்வயோத்₃த்₄ருதம் ।

முனிவர் தலைவரே! இந்த அழகிய பரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரம் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களை ஸம்ஸாரத்தைத தாண்டுவிக்கும் என்பதை மூன்றுமுறை ஸத்யம் செய்து கூறுகிறோம். ஹரிஸ்வரூபமான இந்த ஶாஸ்த்ரம உமமால் (வேத₃ஶாஸ்த்ரங்களிலிருந்து) கடைந்தெடுக்கப்பட்டது.

त्वमेव भगवान् ब्रह्मन् साक्षात् भागवतोत्तमः॥ ४७॥
नास्त्यन्यत् भवरोगघ्न त्वत्समाश्रयणात् परम्।

த்வமேவ ப₄க₃வாந் ப்₃ரஹ்மந் ஸாக்ஷாத் பா₄க₃வதோத்தம: ॥ 47.
நாஸ்த்யந்யத் ப₄வரோக₃க்₄நம் த்வத்ஸமாஶ்ரயணாத் பரம் ।

எம்பெருமானே! தேவரீரே எங்களுக்கு ஆராதி₄க்கத் தகக பரமபா₄க₃வதராவீர். உம்மை ஆஶ்ரயிப்பதைக் காட்டிலும், ஸம்ஸார வ்யாதி₄நாஶனமான மருந்து வேறு இல்லை.

शक्तिसूनुमिति स्तुत्वा नमस्कृत्य महर्षयः॥ ४८॥
स्वगृहाणि पुनर्गत्वा यथोक्तं हरिमर्चयन्।

ஶக்திஸூநுமிதி ஸ்துத்வா நமஸ்க்ருத்ய மஹர்ஷய: ॥ 48.
ஸ்வக்₃ருஹாணி புநர் க₃த்வா யதோ₂க்தம் ஹரிமர்ச்சயந் ।

ஶக்தி மஹர்ஷியின் பிள்ளையான பராஶரமஹர்ஷியை இவ்வண்ணமாக அந்த மஹர்ஷிகள் துதித்து வணங்கித் தங்களிருப்பிடம் சேர்ந்து, அவர் சொன்னபடி எமபெருமானை ஆராதி₄த்தனர்.

अनन्यशरणा भूत्वा कलौ संपूज्य केशवम्॥ ४९॥
भवबन्धविनिर्मुक्ताः सर्वे हरिपदं ययुः।

அநந்யஶரணா பூ₄த்வா கலௌ ஸம்பூஜ்ய கேஶவம் ॥ 49.
ப₄வப₃ந்த₄விநிர்முக்தாஸ் ஸர்வே ஹரிபத₃ம் யயு: ।

அந்த ரிஷிகள் அனைவரும் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே தஞ்சமாகக்கொண்டு ஆராதி₄த்து, இக்கலிகாலத்திலும்

ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு விஷ்ணுவின் பரமபத₃த்தை அடைந்தனர்.

एतत् पराशरं श्रुत्वा शुद्धसत्त्वं सुनिर्मलम् ॥ ५० ॥
विशिष्टं परमं धर्मं शास्त्रं परमवैदिकम् ।
श्रुत्वा तु परमैकान्ती भूत्वा सिद्धिं परां व्रजेत् ॥ ५१ ॥

ஏதத் பராஶரம் ஶ்ருத்வா ஶுத்₃த₄ஸத்த்வம் ஸுநிர்மலம் || 50.
விஶிஷ்டம் பரமம் த₄ர்மம் ஶாஸ்த்ரம் பரமவைதி₃கம் ।
ஶ்ருத்வா து பரமைகாந்தீ பூ₄த்வா ஸித்₃தி₄ம்
பராம் வ்ரஜேத் ॥ 51.

இதி ஸ்ரீபராஶர ஸ்ம்ருதௌ உத்தரக₂ண்டே₃
விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரே
வைஷ்ணவாராத₄ந தந்மாஹாத்ம்யவர்ணநம் நாம த₃ஶமோऽத்₄யாய:॥

ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், குற்றமற்றதாய், பரமவைதி₃கமான இந்தப் பராஶரவிஶிஷ்டபரமத₄ர்மஶாஸ்த்ரத்தைப் பலமுறை கேட்டுப் பரமைகாந்தியாகி, மேலான மோக்ஷ ஸித்₃தி₄யடையக்கடவன்.

ஸ்ரீபராஶரஸ்ம்ருதியின் உத்தரக₂ண்ட₃மான பராஶரவிஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில்—வைஷ்ணவர்களை ஆராதி₄ப்பதையும், அவர்களுடைய பெருமையையும் வர்ணிக்கும் பத்தாம் அத்தியாயம் நிறைவுற்றது.

பராஶர விஶிஷ்ட பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரம் நிறைவடைந்தது.

முடிவுரை

பத்து அத்தியாயங்கள் கொண்ட இந்தப் பரமத₄ர்ம ஶாஸ்த்ரத்தில் — I நாமஸம்ஸ்காரத்தின் பெருமையும், க்ரமமும் (536-543). II (1) புண்ட்₃ரஸம்ஸ்காரத்தின் க்ரமம் (543-546), (2) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரலக்ஷணம் (546-547), (3) இடைவெளியில்லாத ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத்துக்கு நிஷேத₄ம் (547), (4) வைதி₃ககர்மங்களில் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ாரண விதி₄ (547-548), (5) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லாமல செய்யும கர்மம் ப₂லமின்றியொழிகை (548), (6) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ர

மற்ற ஶரீரத்தைக் காணலாகாது (549), (7) ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₄ாரண ப₂லம (549), (8) மற்ற புண்ட்₃ரங்களை த₄ரிப்பதின் ப₂லன் (549-550), (9) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியோடு ஸஹவாஸம கூடாது (550), (10) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரியான அந்தணன் தே₃ஶப்₄ரஷ்டம செய்யததக்கவன் (550), (11) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரிக்கு கோ₃ஷ்டி₂யில நிஷேத₄ம (551), (12) த்ரிபுண்ட்₃ரத₄ாரித்₃விஜனுககு த₃ண்ட₃னை (551-552), (13) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களின் ஸ்த₂ாநமும, அளவும, தே₃வதைகளும் (552-556), (14) ஊர்த்₄வபுணட்₃ரம அணிந்த சரீரததின் பெருமை (557), (15) ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரமில்லா வீடில் தோ₃ஷம் (557-558), (16)நாமஸம்ஸகாரத்தின் க்ரமம (558-561), III (1) மந்த்ரஸம்ஸ்காரததின க்ரமம் (561-564), (2) த்₃வய மந்த்ரோபதே₃ஶம (565), (3) த்₃வய மாஹாத்ம்யம் (565-566), (4) த்₃வயம் ஓதாதவன வைதி₃கனுகான் (566), (5) த்₃வயமும் திருமந்திரமும உபதேசிக்கவேணடும் (567), (6) தாபஸம்ஸ்காரமில்லாமல் மந்தரோபதே₃ஶம் கூடாது (567), (7) ஒரே நாளில் பஞ்சஸம்ஸகாரங்கள் (568), (8) சிஷ்யனிருககவேண்டிய முறை (568-569), IV யாக₃ஸம்ஸ்கார்த்தின் க்ரமம் (569-572), V (1) ப₄க₃வதத₃ாராத₄னமும், ஆஶ்ரமத₄ர்மமும் (572-574), (2) விலக்கப்படவேண்டியவர்கள் (574), (3) அந்தணனின் லக்ஷணம் (575), (4) நாலு ஆஶ்ரமங்களின் லக்ஷணம (575-576), (5) விலககப்படவேண்டியவை(576-577), (6) வர்ணாஶ்ரமத₄ர்மங்களை அநுஷ்டி₂ததே தீரவேணடும (577), (7) பாஷண்டி₃லக்ஷணம் (577-578), (8)ப்₃ரஹ்மசாரி தினந்தோறும செய்யவேண்டிய கர்மம் (578), (9) க்₃ருஹஸ்த₂ன் தினந்தோறும் செயய வேண்டிய கர்மம (578-579), (10) ஸந்யாஸி தினந்தோறும் செய்யவேணடிய கர்மம் (579-580), VI (1) விரிவான திருவாராத₄ன க்ரமம (580), (2) ஶரீரத்தைச் சிந்திககும் வித₄ம் (581-582), (3) ஆத்மாவைச் சிந்திக்கும் வித₄ம (582-584), (4) ஈஶ்வர சிந்தனத் தொடககம் (584-585), (5) லீலாவிபூ₄தி சிநதநம் (585-586), (6) நித்யவிபூ₄தி சிந்தநம்

விதி₄—ப₄ாக₃வதாராத₄ந வைப₄வம் (650-652), (2) மஹா ப₄ாக₃வத வைப₄வம் (652), (3) மஹாப₄ாக₃வத லக்ஷணம் (652-653), (4) மஹாப₄ாக₃வதர்களின் சிறப்பு (653), (5) தொண்டர் அடிப்பொடி மகிமை (654), (6) ஸ்ரீபாத₃ தீர்த்த₂மகிமை (654), (7) ஶேஷப்ரஸாத₃வைப₄வம் (654), (8) வைஷ்ணவர்களும் அவைஷ்ணவர்களும் (655), (9) ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂மகிமை (655), (10) கே₃ாத₃ாவரீ ஶாப விமோசனம் (655-658), (11) ப₄ாக₃வதாராத₄ன மஹிமை (658-659), (12) ஸ்ரீவைஷ்ணவாராத₄ந வர்ணநம் (659-662) ஆகிய விஷயங்கள் விரிவாக விளக்கப்பட்டன. இவற்றி லிருந்து, விஶிஷ்டாத்₃வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித₃த₄ாந்த மும், பரமைகாந்தி த₄ர்மங்களுமே மோக்ஷமடைய விரும்பு கிறவர்களால் கைக்கொள்ளத்தக்கவை என்பதே மஹர்ஷி களின் ஸித்₃த₄ாந்தம் என்று தெளிவாக விளங்குகிறது. வடமொழியிலுள்ள இதிஹாஸ புராணங்களும், சங்ககாலம் தொடக்கமாக உள்ள தமிழிலக்கியங்களும் — இந்த த₄ர்மங்கள் ஆதி₃காலம் முதலே முமுக்ஷுக்களால் அநுஷ் டி₂க்கப்பட்டு வந்ததை வலியுறுத்துவதை விஷ்ணுசித்த விஜயத்தின் மேல்பகுதிகளில் நிலைநாட்டுவோம்.

"ராமாநுஜார்ய தி₃வ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா।
தி₃க₃ந்தவ்யாபிநீ பூ₄யாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ॥"

[ராமானுஜாசார்யரின் தி₃வயாஜ்ஞை தினந்தோறும் வெற்றி பெற்று விளங்கி திக்கெங்கும் பரவட்டும்; அதுவன்றோ உலகத்திற்கு நன்மையைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டது.] என்கிறபடியே எம்பெருமானார் அவதரித்த பின்பு "பொலிக பொலிக" என்னும்படி பரவிய இப்பரமைகாந்தி த₄ர்மத்தை விரிவாகக் காட்டும் இந்த ஸ்ம்ருதியைப் படித்து, இயன்ற வரையில் அதன்படி ஒழுக உறுதிகொள் வது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒவ்வொருவருக்கும் கடமையாகும்.

——✻——